ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឆ្នាំទី២០ លេខ១៥ ត្រីមាសទី០១ ឆ្នាំ២០២០

រាជកិច្ច

ផ្សាយចេញពី

ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

សារធាន

ព្រះរាជក្រម ព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ សេចក្តីសម្រេច បទបញ្ជា សារាចរ ប្រកាស

ក

មាតិកា

I~ព្រះរាជឱង្ការព្រះមហាក្សត្រ

១~ព្រះរាជក្រម

១៨-០១-២០២០	-ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១២០/០០២ ស្តីពី ការប្រកាសឲ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិក នៃកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់អនុវត្តបទ-ប្បញ្ញត្តិ នៃអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិ ស្តីពី ច្បាប់សមុទ្រចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨២ ទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីធ្លាស់ទីមធ្យម និងផលស្តុកត្រីធ្លាស់ទីឆ្ងាយ	១៧៣៥

២~ព្រះរាជក្រឹត្យ

២៨-១២-២០១៩	-ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៩/១៩៧០ ស្តីពី ការតែងតាំងនិងផ្តល់ឋានៈ ដល់មន្ត្រីរាជការរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ០២ រូប និងតែងតាំង និងផ្តល់ឋានៈឯកឧត្តម **ផិត ពេឆរ៉ា** ជាជំនួយការអមក្រសួងបរិស្ថាន មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយក	១៨២៥
២៨-១២-២០១៩	-ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៩/១៩៧១ ស្តីពី និយ័តកម្មតម្លើងក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ តាមអតីតភាពការងារ ដល់មន្ត្រីរាជការ ១២ រូប នៅក្រសួងចំនួន ០៥	១៨២៦
២៨-១២-២០១៩	-ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៩/១៩៧២ ស្តីពី និយ័តកម្មតម្លើងក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ តាមអតីតភាពការងារ និងកម្រិតសញ្ញាបត្រ ដល់មន្ត្រីរាជការ ២០ រូប នៅក្រសួងព័ត៌មាន	១៨២៨
២៨-១២-២០១៩	-ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៩/១៩៧៣ ស្តីពី ការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ជាកិច្ចបច្ឆាមរណៈដល់ សព នាយទាហាន ថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ និងវរសេនីយ៍ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ១៦ រូប	១៨៣០
២៨-១២-២០១៩	-ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២១៩/១៩៧៤ ស្តីពី ការតាំងស៊ប់ក្នុងឋានន្តរស័ក្តិអនុមន្ត្រី នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ដល់មន្ត្រីរាជការ ៩៩ រូប និងតាំងស៊ប់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ នៅក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល ដល់មន្ត្រីរាជការ ១ រូប	១៨៣២

II~រាជរដ្ឋាភិបាល

១~អនុក្រឹត្យ

២៧-១២-២០១៩	-អនុក្រឹត្យលេខ ២៤០ អនក្រ.បក ស្តីពី ការបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិ តាមជំពូកនៃច្បាប់ស្តីពី ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០២០	១៨៣៧

២~សេចក្តីសម្រេច

១៧-១-២០២០	-សេចក្តីសម្រេចលេខ ០២ សសរ ស្តីពី ការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជា	១៨៥៩

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១២០/០០៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជ៦ករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិស្តីពីច្បាប់សមុទ្រចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨២ ទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យម និងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី៦ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី៤ នីតិកាលទី៤ ហើយដែលបានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ៖

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL * ព្រះបរមរាជវាំង

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិក នៃកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិ ស្តីពីច្បាប់សមុទ្រចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨២ ទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យម និងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ

មាត្រា១.-

អនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញសហប្រជាជាតិស្តីពីច្បាប់សមុទ្រចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨២ ទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យម និងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ ដែលបានអនុម័តដោយសន្និសីទអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅក្រុងញូយ៉កនៃសហរដ្ឋអាមេរិក នាថ្ងៃទី ៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

មាត្រា៣.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ថ្ងៃសៅរ៍ ៧រោច ខែបុស្ស ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស.២៥៦៣
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ១៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០២០

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមទ្រង់ព្រះហស្តលេខា
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

វេង សាខុន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី

កិត្តិនីតិកោសលមន្ត្រី ប៊ិន ឈិន

កិច្ចព្រមព្រៀង

សម្រាប់អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិស្តីពីច្បាប់សមុទ្រចុះថ្ងៃទី១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៨២ ទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីមធ្យម និងផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីឆ្ងាយ

រដ្ឋភាគីនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិស្តីពីច្បាប់សមុទ្រ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៨២។

ដោយកំណត់ក្នុងការធានាដល់ការអភិរក្សយូរអង្វែងនិងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

ដោយមានការសម្រេចចិត្ត ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរដ្ឋនានាក្នុងគោលដៅរួម។

ដោយអំពាវនាវឱ្យមានការអនុវត្តច្បាប់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរបស់រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ រដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែ និងរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានអនុម័តសម្រាប់ផលស្តុកទាំងនោះ។

ដោយស្វែងរកដំណោះស្រាយក្នុងការឆ្លើយតបនឹងបញ្ហា ជាពិសេស បញ្ហាដែលបានកំណត់នៅក្នុងជំពូក ១៧ កម្មវិធី "គ" នៃរបៀបវារៈ២១ដែលបានអនុម័តដោយសន្និសីទសហប្រជាជាតិស្តីពីបរិស្ថាននិងការអភិវឌ្ឍ ដូចជាការគ្រប់គ្រងជលផលនៅក្នុងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិនៅមានភាពខ្វះចន្លោះនៅក្នុងតំបន់ជាច្រើន ហើយធនធានមួយចំនួនត្រូវបានប្រើប្រាស់ហួសកម្រិត។ ដោយកត់សម្គាល់ឃើញថាមានបញ្ហាជាច្រើនដូចជា ការនេសាទដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ការប្រើប្រាស់មូលធនហួសកម្រិត ចំនួននាវានេសាទច្រើនហួសកម្រិត នាវាដែលប្តូរទង់ជាតិដើម្បីគេចចេញពីការត្រួតពិនិត្យ ឧបករណ៍នេសាទជ្រើសរើសគោលដៅមិនទាន់បានរៀបចំល្អ ទិន្នន័យមូលដ្ឋានដែលមិនអាចជឿជាក់បាន និងកង្វះកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរដ្ឋនិងរដ្ឋ។

ដោយប្តេជ្ញាចិត្តពីរដ្ឋសាមីទាំងអស់ក្នុងការធ្វើនេសាទប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ។

ដោយមនសិការយល់ឃើញពីតម្រូវការនៃការបញ្ចៀសផលប៉ះពាល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទៅលើបរិស្ថានសមុទ្រ ការរក្សាជីវៈចម្រុះ ការថែរក្សាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសមុទ្រ និងការកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវហានិភ័យនៃផលប៉ះពាល់យូរអង្វែងឬមិនអាចស្តារផលប៉ះពាល់នៃការធ្វើនេសាទ។

ដោយទទួលស្គាល់នូវតម្រូវការសម្រាប់ជំនួយជាក់លាក់រាប់បញ្ចូលទាំងជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យាដល់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍអាចចូលរួមគ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងប្រើប្រាស់ផលស្តុកត្រីធ្លាស់ទីមធ្យម និងផលស្តុកត្រីធ្លាស់ទីឆ្ងាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងនិរន្តរភាព។

ដោយមានការជឿជាក់ថាកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញានឹងបម្រើដល់គោលបំណងទាំងអស់ឱ្យល្អប្រសើរ និងចូលរួមចំណែកដល់ការថែរក្សាសន្តិភាពនិងសន្តិសុខអន្តរជាតិ។

ដោយអះអាងថាបញ្ហានានាដែលមិនបានកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញាឬកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងបន្តគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់និងគោលការណ៍ច្បាប់អន្តរជាតិទូទៅ។

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ៖

ផ្នែកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១

ការប្រើវាក្យសព្ទនិងវិសាលភាព

១- សម្រាប់គោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ វាក្យសព្ទខាងក្រោមមានន័យដូចតទៅ៖

(ក) "**អនុសញ្ញា**" មានន័យថាអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិស្តីពីច្បាប់សមុទ្រ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨២។

(ខ) "**វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស**" មានន័យថា វិធានការទាំងឡាយសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សប្រភេទធនធានសមុទ្រមានជីវិតមួយឬច្រើន ដែលត្រូវបានអនុម័តនិងអនុវត្តដោយមានសង្គតិភាពជាមួយនឹងវិធាននៃច្បាប់អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានិងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

(គ) "**ត្រី**" រាប់បញ្ចូលទាំងសិប្បីសត្វនិងពពួកក្តាម លើកលែងតែពពួកដែលស្ថិតក្នុងប្រភេទដែលមិនធ្វើបម្លាស់ទី ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៧៧នៃអនុសញ្ញា។ និង

(ឃ) "**ការរៀបចំ**" មានន័យថា យន្តការសហប្រតិបត្តិការមួយដែលបានបង្កើតឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានិងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះដោយរដ្ឋពីរឬច្រើន ក្នុងគោលបំណងដូចជាការបង្កើតវិធានការគ្រប់គ្រង

និងអភិរក្សនានាក្នុងតំបន់ឬអនុតំបន់មួយ ដែលប្រើសម្រាប់ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិង ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយតែមួយប្រភេទឬច្រើនប្រភេទ។

២- (ក) "**រដ្ឋភាគី**" មានន័យថា រដ្ឋទាំងឡាយណាដែលបានយល់ព្រមនិងមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ហើយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវស្ថិតជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋនោះ។

(ខ) ក្នុងករណីចាំបាច់ បើមានការកែសម្រួលមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់អត្ថន័យដើម កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវអនុវត្តចំពោះ៖

(i) អង្គភាពណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៣០៥ កថាខណ្ឌទី១(គ) (ឃ) និង(ង)នៃអនុសញ្ញា។ និង

(ii) ផ្អែកលើមាត្រា៨៧ សំដៅដល់អង្គភាពណាមួយដែលជាអង្គការអន្តរជាតិមួយដែលមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ៩ មាត្រា១នៃអនុសញ្ញា ដែលបានក្លាយជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និង"រដ្ឋភាគី" សំដៅដល់អង្គភាពទាំងនោះ។

៣- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអនុវត្តដោយមានការកែសម្រួលមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់អត្ថន័យដើម ក្នុងករណីចាំបាច់ចំពោះអង្គភាពនេសាទដទៃទៀតដែលនាវារបស់ពួកគេធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិ។

មាត្រា២

គោលដៅ

គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ គឺធានាដល់ការអភិរក្សយូរអង្វែងនិងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពនូវផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយតាមរយៈការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃអនុសញ្ញា។

មាត្រា៣

ការអនុវត្ត

១- លើកលែងតែមានការចែងផ្ទុយពីនេះ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអនុវត្តសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយនៅក្នុងតំបន់ហួសពីដែនយុត្តាធិការជាតិ លើកលែងតែមាត្រា៦និងមាត្រា៧ ដែលអនុវត្តចំពោះការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីខាងលើនៅក្រោមតំបន់ស្ថិតក្នុងដែនយុត្តាធិការជាតិអាស្រ័យនឹងច្បាប់ផ្សេងៗគ្នាដែលអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់ក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ និងនៅក្នុងតំបន់ក្រៅពីដែនយុត្តាធិការជាតិ ដូចមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា។

២- ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិអធិបតេយ្យភាពជាតិក្នុងគោលបំណងរុករកនិងធ្វើអាជីវកម្ម គ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយនៅក្នុងតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនឹងអនុវត្តគោលការណ៍ទូទៅ ដោយមានការកែសម្រួលមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់អត្ថន័យដើមក្នុងករណីចាំបាច់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥។

៣- រដ្ឋនានាត្រូវពិចារណាឱ្យបានត្រឹមត្រូវលើសមត្ថភាពនៃរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ ដើម្បីអនុវត្តមាត្រា៥ មាត្រា៦ និងមាត្រា៧ នៅក្នុងតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ និងលើសេចក្តីត្រូវការជំនួយរបស់រដ្ឋទាំងនោះ ដូចមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវទិសដៅនេះ ផ្នែក៧នឹងអនុវត្តដោយមានការកែសម្រួលមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់អត្ថន័យដើម ក្នុងករណីចាំបាច់ ចំពោះតំបន់ស្ថិតនៅក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ។

មាត្រា៤

ទំនាក់ទំនងរវាងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងអនុសញ្ញា

គ្មានបទប្បញ្ញត្តិណាមួយនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះដែលបង្កឲ្យសនកម្មចំពោះសិទ្ធិ យុត្តាធិការ និងករណីយកិច្ចរបស់រដ្ឋនៅក្នុងអនុសញ្ញា។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវបកស្រាយនិងអនុវត្តក្នុងបរិបទ ដោយមានសង្គតិភាពជាមួយអនុសញ្ញា។

ផ្នែកទី២
ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ

មាត្រា៥
គោលការណ៍ទូទៅ

ដើម្បីគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ និងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងារក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការឱ្យស្របតាមអនុសញ្ញា រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនិងរដ្ឋដែលធ្វើនេសាទនៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិត្រូវ៖

(ក) អនុម័តវិធានការដើម្បីធានានិរន្តរភាពយូរអង្វែងនៃផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ និងលើកកម្ពស់គោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ផលស្តុកត្រីទាំងនោះឱ្យបានល្អបំផុត។

(ខ) ធានាថាវិធានការទាំងនោះ គឺផ្អែកទៅលើភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រប្រសើរបំផុតដែលមាននិង ត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ថែរក្សាឬស្តារផលស្តុកត្រីទាំងនោះឡើងវិញ នៅកម្រិតដែល អាចផលិតបាននូវទិន្នផលនិរន្តរភាពអតិបរមា ដែលសមស្របតាមកត្តាសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថាន ពាក់ព័ន្ធ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងតម្រូវការពិសេសរបស់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ និងគិតទៅដល់បែប ផែននៃការធ្វើនេសាទ ការពឹងអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកនៃផលស្តុកត្រី និងស្តង់ដារអន្តរជាតិ អប្បបរមាដែលបានណែនាំជាទូទៅសម្រាប់ថ្នាក់អនុតំបន់ តំបន់ ឬសកល។

(គ) អនុវត្តអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន ស្របតាមមាត្រា៦។

(ឃ) វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ពីការធ្វើនេសាទ សកម្មភាពផ្សេងៗរបស់មនុស្ស និងកត្តាបរិស្ថានទៅ លើផលស្តុកគោលដៅនិងប្រភេទត្រីស្ថិតក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីតែមួយ ឬមានទំនាក់ទំនងជា មួយគ្នា ឬពឹងអាស្រ័យលើផលស្តុកគោលដៅ។

(ង) ក្នុងករណីចាំបាច់ អនុម័តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សសម្រាប់ប្រភេទដែលស្ថិតនៅក្នុង ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដូចគ្នា ឬមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា ឬពឹងអាស្រ័យលើផលស្តុកគោលដៅ ដោយឈរលើទស្សនៈថែរក្សានិងស្តារឡើងវិញនូវបរិមាណនៃប្រភេទត្រីទាំងនោះ ឱ្យមាន កម្រិតខ្ពស់លើសពីកម្រិតនៃការបន្តពូជរបស់ពួកវាដែលអាចស្ថិតក្នុងការគំរាមកំហែងយ៉ាង ធ្ងន់ធ្ងរ។

(ច) កាត់បន្ថយឱ្យដល់កម្រិតអប្បបរមានូវការបំពុល កាកសំណល់ ការបោះចោល ការជាប់ត្រី ដោយឧបករណ៍នេសាទបោះបង់ចោល ផលនេសាទដែលមិនមែនជាប្រភេទគោលដៅនៃ ការធ្វើនេសាទ ទាំងជាប្រភេទត្រី ទាំងពពួកមិនមែនជាប្រភេទត្រី(កំណត់ថាមិនមែនជា ប្រភេទគោលដៅ) និងផលប៉ះពាល់លើប្រភេទត្រីពាក់ព័ន្ធឬប្រភេទត្រីដែលពឹងអាស្រ័យ ជាពិសេស ប្រភេទត្រីដែលកំពុងរងគ្រោះ តាមរយៈវិធានការទាំងឡាយ តាមលទ្ធភាពដែល អាចអនុវត្តបាន ដូចជាការបង្កើតនិងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ និងបច្ចេកទេសនេសាទចាប់ ប្រភេទត្រីគោលដៅដោយមិនប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាននិងមានប្រសិទ្ធភាពស្របនឹងតម្លៃ។

(ឆ) ការពារជីវៈចម្រុះនៅក្នុងបរិស្ថានសមុទ្រ។

(ជ) ចាត់វិធានការដើម្បីការពារឬលុបបំបាត់ការនេសាទហួសកម្រិតនិងសមត្ថភាពនេសាទហួស កម្រិត ដើម្បីធានាថាកម្រិតនៃការនេសាទមិនលើសពីកម្រិតដែលសមាមាត្រនឹងការប្រើ ប្រាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

(ឈ) យកចិត្តទុកដាក់ទៅលើផលប្រយោជន៍របស់អ្នកនេសាទជាលក្ខណៈប្រពៃណីនិងអ្នកនេសាទ គ្រួសារ។

(ញ) ប្រមូលនិងចែករំលែកឱ្យទាន់ពេលវេលានូវទិន្នន័យដែលទាក់ទងទៅនឹងសកម្មភាពនេសាទ ឱ្យបានច្បាស់លាស់និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ មានជាអាទិ៍ ទីតាំងនាវា ផលនេសាទនៃប្រភេទត្រីគោលដៅនិងមិនមែនគោលដៅ និងសមត្ថភាពនេសាទ ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ១ ក៏ដូចជាព័ត៌មានដែលបានពីកម្មវិធីស្រាវជ្រាវជាតិនិងអន្តរជាតិ។

(ដ) លើកកម្ពស់និងស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ព្រមទាំងអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាសមស្របក្នុងការគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សជលផល។ និង

(ឋ) អនុវត្តនិងពង្រឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សតាមរយៈការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេតប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

មាត្រា៦

ការអនុវត្តអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន

១- រដ្ឋនានាត្រូវអនុវត្តអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនឱ្យបានទូលំទូលាយដើម្បីគ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងធ្វើអាជីវកម្មផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ ដើម្បីការពារធនធានសមុទ្រមានជីវិតនិងថែរក្សាបរិស្ថានសមុទ្រ។

២- រដ្ឋនានាត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់នៅពេលដែលមានព័ត៌មានមិនជាក់លាក់ មិនអាចជឿជាក់បាន ឬមិនគ្រប់គ្រាន់។ អវត្តមាននៃព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រគ្រប់គ្រាន់មិនត្រូវបានប្រើជាមូលហេតុសម្រាប់ការពន្យារឬការបដិសេធលើការចាត់វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនោះទេ។

៣- ក្នុងការអនុវត្តអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន រដ្ឋនានាត្រូវ៖

(ក) ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សធនធានជលផលតាមរយៈការទទួលបាននិងការចែករំលែកព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រដ៏ប្រសើរបំផុតដែលមាន និងអនុវត្តបច្ចេកទេសដែលត្រូវបានកែលម្អឱ្យប្រសើរឡើងក្នុងការដោះស្រាយឬឆ្លើយតបនឹងហានិភ័យនិងភាពមិនប្រាកដប្រជា។

(ខ) អនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំដែលបានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ២ និងកំណត់បរិមាណផលស្តុកនៃប្រភេទគោលដៅដែលអនុញ្ញាតឱ្យចាប់ ព្រមទាំងចាត់វិធានការ ប្រសិនបើការនេសាទលើសពីបរិមាណផលស្តុកនៃប្រភេទគោលដៅបានកំណត់នោះ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រដ៏ប្រសើរបំផុតដែលមាន។

(គ) ពិចារណាលើភាពមិនជាក់លាក់ដែលទាក់ទងទៅនឹងទំហំនិងផលិតភាពនៃផលស្តុក បរិមាណផលស្តុកគោល ស្ថានភាពផលស្តុកដែលទាក់ទងទៅនឹងបរិមាណផលស្តុកគោល កម្រិត និងរបាយត្រីដែលងាប់ដោយការធ្វើនេសាទ និងផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពនេសាទលើប្រភេទមិនមែនគោលដៅនិងប្រភេទពាក់ព័ន្ធឬពឹងអាស្រ័យ ក៏ដូចជាស្ថានភាពសាគរសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថានដែលបានព្យាករនិងមានស្រាប់។ និង

(ឃ) រៀបចំកម្មវិធីស្រាវជ្រាវនិងប្រមូលទិន្នន័យសម្រាប់វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ការធ្វើនេសាទចំពោះប្រភេទមិនមែនគោលដៅ ប្រភេទពាក់ព័ន្ធឬពឹងអាស្រ័យ និងបរិស្ថានរបស់ប្រភេទទាំងនោះ ព្រមទាំងអនុម័តផែនការចាំបាច់ ដើម្បីធានាដល់ការអភិរក្សប្រភេទទាំងនោះ និងការការពារទីជម្រកដែលមានសារៈសំខាន់ជាពិសេស។

៤- រដ្ឋនានាត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីធានាថាការនេសាទទាំងនោះនឹងមិនលើសពីផលស្តុកគោលឡើយ។ ខណៈដែលការនេសាទទាំងអស់នោះលើសពីផលស្តុកគោល រដ្ឋនានាត្រូវចាត់វិធានការភ្លាមៗដោយមិនពន្យារពេល ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ៣(ខ) ដើម្បីស្តារផលស្តុកនោះឡើងវិញ។

៥- នៅពេលដែលស្ថានភាពផលស្តុកត្រីគោលដៅឬមិនមែនគោលដៅ ឬប្រភេទពាក់ព័ន្ធ ឬប្រភេទពឹងអាស្រ័យដល់កម្រិតព្រួយបារម្ភ រដ្ឋនានាត្រូវយកផលស្តុកនិងប្រភេទត្រីទាំងនោះធ្វើជាប្រធានបទសម្រាប់ពង្រឹងការតាមដាន ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញនូវស្ថានភាពរបស់វានិងប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។ រដ្ឋទាំងនោះត្រូវកែលម្អវិធានការទាំងនោះជាប្រចាំក្នុងពេលដែលមានព័ត៌មានថ្មីៗ។

៦- សម្រាប់របកគំហើញផលផលថ្មី រដ្ឋនានាត្រូវអនុម័តឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាននូវវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដោយប្រុងប្រយ័ត្ន មានដូចជាការកម្រិតបរិមាណផលចាប់និងការកម្រិតសមត្ថភាពនេសាទ។ វិធានការទាំងនោះត្រូវតែស្ថិតនៅជាធរមានរហូតទាល់តែមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ផលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាពយូរអង្វែងនៃផលស្តុកទាំងនោះ នៅពេលដែលវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃនោះត្រូវបានអនុវត្ត។ ប្រសិនបើសមស្រប វិធានការបន្ទាប់នឹងធ្វើឱ្យមានការរីកចម្រើនធនធានផលផលបន្តិចម្តងៗ។

៧- ប្រសិនបើបាតុភូតធម្មជាតិមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរទៅលើស្ថានភាពនៃផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យម និងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ រដ្ឋនានាត្រូវអនុម័តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សជាបន្ទាន់ ដើម្បីធានាថាសកម្មភាពនេសាទទាំងនោះមិនបន្ថែមទម្ងន់ដល់ផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរនោះឡើយ។ រដ្ឋនានាត្រូវអនុម័តផងដែរនូវវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សជាបន្ទាន់ នៅពេលដែលសកម្មភាពនេសាទបង្ហាញនូវការគំរាមកំហែងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់និរន្តរភាពនៃផលស្តុកទាំងនោះ។ វិធានការដែលបានដាក់ចេញជាបន្ទាន់នោះត្រូវតែជាវិធានការបណ្តោះអាសន្ននិងត្រូវផ្អែកលើមូលដ្ឋានភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រដ៏ប្រសើរបំផុតដែលមាន។

មាត្រា៧

តាពស្របគ្នានៃវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស

១- ដោយមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិបូរណភាពដែនដីនៃរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរ ក្នុងគោលបំណងធ្វើអាជីវកម្មនិងស្រាវជ្រាវ គ្រប់គ្រង និងអភិរក្សធនធានសមុទ្រមានជីវិតនៅក្នុងតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ ដូចដែលបានផ្តល់ក្នុងអនុសញ្ញា និងសិទ្ធិរបស់រដ្ឋសម្រាប់ប្រជាជននៃរដ្ឋទាំងនោះធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិស្របទៅតាមអនុសញ្ញានេះ

(ក) ទាក់ទងនឹងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យម រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋដែលមានប្រជានេសាទធ្វើនេសាទផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមទាំងនោះនៅក្នុងតំបន់ជាប់នឹងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ ត្រូវស្វែងរកការឯកភាពលើវិធានការចាំបាច់ សម្រាប់ការអភិរក្សផលស្តុកទាំងនោះក្នុងតំបន់ជាប់សមុទ្រអន្តរជាតិ តាមរយៈយន្តការផ្ទាល់ឬសមស្របសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី៣នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

(ខ) ទាក់ទងទៅនឹងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋដែលមានប្រជានេសាទធ្វើនេសាទផលស្តុកត្រីនៅក្នុងតំបន់ត្រូវសហការ ដើម្បីធានាការអភិរក្សនិងការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ដ៏ប្រសើរបំផុតនូវផលស្តុកទាំងនោះនៅពាសពេញតំបន់ ទាំងនៅក្នុងនិងខាងក្រៅដែនដែលស្ថិតក្រោមយុត្តាធិការជាតិ តាមរយៈយន្តការផ្ទាល់ឬសមស្របសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី៣នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានបង្កើតឡើងសម្រាប់សមុទ្រអន្តរជាតិ និងវិធានការដែលបានអនុម័តសម្រាប់តំបន់នៅក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិត្រូវតែមានភាពស្របគ្នា ដើម្បីធានាការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយនៅក្នុងស្ថានភាពដើមនិងមិនប្រែប្រួល។ ដើម្បីឈានទៅដល់គោលដៅនេះ រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនិងរដ្ឋដែលធ្វើនេសាទនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងគោលបំណងសម្រេចបាននូវវិធានការស្របគ្នាទាក់ទងនឹងផលស្តុកត្រីទាំងនោះ។ ក្នុងការកំណត់វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សស្របគ្នា រដ្ឋនានាត្រូវ៖

(ក) ពិចារណាទៅលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលអនុម័តនិងអនុវត្តដោយរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរដែលស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ អនុលោមតាមមាត្រា៦១នៃអនុសញ្ញានេះ ដោយផ្អែកលើផលស្តុកដូចគ្នា និងធានាថាវិធានការទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយយោងតាមផលស្តុកនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិនឹងមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការទាំងនោះ។

(ខ) ពិចារណាទៅលើវិធានការដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាបង្កើតឡើងនិងអនុវត្តកន្លងមកសម្រាប់សមុទ្រអន្តរជាតិដោយរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនិងរដ្ឋធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ អនុលោមតាមអនុសញ្ញាដែលមានផលស្តុកដូចគ្នា។

(គ) ពិចារណាទៅលើវិធានការដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាបង្កើតឡើងនិងអនុវត្តកន្លងមកដោយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬថ្នាក់អនុតំបន់ ឬក្រុមការងារដែលបានរៀបចំឡើងអនុលោមតាមអនុសញ្ញាដែលមានផលស្តុកដូចគ្នា។

(ឃ) ពិចារណាទៅលើលក្ខណៈជីវសាស្ត្រផលស្តុកដូចគ្នានិងខុសគ្នា និងទំនាក់ទំនងរវាងរបាយផលស្តុកធនធានជលផល និងលក្ខណៈពិសេសនៃភូមិសាស្ត្រតំបន់ពាក់ព័ន្ធ ដោយគិតទាំងវិសាលភាពផលស្តុកដែលកើតឡើងនិងត្រូវបាននេសាទនៅក្នុងតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ។

(ង) ពិចារណាទៅលើការពឹងផ្អែកលើផលស្តុកពាក់ព័ន្ធរបស់រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនិងរដ្ឋដែលធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិ។ និង

(ច) ធានាថាវិធានការទាំងនោះមិនបង្កផលប៉ះពាល់ដ៏គ្រោះថ្នាក់ទៅលើធនធានមានជីវិតទាំងអស់នៅក្នុងសមុទ្រ។

៣- ដោយផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់កាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ រដ្ឋត្រូវប្រឹងប្រែងដើម្បីឯកភាពលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សស្របគ្នានៅក្នុងកំលុងពេលសមស្របមួយ។

៤- ប្រសិនបើមិនអាចឈានដល់ការព្រមព្រៀងនៅក្នុងកំលុងពេលសមស្របមួយ រដ្ឋពាក់ព័ន្ធណាក៏ដោយអាចប្រើនីតិវិធីដោះស្រាយទំនាស់ដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី៨។

៥- ក្នុងពេលមិនទាន់មានកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សស្របគ្នានៅក្នុងស្មារតីនៃការយល់ឃោតគ្នានិងសហប្រតិបត្តិការ រដ្ឋពាក់ព័ន្ធត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងរៀបចំការអនុវត្តជាក់ស្តែងបណ្តោះអាសន្នមួយ។ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលរដ្ឋទាំងនោះមិនឯកភាពលើការរៀបចំបែបនេះបាន រដ្ឋពាក់ព័ន្ធណាក៏ដោយអាចដាក់បណ្តឹងជំទាស់ទៅតុលាការឬស្ថាប័នដោះស្រាយទំនាស់ស្របតាមនីតិវិធីដោះស្រាយដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី៨ នៅក្នុងគោលបំណងដើម្បីទទួលបានវិធានការបណ្តោះអាសន្ន។

៦- វិធានការឬការរៀបចំបណ្តោះអាសន្នដែលបានដាក់ចូលឬបានបញ្ជាក់អនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី៥ ត្រូវពិចារណាលើបទប្បញ្ញត្តិនៃផ្នែកនេះ ហើយត្រូវគោរពសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ និងមិនត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ឬរាំងស្ទះដល់ការឈានទៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងចុងក្រោយ លើវិធានការគ្រប់គ្រងនិង

អភិរក្សស្របគ្នា ក៏ដូចជាមិនត្រូវធ្វើឱ្យមានឥរិយាបថលើលទ្ធផលចុងក្រោយនៃនីតិវិធីដោះស្រាយទំនាស់ណាមួយឡើយ។

៧- រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរត្រូវផ្តល់ដំណឹងជាប្រចាំដល់រដ្ឋធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិ នៅក្នុងតំបន់ ឬអនុតំបន់ដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬក្រុមការងារដែលបានរៀបចំឡើងសមស្របណាមួយ ឬតាមរយៈមធ្យោបាយសមស្របដទៃទៀតនៃវិធានការដែលពួកគេបានអនុម័តសម្រាប់ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ នៅក្នុងតំបន់ស្ថិតនៅក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិរបស់ប្រទេសគេ។

៨- រដ្ឋដែលធ្វើនេសាទនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិត្រូវជូនដំណឹងជាប្រចាំដល់រដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬក្រុមការងារដែលបានរៀបចំឡើងសមស្របណាមួយ ឬតាមរយៈមធ្យោបាយសមស្របដទៃទៀតនៃវិធានការដែលពួកគេបានអនុម័តសម្រាប់កំណត់សកម្មភាពនាវាបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ពួកគេ ដែលធ្វើនេសាទផលស្តុកទាំងនោះនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិ។

ផ្នែកទី៣
យន្តការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ

មាត្រា៨
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្ស

១- អនុលោមតាមអនុសញ្ញា រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនិងរដ្ឋដែលធ្វើនេសាទនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិត្រូវស្វែងរកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងទៅនឹងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬក្រុមការងារដែលបានរៀបចំឡើងសមស្របណាមួយ ដោយពិចារណាលើលក្ខណៈពិសេសនៃតំបន់ឬអនុតំបន់នោះ ដើម្បីធានាពីប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សផលស្តុកទាំងនោះ។

២- រដ្ឋនានាត្រូវចូលរួមពិគ្រោះយោបល់ប្រកបដោយទំនុកចិត្តខ្ពស់និងគ្មានការពន្យារពេល ជាពិសេសនៅកន្លែងណាដែលមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយដែលពាក់ព័ន្ធ អាចនឹងស្ថិតនៅក្រោមការគំរាមកំហែងពីការនេសាទហួសកម្រិតឬការធ្វើនេសាទថ្មីមួយដែលកំពុងធ្វើអាជីវកម្មទៅលើផលស្តុកទាំងនោះ។ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅនេះ ការពិគ្រោះយោបល់អាចនឹងត្រូវផ្តួចផ្តើមឡើងតាមការស្នើសុំរបស់រដ្ឋពាក់ព័ន្ធណាមួយ ដោយយោងតាមគំនិតបង្កើតក្រុមការងារ

សមស្របដើម្បីធានាការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកទាំងនោះ។ ក្នុងពេលមិនទាន់មានកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើ រដ្ឋត្រូវពិនិត្យបទប្បញ្ញត្តិនានានៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងត្រូវធ្វើសកម្មភាពប្រកបដោយភាពសុចរិត ដោយគោរពសិទ្ធិ ផលប្រយោជន៍ និងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋដទៃ។

៣- នៅកន្លែងដែលអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬក្រុមការងារដែលបានរៀបចំមានសមត្ថភាពក្នុងការបង្កើតវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស ជាពិសេស សម្រាប់ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ រដ្ឋធ្វើនេសាទផលស្តុកទាំងនោះនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិនិងរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរពាក់ព័ន្ធត្រូវផ្តល់សុពលភាពដល់កាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ដើម្បីក្លាយជាសមាជិកនៃអង្គការឬជាអ្នកចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារនោះ ឬដោយយល់ព្រមអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានបង្កើតឡើង។ រដ្ឋដែលទទួលបានផលប្រយោជន៍ពិតប្រាកដពីធនធានជលផលពាក់ព័ន្ធអាចនឹងក្លាយជាសមាជិករបស់អង្គការ ឬជាអ្នកចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារនោះ។ លក្ខខណ្ឌនៃការចូលរួមនៅក្នុងអង្គការឬក្រុមការងារមិនត្រូវទាត់ចោលនូវសមាជិកភាពឬការចូលរួមរបស់រដ្ឋទាំងនោះឡើយ ហើយលក្ខខណ្ឌទាំងនោះមិនត្រូវបានគេអនុវត្តក្នុងរបៀបរើសអើងចំពោះរដ្ឋណាមួយឬរដ្ឋមួយក្រុមដែលទទួលបានផលប្រយោជន៍ពិតប្រាកដពីធនធានជលផលពាក់ព័ន្ធ។

៤- មានតែរដ្ឋដែលជាសមាជិករបស់អង្គការ ឬជាអ្នកចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារ ឬយល់ព្រមអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានបង្កើតឡើងទេ ដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធានជលផល ដោយអនុវត្តតាមវិធានការទាំងនោះ។

៥- នៅកន្លែងដែលគ្មានអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬក្រុមការងារដែលបានរៀបចំបង្កើតវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស ជាពិសេស សម្រាប់ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋធ្វើនេសាទនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិលើផលស្តុកនៅក្នុងតំបន់ឬអនុតំបន់ត្រូវសហការដើម្បីបង្កើតអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលឬចូលរួមក្នុងក្រុមការងារសមស្របដទៃទៀត ដើម្បីធានាពីការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកទាំងនោះ និងត្រូវចូលរួមក្នុងការងារនៃអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។

៦- រដ្ឋណាមួយដែលមានបំណងស្នើឱ្យចាត់វិធានការដោយអង្គការអន្តរជាតិបាលដែលមានសមត្ថភាពក្នុងកិច្ចការពារធនធានមានជីវិត គួរតែពិគ្រោះយោបល់តាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារជាមួយសមាជិក ឬអ្នកចូលរួម បើសិនជាវិធានការទាំងនោះអាចនឹងមានផលប៉ះពាល់គួរឱ្យកត់សម្គាល់ដល់វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានបង្កើតឡើងនោះ។ នៅក្នុងកម្រិតដែលអាចអនុវត្តបាន ការពិគ្រោះយោបល់គួរធ្វើឡើងមុនពេលដាក់សំណើទៅកាន់អង្គការអន្តរជាតិ។

មាត្រា៩

អង្គការនិងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់

១- ក្នុងការបង្កើតអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬការចូលរួមក្នុងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់ សម្រាប់ផលស្ដុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្ដុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ រដ្ឋត្រូវឯកភាពតាមចំណុចដូចខាងក្រោម៖

(ក) ផលស្ដុកដែលត្រូវអនុវត្តតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដោយពិចារណាតាមលក្ខណៈជីវសាស្ត្រផលស្ដុកនិងលក្ខណៈជលផលធម្មជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ។

(ខ) ចំពោះតំបន់ដែលត្រូវអនុវត្ត ត្រូវពិចារណាតាមមាត្រា៧ កថាខណ្ឌ១នូវលក្ខណៈនៃតំបន់ឬអនុតំបន់ទាំងនោះត្រូវរួមបញ្ចូលទាំងកត្តាសេដ្ឋកិច្ច សង្គម ភូមិសាស្ត្រ និងបរិស្ថាន។

(គ) ទំនាក់ទំនងការងាររវាងអង្គការឬក្រុមការងារថ្មី និងតួនាទី គោលបំណង និងប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលពាក់ព័ន្ធដែលមានស្រាប់។ និង

(ឃ) យន្តការនៃអង្គការឬក្រុមការងារនឹងទទួលបានដំបូន្មានផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងការពិនិត្យឡើងវិញនូវស្ថានភាពជលស្ដុក រួមទាំងការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាវិទ្យាសាស្ត្រមួយសមស្រប។

២- រដ្ឋដែលសហការក្នុងការបង្កើតអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋផ្សេងទៀតដែលមានបំណងពិតប្រាកដចំពោះការចូលរួមក្នុងការងាររបស់អង្គការដែលបានស្នើឡើងឬការរៀបចំកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបែបនោះ។

មាត្រា១០

ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់

ដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការតាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ រដ្ឋនានាត្រូវ៖

(ក) យល់ព្រមនិងអនុវត្តតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដនូវនិរន្តរភាពយូរអង្វែងនៃផលស្ដុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្ដុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

(ខ) យល់ព្រមតាមលក្ខខណ្ឌសមស្របណាមួយលើសិទ្ធិចូលរួម ដូចជាការបែងចែកបរិមាណផលនេសាទដែលអនុញ្ញាតឱ្យចាប់ឬកម្រិតនៃសមត្ថភាពនេសាទ។

(គ) អនុម័តនិងអនុវត្តតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាអន្តរជាតិ ដែលត្រូវបានណែនាំជាទូទៅសម្រាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការនេសាទដោយការទទួលខុសត្រូវ។

(ឃ) ទទួលបាននិងវាយតម្លៃដំបូន្មានវិទ្យាសាស្ត្រ ព្រមទាំងពិនិត្យឡើងវិញពីស្ថានភាពផលស្តុក ក៏ដូចជាការវាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់នៃការនេសាទលើប្រភេទត្រីមិនមែនគោលដៅនិងប្រភេទត្រីពាក់ព័ន្ធឬប្រភេទត្រីពឹងអាស្រ័យ។

(ង) យល់ព្រមលើបទដ្ឋានសម្រាប់ការប្រមូល ការរាយការណ៍ ការផ្ទៀងផ្ទាត់ និងការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យស្តីពីផលផលសម្រាប់ផលស្តុកទាំងនោះ។

(ច) ចងក្រងនិងចែកចាយទិន្នន័យស្ថិតិពេញលេញនិងត្រឹមត្រូវដូចដែលបានពិព័ណ៌នាក្នុង **ឧបសម្ព័ន្ធ១** ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថាភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រដ៏ល្អបំផុតអាចរកបាននិងរក្សាការសម្ងាត់ទៅតាមការជាក់ស្តែង។

(ឆ) ជំរុញនិងធ្វើការវាយតម្លៃវិទ្យាសាស្ត្រលើផលស្តុកនិងការសិក្សាស្រាវជ្រាវពាក់ព័ន្ធ ហើយចែកចាយលទ្ធផលដែលរកឃើញ។

(ជ) បង្កើតយន្តការសហប្រតិបត្តិការសមស្របសម្រាប់ការតាមដាន ការត្រួតពិនិត្យ ការអង្កេតនិងការបង្ក្រាបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

(ឈ) យល់ស្របលើមធ្យោបាយដែលធ្វើឱ្យផលប្រយោជន៍ពីការនេសាទរបស់សមាជិកថ្មីនៃអង្គការឬអ្នកចូលរួមថ្មីនៅក្នុងក្រុមការងារនេះនឹងត្រូវបានរៀបចំសម្របសម្រួល។

(ញ) យល់ព្រមលើដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តដែលសម្របសម្រួលការអនុម័តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងទាន់ពេលវេលា។

(ដ) លើកកម្ពស់ការដោះស្រាយទំនាស់ដោយសន្តិវិធីស្របតាមផ្នែកទី៨។

(ឋ) ធានាថាមានកិច្ចហប្រតិបត្តិការយ៉ាងពេញលេញពីទីភ្នាក់ងារជាតិនិងភ្នាក់ងារឧស្សាហកម្មពាក់ព័ន្ធរបស់រដ្ឋក្នុងការអនុវត្តអនុសាសន៍និងសេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់អង្គការឬក្រុមការងារ។ និង

(ទ) ផ្តល់ជូនជាសាធារណៈនូវសកម្មភាពនៃការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារ។

មាត្រា១១

សមាជិកឬអ្នកចូលរួមថ្មី

ការកំណត់លក្ខណៈនិងវិសាលភាពនៃសិទ្ធិចូលរួមសម្រាប់សមាជិកថ្មីរបស់អង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់មួយ ឬសម្រាប់អ្នកចូលរួមថ្មីនៅក្នុងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់មួយ រដ្ឋនានាត្រូវពិចារណាទៅលើចំណុចដូចខាងក្រោម៖

(ក) ស្ថានភាពនៃផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយនិងកម្រិតសមត្ថភាពនេសាទដែលកំពុងអនុវត្ត។

(ខ) ផលប្រយោជន៍រៀងខ្លួន ទម្រង់នៃការនេសាទ និងការនេសាទរបស់សមាជិកឬអ្នកចូលរួមចាស់និងថ្មី។

(គ) ការចូលរួមចំណែករបស់សមាជិកនិងអ្នកចូលរួមចាស់និងថ្មីក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងរក្សាផលស្តុក ការប្រមូល និងផ្តល់ទិន្នន័យត្រឹមត្រូវ និងសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រលើផលស្តុកទាំងនោះ។

(ឃ) សេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍នេសាទនៅតំបន់ឆ្នេរ ដែលពឹងអាស្រ័យជាចម្បងលើការនេសាទលើផលស្តុកទាំងនោះ។

(ង) សេចក្តីត្រូវការរបស់រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរ ដែលសេដ្ឋកិច្ចរបស់រដ្ឋទាំងនោះពឹងផ្អែកលើសលុបលើការធ្វើអាជីវកម្មធនធានសមុទ្រមានជីវិត។ និង

(ច) ផលប្រយោជន៍ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍពីតំបន់ឬអនុតំបន់ដែលផលស្តុកទាំងនោះស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ដែនយុត្តាធិការជាតិនៃរដ្ឋទាំងនោះ។

មាត្រា១២

តម្លាភាពនៅក្នុងសកម្មភាពរបស់អង្គការនិងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់

១- រដ្ឋនានាត្រូវមានតម្លាភាពក្នុងដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនិងសកម្មភាពដទៃទៀតរបស់អង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។

២- តំណាងពីស្ថាប័នអន្តរជាតិបាលនិងតំណាងពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ ត្រូវទទួលបានឱកាសចូលរួមកិច្ចប្រជុំអង្គការ និងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់ ក្នុងនាមជាអ្នកសង្កេតការណ៍ ឬម្យ៉ាងវិញទៀត តំណាងទាំងនោះអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំស្របតាមនីតិវិធីរបស់អង្គការឬក្រុមការងារពាក់ព័ន្ធ។ នីតិវិធីទាំងនោះ

មិនអាចតឹងតែងហួសហេតុពេកទេ។ ស្ថាប័នអន្តររដ្ឋាភិបាលនិងតំណាងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលទាំងនោះអាចប្រើប្រាស់កំណត់ត្រានិងរបាយការណ៍របស់អង្គការឬក្រុមការងារទាំងនោះឱ្យទាន់ពេលវេលាតាមនីតិវិធីស្តីពីការប្រើកំណត់ត្រានិងរបាយការណ៍នោះ។

មាត្រា១៣

ការពង្រឹងអង្គការនិងក្រុមការងារដែលមានស្រាប់

រដ្ឋនានាត្រូវសហការគ្នាដើម្បីពង្រឹងអង្គការនិងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់ដែលមានស្រាប់ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពនៃស្ថាប័នទាំងនោះក្នុងការបង្កើតនិងអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សលើផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

មាត្រា១៤

ការប្រមូលនិងផ្តល់ព័ត៌មាននិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ

១- រដ្ឋនានាត្រូវធានាថា នាវានេសាទដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់រដ្ឋខ្លួនត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់សម្រាប់ការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់នាវាដែលស្ថិតនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ ដើម្បីសម្រេចបានកិច្ចការនេះ រដ្ឋនានាត្រូវធ្វើឱ្យស្របតាម**ឧបសម្ព័ន្ធ១**៖

(ក) ប្រមូលនិងផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យស្ថិតិ បច្ចេកទេស និងវិទ្យាសាស្ត្រទាក់ទងទៅនឹងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

(ខ) ធានាថាទិន្នន័យទាំងនោះត្រូវបានប្រមូលដោយលម្អិត គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសម្របសម្រួលដល់ការវាយតម្លៃផលស្តុកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងត្រូវផ្តល់របាយការណ៍វាយតម្លៃផលស្តុកនោះឱ្យទាន់ពេលវេលាដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់អង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។ និង

(គ) ចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ភាពត្រឹមត្រូវនៃទិន្នន័យនោះ។

២- រដ្ឋនានាត្រូវសហការដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ដើម្បី៖

(ក) យល់ព្រមទៅលើទម្រង់និងទិន្នន័យជាក់លាក់ដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យអង្គការឬក្រុមការងារទាំងនោះដោយពិចារណាពីលក្ខណៈធម្មជាតិរបស់ផលស្តុកនិងការនេសាទពីផលស្តុកទាំងអស់។ និង

(ខ) អភិវឌ្ឍនិងចែករំលែកបច្ចេកទេសវិភាគនិងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃផលស្កុកក្នុងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្កុកត្រីធ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្កុកត្រីធ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

៣- ស្របនឹង**ផ្នែកទី៨**នៃអនុសញ្ញា រដ្ឋនានាត្រូវសហការគ្នាដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈអង្គការអន្តរជាតិដែលមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រវិស័យជលផល ព្រមទាំងជំរុញការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្កុកត្រីធ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្កុកត្រីធ្លាស់ទីឆ្ងាយ ដើម្បីផលប្រយោជន៍ទាំងអស់គ្នា។ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅនេះ រដ្ឋឬអង្គការអន្តរជាតិដែលមានសមត្ថកិច្ចធ្វើការសិក្សានៅក្រៅតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ ត្រូវជំរុញការបោះពុម្ពនិងផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានសកម្មដល់រដ្ឋពាក់ព័ន្ធពីលទ្ធផលនិងព័ត៌មាននៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនោះ ដោយមានទំនាក់ទំនងជាមួយគោលបំណងនិងវិធីសាស្ត្រ។ រដ្ឋនានាត្រូវសម្របសម្រួលដល់ការចូលរួមរបស់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រមកពីរដ្ឋទាំងនោះ ក្នុងការចូលរួមសិក្សាស្រាវជ្រាវទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន។

មាត្រា១៥

សមុទ្រក្នុងនិចលូចសមុទ្រ

នៅក្នុងការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ រដ្ឋនានាត្រូវពិចារណាដល់លក្ខណៈធម្មជាតិនៅក្នុងសមុទ្រក្នុងនិងឈូងសមុទ្រ និងត្រូវធ្វើសកម្មភាពឱ្យស្របនឹង**ផ្នែកទី៩** និងមាត្រាពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតនៃអនុសញ្ញា។

មាត្រា១៦

តំបន់សមុទ្រអន្តរជាតិព័ទ្ធជុំវិញទាំងស្រុងដោយតំបន់សមុទ្រស្ថិតនៅក្រោមដែនយុត្តាធិការនៃរដ្ឋទោលមួយ

១- រដ្ឋនានាដែលនេសាទផលស្កុកត្រីធ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្កុកត្រីធ្លាស់ទីឆ្ងាយ នៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិដែលព័ទ្ធជុំវិញទាំងស្រុងដោយតំបន់សមុទ្រស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការនៃរដ្ឋទោលមួយ ហើយរដ្ឋទោលនោះត្រូវសហការដើម្បីបង្កើតវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្កុកទាំងនោះ នៅក្នុងតំបន់ដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ។ យោងទៅលើលក្ខណៈធម្មជាតិនៃតំបន់នោះ រដ្ឋនានាត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសដើម្បីបង្កើតវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សសមស្របមួយសម្រាប់ផលស្កុកទាំងនោះស្របតាមមាត្រា៧។ វិធានការដែលធ្វើឡើងទាក់ទងនឹងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិត្រូវពិចារណាដល់សិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរដែលស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញា ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រល្អបំផុតដែលអាចរកបាន ហើយរដ្ឋត្រូវពិចារណាផងដែរទៅដល់វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានអនុម័តនិងបានអនុវត្តដោយរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនៅក្នុងតំបន់ស្ថិតនៅក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិ ចំពោះផលស្កុករួមគ្នា ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៦១នៃអនុសញ្ញា។ រដ្ឋនានាក៏ត្រូវយល់ព្រមផងដែរទៅលើវិធានការសម្រាប់ការ

តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ អង្កេត និងការបង្ក្រាប ដើម្បីធានាថាវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សពាក់ព័ន្ធនឹងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិត្រូវបានអនុវត្ត។

២- ស្របតាមមាត្រា៨ រដ្ឋនានាត្រូវធ្វើសកម្មភាពដោយសុចរិតនិងខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីយល់ព្រមឱ្យទាន់ពេលវេលាលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស ដើម្បីអនុវត្តការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងតំបន់ដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១។ ប្រសិនបើក្នុងកំលុងពេលសមស្របណាមួយ រដ្ឋធ្វើនេសាទពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរមិនយល់ព្រមលើវិធានការទាំងនោះទេ ពួកគេត្រូវអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា១៦ និងអនុវត្តតាមកថាខណ្ឌទី៤ កថាខណ្ឌទី៥ និងកថាខណ្ឌទី៦នៃមាត្រា៧ ទាក់ទងនឹងវិធានការឬការរៀបចំបណ្តោះអាសន្ន។ ក្នុងពេលដែលមិនទាន់បានបង្កើតវិធានការឬការរៀបចំបណ្តោះអាសន្នទាំងនោះ រដ្ឋពាក់ព័ន្ធត្រូវចាត់វិធានការទៅលើនាវាដែលប្រើប្រាស់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួន ដើម្បីធានាថានាវាទាំងនោះមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ផលស្តុក។

ផ្នែកទី៤
រដ្ឋមិនមែនជាសមាជិកនិងរដ្ឋមិនមែនជាអ្នកចូលរួម

មាត្រា១៧

រដ្ឋមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការនិងរដ្ឋមិនមែនជាអ្នកចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារ

១- រដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬក៏មិនមែនជារដ្ឋចូលរួមក្នុងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ និងទោះបីជាមិនឯកភាពអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារនោះក៏ដោយ ក៏មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាមិនមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការសហការក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយដោយអនុលោមតាមអនុសញ្ញានិងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- រដ្ឋនោះមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យនាវាបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួនធ្វើនេសាទផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ ដែលស្ថិតនៅក្រោមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារនោះ។

៣- រដ្ឋដែលជាសមាជិករបស់អង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬជារដ្ឋដែលចូលរួមជាមួយក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ត្រូវស្នើសុំជាលក្ខណៈឯកតោភាគីឬពហុភាគីទៅកាន់អង្គភាពនេសាទដូចដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា១ ចំពោះនាវាដែលធ្វើនេសាទក្នុងតំបន់ពាក់ព័ន្ធដើម្បីសហការឱ្យបានពេញលេញជាមួយអង្គការឬក្រុមការងារនោះ ហើយរដ្ឋទាំងនោះត្រូវអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលបានបង្កើតជាទស្សនៈឱ្យមានការអនុវត្តជាក់ស្តែងនូវវិធានការ

ទាំងនោះឱ្យបានទូលំទូលាយតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ អង្គភាពនេសាទទាំងនោះនឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការចូលរួមធ្វើនេសាទ ស្របតាមការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់រដ្ឋទាំងនោះ ដោយគោរពតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សទាក់ទងនឹងផលស្តុក។

៤- រដ្ឋដែលជាសមាជិកនៃអង្គការឬជារដ្ឋចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានទាក់ទងនឹងសកម្មភាពនាវានេសាទដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់រដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការឬជារដ្ឋមិនចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារនោះ ហើយដែលចូលក្នុងប្រតិបត្តិការនេសាទពីផលស្តុកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ។ រដ្ឋទាំងនោះត្រូវចាត់វិធានការឱ្យស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនិងច្បាប់អន្តរជាតិ ដើម្បីទប់ស្កាត់សកម្មភាពនាវាទាំងឡាយណាដែលមិនបានពិចារណាលើប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៅថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។

ផ្នែកទី៥
ភាគឰកិច្ចរបស់រដ្ឋមួស់ទង់ជាតិ

មាត្រា១៨

ភាគឰកិច្ចរបស់រដ្ឋមួស់ទង់ជាតិ

១- រដ្ឋដែលនាវានេសាទរបស់ខ្លួនធ្វើនេសាទនៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថានាវាដែលប្រើប្រាស់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួនអនុវត្តតាមវិធានការអភិរក្សនិងគ្រប់គ្រងថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់ ហើយមិនត្រូវធ្វើសកម្មភាពណាមួយដែលមិនបានពិចារណាពីប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការទាំងនោះ។

២- រដ្ឋត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យនាវាដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួនធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិ នៅកន្លែងណាដែលរដ្ឋខ្លួនអាចអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពាក់ព័ន្ធនឹងនាវាដែលស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញានិងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៣- វិធានការដែលនឹងត្រូវយកមកអនុវត្តដោយរដ្ឋពាក់ព័ន្ធនឹងនាវាដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួនមានដូចខាងក្រោម៖

(ក) គ្រប់គ្រងនាវានៅសមុទ្រអន្តរជាតិតាមរយៈមធ្យោបាយនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណនេសាទ ការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ ឬលិខិតអនុញ្ញាត ដោយផ្អែកលើនីតិវិធីដែលអនុវត្តតាមការព្រមព្រៀងនៅថ្នាក់តំបន់ ឬអនុតំបន់ ឬពិភពលោក។

(ខ) ការបង្កើតបទបញ្ជា៖

(i) ដើម្បីអនុវត្តលក្ខខណ្ឌនិងសុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណនេសាទ ការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការឬលិខិតអនុញ្ញាតដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិឱ្យពេញលេញនៅថ្នាក់តំបន់ ឬអនុតំបន់ ឬពិភពលោក។

(ii) ហាមឃាត់ការនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិចំពោះនាវាដែលគ្មានអាជ្ញាបណ្ណនេសាទ ឬការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ ឬលិខិតអនុញ្ញាតដើម្បីនេសាទ ឬការនេសាទនៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ ដោយនាវាដែលប្រព្រឹត្តផ្ទុយពីលក្ខខណ្ឌនិងសុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណនេសាទ ការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការឬលិខិតអនុញ្ញាត។

(iii) តម្រូវឱ្យនាវាដែលធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិយកអាជ្ញាបណ្ណនេសាទ ការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ ឬលិខិតអនុញ្ញាត តាមនាវាគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បីបង្ហាញមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៅពេលធ្វើអធិការកិច្ច។ និង

(iv) ដើម្បីធានាថានាវាដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់រដ្ឋខ្លួនមិននេសាទដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនៅក្នុងតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិរបស់រដ្ឋដទៃ។

(គ) ការបង្កើតកំណត់ត្រាជាតិមួយស្តីពីនាវានេសាទដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិ និងអាចយកប្រើបាននូវព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងកំណត់ត្រាទាំងនោះតាមការស្នើសុំដោយរដ្ឋពាក់ព័ន្ធ ស្របតាមច្បាប់ជាតិនៃរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ទាក់ទងទៅនឹងការបញ្ចេញព័ត៌មាននោះ។

(ឃ) ត្រូវធ្វើកំណត់សម្គាល់នាវានិងឧបករណ៍នេសាទសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណស្របតាមបទដ្ឋាននាវាដែលទទួលស្គាល់ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ នូវប្រព័ន្ធកំណត់សម្គាល់ឧបករណ៍ និងនាវានេសាទ ដូចជាបទដ្ឋានដែលបានកំណត់ដោយអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ។

(ង) តម្រូវការក្នុងការកត់ត្រានិងរាយការណ៍ឱ្យទាន់ពេលវេលាពីទីតាំងនាវា ផលនេសាទនៃប្រភេទគោលដៅនិងមិនមែនគោលដៅ សមត្ថភាពនេសាទ និងទិន្នន័យជលផលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ស្របទៅតាមបទដ្ឋានស្តង់ដារថ្នាក់តំបន់ ឬអនុតំបន់ ឬសកលលោក ក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យ។

(ច) តម្រូវការក្នុងការផ្ទៀងផ្ទាត់ប្រភេទផលនេសាទនៃប្រភេទគោលដៅនិងមិនមែនគោលដៅតាមរយៈកម្មវិធីសង្កេតការ បទដ្ឋានអធិការកិច្ច របាយការណ៍ឡើងផលនេសាទ ការណែនាំក្នុងការផ្ទេរផលនេសាទ និងការតាមដានការឡើងផលនេសាទ និងស្ថិតិទីផ្សារ។

(ជ) ការអង្កេត តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យនាវា ប្រតិបត្តិការនេសាទ និងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធរបស់នាវាទាំងនោះ ដូចខាងក្រោម៖

(i) ការអនុវត្តតាមបទដ្ឋានអធិការកិច្ចរបស់ជាតិនិងបទដ្ឋានថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់សម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ស្របតាមមាត្រា២១និងមាត្រា២២ រួមមានដូចជា ការតម្រូវឱ្យនាវាទាំងនោះអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ចដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវពីរដ្ឋដទៃទៀត អាចចូលទៅធ្វើអធិការកិច្ចបាន។

(ii) ការអនុវត្តកម្មវិធីសង្កេតការណ៍ថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ និងថ្នាក់អនុតំបន់ដែលនៅក្នុងនោះ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិជាអ្នកចូលរួមជាមួយ រួមទាំងការតម្រូវឱ្យនាវាទាំងនោះអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីសង្កេតការណ៍ពីរដ្ឋដទៃអាចចូលទៅធ្វើការស្របតាមមុខងារដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ក្រោមលក្ខខណ្ឌកម្មវិធីទាំងនោះ។ និង

(iii) ការអភិវឌ្ឍនិងអនុវត្តប្រព័ន្ធតាមដាននាវា មានដូចជាប្រព័ន្ធបញ្ជូនព័ត៌មានតាមផ្កាយរណបពីនាវាឱ្យសមស្របតាមអ្វីដែលអាចធ្វើបាន ដោយប្រព័ន្ធទាំងនោះស្របតាមកម្មវិធីជាតិ និងទទួលបានការយល់ព្រមពីបណ្តារដ្ឋពាក់ព័ន្ធទាំងថ្នាក់តំបន់ ឬអនុតំបន់ ឬសកលលោក។

(ឈ) បទប្បញ្ញត្តិនៃការផ្ទេរផលនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិ ដើម្បីធានាថាវិធានការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សប្រកបប្រសិទ្ធភាពមិនត្រូវបានរាំងស្ទះ។ និង

(ញ) បទប្បញ្ញត្តិនៃសកម្មភាពនេសាទដើម្បីធានាដល់ការអនុវត្តតាមវិធានការថ្នាក់តំបន់ ឬអនុតំបន់ ឬសកលលោក ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងវិធានការទាំងនោះ ដែលមានគោលបំណងកំណត់ប្រភេទផលនេសាទមិនមែនគោលដៅនៃការនេសាទក្នុងកម្រិតអប្បបរមា។

៤- រដ្ឋត្រូវតែធានាថាវិធានការដែលបានដាក់ទៅលើនាវាដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួនអាចមានលក្ខណៈសមស្របនឹងប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេត ដែលទទួលបានការយល់ព្រមនៅថ្នាក់តំបន់ ឬអនុតំបន់ ឬសកលលោកដែលចូលជាធរមាន។

ផ្នែកទី៦
ការគោរពនិងការអនុវត្តច្បាប់

មាត្រា១៩

ការគោរពនិងការអនុវត្តច្បាប់ដោយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ

១- រដ្ឋមួយត្រូវធានានូវការគោរពច្បាប់របស់នាវាដែលបំពាក់ទង់ជាតិខ្លួន ទៅតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់សម្រាប់ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។ ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការនេះ រដ្ឋនោះត្រូវ៖

(ក) ពង្រឹងការអនុវត្តវិធានការទាំងនោះដោយមិនគិតពីទីកន្លែងដែលមានការបំពានកើតឡើង។

(ខ) ស៊ើបអង្កេតជាបន្ទាន់និងពេញលេញនូវការចោទប្រកាន់បទល្មើសណាមួយទៅលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ដែលអាចរាប់បញ្ចូលទាំងអធិការកិច្ចនៅលើនាវាពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ និងរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅរដ្ឋដែលចោទប្រកាន់លើការរំលោភបំពានឬទៅអង្គការ ឬទៅក្រុមការងារពាក់ព័ន្ធថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ស្តីពីវឌ្ឍនភាពនិងលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេត។

(គ) តម្រូវឱ្យនាវាណាមួយដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់រដ្ឋខ្លួនផ្តល់ព័ត៌មានទៅកាន់អាជ្ញាធរស៊ើបអង្កេតទាក់ទងនឹងទីតាំងនាវា ផលនេសាទ ឧបករណ៍នេសាទ ប្រតិបត្តិការនេសាទ និងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងតំបន់ដែលការរំលោភបំពានត្រូវបានចោទប្រកាន់។

(ឃ) ប្រសិនបើប្រាកដថាមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងនេះទៅកាន់អាជ្ញាធរដែលទទួលបន្ទុកការងារនេះ ដើម្បីជួយជំរុញដំណើរការនីតិវិធីដោយគ្មានការពន្យារពេល ឱ្យស្របតាមច្បាប់ និងនៅកន្លែងណាដែលសមស្របអាចឃាត់ទុកនាវាពាក់ព័ន្ធនោះបាន។ និង

(ង) ត្រូវធានាថានៅកន្លែងណាដែលវិធានការនោះត្រូវបានបង្កើតឡើងសមស្របតាមច្បាប់នាវាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការចូលរួមចំណែកប្រព្រឹត្តបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរ ហើយនាវានោះមិនអាចចូលរួមក្នុងការធ្វើនេសាទនៅសមុទ្រអន្តរជាតិបានរហូតដល់ពេលការដាក់ទណ្ឌកម្មសំខាន់ៗទាំងអស់ដោយរដ្ឋជាម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវបានបំពេញរួចរាល់។

២- រាល់ការស៊ើបអង្កេតនិងនីតិវិធីតុលាការត្រូវអនុវត្តឱ្យបានឆាប់។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលអាចអនុវត្តបានទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសត្រូវតែមានភាពធ្ងន់ធ្ងរគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការគោរពច្បាប់និងមិនលើកទឹកចិត្តចំពោះបទល្មើសនានា ដើម្បីកុំឱ្យជនល្មើសទទួលបានផលប្រយោជន៍ពី

សកម្មភាពនេសាទខុសច្បាប់របស់ពួកគេ។ វិធានការដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះមេបញ្ជាការនិងមន្ត្រីផ្សេងទៀតរបស់នាវានេសាទ ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងបទប្បញ្ញត្តិដែលអាចផ្តល់ការអនុញ្ញាតឱ្យបដិសេធ ដកហូត ឬព្យួរលិខិតអនុញ្ញាត ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការបម្រើការជាមេបញ្ជាការឬមន្ត្រីផ្សេងទៀតរបស់នាវានេសាទទាំងនោះ។

មាត្រា២០

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងការអនុវត្តច្បាប់

១- រដ្ឋនានាត្រូវសហប្រតិបត្តិការដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងផលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ដើម្បីធានានូវការគោរពនិងការអនុវត្តតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់នូវផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

២- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិដែលធ្វើការស៊ើបអង្កេតមួយលើការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ អាចស្នើសុំជំនួយពីរដ្ឋដទៃ ដែលការរួមសហការរបស់រដ្ឋនោះ មានសារៈសំខាន់ក្នុងដំណើរការការស៊ើបអង្កេត។ គ្រប់រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវតែខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសំណើសមហេតុផលដែលបានធ្វើឡើងដោយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការស៊ើបអង្កេតនោះ។

៣- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិអាចធ្វើការស៊ើបអង្កេតទាំងនោះដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈការសហការជាមួយបណ្តារដ្ឋពាក់ព័ន្ធ ឬតាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងផលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។ ព័ត៌មានស្តីពីវឌ្ឍនភាពនិងលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតទាំងនោះ ត្រូវផ្តល់ឱ្យរដ្ឋទាំងអស់ដែលមានផលប្រយោជន៍ឬប៉ះពាល់ពីបទល្មើសនេសាទដែលចោទប្រកាន់ទាំងនោះ។

៤- រដ្ឋនានាត្រូវជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណនាវា ដែលត្រូវបានរាយការណ៍ថាបានចូលរួមនិងកំពុងធ្វើសកម្មភាពដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៅថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬសកលលោក។

៥- នៅក្នុងក្របខណ្ឌដែលអនុញ្ញាតដោយលិខិតបទដ្ឋាននិងច្បាប់ជាតិ រដ្ឋនានាត្រូវបង្កើតការរៀបចំឱ្យមានលទ្ធភាពក្នុងការផ្តល់ដល់អាជ្ញាធរកាត់ទោសនៃរដ្ឋដទៃទៀតនូវភស្តុតាងទាក់ទងនឹងការចោទប្រកាន់ពីករណីល្មើសលើវិធានការទាំងនោះ។

៦- នៅកន្លែងណាដែលមានមូលដ្ឋានសមស្របក្នុងការជឿជាក់ថានាវាមួយនៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិបានចូលរួមក្នុងការនេសាទដោយគ្មានការអនុញ្ញាត នៅតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការរបស់រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិរបស់នាវានោះត្រូវស៊ើបអង្កេតពេញលេញនិងជាបន្ទាន់ទៅលើរឿងនោះនៅពេលមានការ

ស្នើសុំពីរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរនោះ។ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវសហការជាមួយរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរក្នុងការចាត់វិធានការអនុវត្ត សមស្របតាមករណីទាំងនោះនិងអាចអនុញ្ញាតឱ្យអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធរបស់រដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរឡើងទៅលើនាវា និងធ្វើអធិការកិច្ចនាវានៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិនោះតែម្តង។ កថាខណ្ឌនេះមិនមានព្យសនកម្មចំពោះ មាត្រា១១១នៃអនុសញ្ញាទេ។

៧- រដ្ឋភាគីដែលជាសមាជិកនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬជាអ្នកចូលរួមនៅក្នុង ក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលនៅថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់អាចអនុវត្តសកម្មភាពស្របទៅតាមច្បាប់អន្តរជាតិ ដោយរួមបញ្ចូលនូវការប្រើប្រាស់នីតិវិធីថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ដែលបានបង្កើតឡើងសម្រាប់គោលបំណង នេះ ដើម្បីទប់ស្កាត់នាវាដែលបានចូលរួមសកម្មភាពដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រសិទ្ធភាព ឬផ្ទុយទៅវិញ បាន ប្រព្រឹត្តល្មើសលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សទាំងនោះដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារ ស្តីពីការនេសាទនៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិនៅក្នុងតំបន់ឬអនុតំបន់ រហូតទាល់តែមានចំណាត់ការសមស្រប ធ្វើឡើងដោយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ។

មាត្រា២១

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្ចាក់តំបន់និងអនុតំបន់ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់

១- នៅក្នុងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិណាមួយដែលស្ថិតនៅក្រោមអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ឬអនុតំបន់ រដ្ឋភាគីដែលជាសមាជិកនៃអង្គការនោះឬរដ្ឋចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារអាចឡើងទៅលើនិង ធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវានេសាទដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់រដ្ឋភាគីដទៃទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ស្របទៅ តាមកថាខណ្ឌទី២ តាមរយៈមន្ត្រីអធិការកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលបានអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់កំណត់ ទោះ ណាជារដ្ឋភាគីនោះជាសមាជិកឬមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការនោះ ឬក៏ជារដ្ឋចូលរួមឬមិនមែនជា សមាជិកនៃក្រុមការងារនោះ ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យប្រាកដថាការគោរពតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស ជលសត្វកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬជលសត្វកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ ដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារ នោះ។

២- តាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ រដ្ឋនានាត្រូវបង្កើតនីតិវិធី សម្រាប់ការឡើងឬធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវា ស្របទៅតាមកថាខណ្ឌទី១ ក៏ដូចជានីតិវិធីសម្រាប់អនុវត្ត ចំណុចផ្សេងទៀតនៃមាត្រានេះ។ នីតិវិធីទាំងនេះត្រូវស្របគ្នានឹងមាត្រានេះនិងនីតិវិធីជាមូលដ្ឋានដែល ចែងក្នុងមាត្រា២២ និងមិនត្រូវរើសអើងចំពោះរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការឬមិនមែនជារដ្ឋ ចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារនោះ។ ការឡើងលើនាវានិងការធ្វើអធិការកិច្ចក៏ដូចជាសកម្មភាពពង្រឹងការ អនុវត្តបន្តបន្ទាប់ណាមួយ ត្រូវតែធ្វើឡើងឱ្យស្របតាមនីតិវិធីទាំងនោះ។ រដ្ឋត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ នូវនីតិវិធីនានាដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងស្របតាមកថាខណ្ឌនេះ។

៣- ប្រសិនបើរយៈពេល២ឆ្នាំនៃការអនុម័តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អង្គការឬក្រុមការងារណាមួយមិនបានបង្កើតនីតិវិធីទាំងនោះទេ ការឡើងលើនាវានិងការធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវាស្របតាមកថាខណ្ឌទី១ ក៏ដូចជាសកម្មភាពពង្រឹងការអនុវត្តបន្តបន្ទាប់ណាមួយ ត្រូវតែធ្វើឡើងដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រានេះនិងនីតិវិធីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានចែងនៅក្នុងមាត្រា២២ នៅពេលដែលមិនទាន់មានការបង្កើតនីតិវិធីទាំងនោះនៅឡើយ។

៤- មុនពេលចាត់វិធានការតាមមាត្រានេះ រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ទៅឱ្យគ្រប់រដ្ឋទាំងអស់ដែលនាវារបស់រដ្ឋទាំងនោះធ្វើនេសាទនៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ ស្ថិតក្នុងតំបន់ឬអនុតំបន់ ពីទម្រង់អត្តសញ្ញាណកម្មដែលបានចេញឱ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ចដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ។ នាវាដែលត្រូវបានគេប្រើសម្រាប់ការធ្វើដំណើរនិងការធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវមានសញ្ញាសម្គាល់ច្បាស់លាស់និងអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណបានថាជាការបំពេញការងាររបស់រដ្ឋាភិបាល។ នៅពេលដែលក្លាយជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ រដ្ឋនានាត្រូវតែតែងតាំងអាជ្ញាធរសមស្របមួយ ដើម្បីទទួលការជូនដំណឹងជាផ្លូវការ ស្របតាមមាត្រានេះ និងត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈស្តីពីការតែងតាំងនេះតាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។

៥- យោងតាមការឡើងនិងការធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវានៅកន្លែងណាដែលមានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ដើម្បីជឿជាក់ថានាវាមួយបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពណាមួយដែលផ្ទុយទៅនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវថែរក្សាភស្តុតាងតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន រួចត្រូវជូនដំណឹងជាផ្លូវការភ្លាមទៅរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះ។

៦- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងការជូនដំណឹងជាផ្លូវការ ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី៥ នៅក្នុងរយៈពេល៣ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ស្តីពីការទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ឬនៅក្នុងកំលុងពេលណាមួយផ្សេងទៀតដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងនីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើង ស្របទៅតាមកថាខណ្ឌទី២ និងត្រូវចាត់វិធានការតាមចំណុចណាមួយដូចខាងក្រោម៖

(ក) បំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ ដោយមិនពន្យារពេលដើម្បីស៊ើបអង្កេតនិងប្រសិនបើមានភស្តុតាងដូចការចោទ ត្រូវចាត់វិធានការចំពោះនាវានោះ។ ក្នុងករណីនេះត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមៗទៅរដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចនូវលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតនិងការអនុវត្តច្បាប់។ ឬ

(ខ) អនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចស៊ើបអង្កេត។

៧- នៅកន្លែងណាដែលរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចស៊ើបអង្កេតលើការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសមួយ រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវធ្វើការចែករំលែកព័ត៌មានពីលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតនោះដល់រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិដោយគ្មានការពន្យារពេល។ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីចាត់វិធានការអនុវត្តច្បាប់ចំពោះនាវានោះ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងដូចការចោទប្រកាន់។ វិធីម្យ៉ាងទៀត រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិអាចអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចចាត់វិធានការអនុវត្តច្បាប់ដូចបានបញ្ជាក់ប្រាប់ដល់នាវាពីវិធានការទាំងនោះ ស្របតាមសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ដូចបានកំណត់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៨- ចំពោះការធ្វើអធិការកិច្ចនៅលើនាវា នៅពេលដែលមានព័ត៌មានច្បាស់លាស់អាចជឿជាក់បានថានាវានេសាទមួយបានរំលោភបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ហើយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិមិនបានឆ្លើយតបឬចាត់វិធានការដូចដែលបានតម្រូវនៅក្រោមកថាខណ្ឌទី៦និងទី៧ មន្ត្រីអធិការកិច្ចអាចស្ថិតនៅលើនាវានិងថែរក្សាភស្តុតាងនិងអាចតម្រូវឱ្យមេបញ្ជាការនាវានោះជួយស៊ើបអង្កេតបន្ថែមទៀត។ ក្នុងករណីចាំបាច់ អាចនាំយកនាវានោះដោយគ្មានការពន្យារពេលទៅកាន់កំពង់ផែដែលនៅជិតបំផុតឬទៅកាន់កំពង់ផែណាមួយផ្សេងទៀតដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងនីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងស្របទៅតាមកថាខណ្ឌទី២។ រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមៗទៅរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិពីឈ្មោះរបស់កំពង់ផែដែលនាវានោះត្រូវបានរក្សាទុក។ រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចនិងរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ព្រមទាំងរដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែចាំបាច់ត្រូវធានា តាមការសមស្របដល់សុខុមាលភាពរបស់បុគ្គលិកនាវាដោយមិនប្រកាន់សញ្ជាតិ។

៩- រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនិងអង្គការពាក់ព័ន្ធ ឬរដ្ឋចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារនោះ ពីលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតណាមួយបន្ថែមទៀត។

១០- រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវតម្រូវឱ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ចរបស់ខ្លួនសង្កេតជាទូទៅ តាមបទប្បញ្ញត្តិ នីតិវិធីនិងការអនុវត្តជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ទៅលើសុវត្ថិភាពរបស់នាវានិងក្រុមបុគ្គលិកនាវា ដោយកាត់បន្ថយក្នុងកម្រិតអប្បបរមានៃការរំខានក្នុងការធ្វើនេសាទនិងនៅក្នុងវិសាលភាពដែលអាចអនុវត្តបាន ត្រូវចៀសវាងសកម្មភាពដែលអាចមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់គុណភាពផលនេសាទនៅលើនាវា។ រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវតែធានាថាការឡើងលើនាវានិងការធ្វើអធិការកិច្ច មិនធ្វើឡើងនៅក្នុងលក្ខណៈមួយដែលជាការរំលោភបំពានដល់នាវាណាមួយនោះទេ។

១១- ក្នុងគោលបំណងនៃមាត្រានេះ ការរំលោភបំពានធ្ងន់ធ្ងរមានន័យចំពោះ៖

(ក) ការនេសាទដោយប្រើប្រាស់ឯកសារផុតសុពលភាពដូចជា អាជ្ញាបណ្ណនេសាទ ការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ ឬលិខិតអនុញ្ញាតដែលបានចេញដោយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិស្របទៅតាមមាត្រា១៨ កថាខណ្ឌទី៣(ក)។

(ខ) ការមិនបានរក្សាទុកនូវកំណត់ត្រាត្រឹមត្រូវស្តីពីទិន្នន័យផលនេសាទនិងទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធ ផលនេសាទដែលបានតម្រូវដោយអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ពាក់ព័ន្ធ ឬរាយការណ៍ខុសធ្ងន់ធ្ងរពីផលនេសាទ ផ្ទុយពីតម្រូវការរាយការណ៍អំពីផលនេសាទ របស់អង្គការឬក្រុមការងារនោះ។

(គ) ការនេសាទនៅក្នុងតំបន់ហាមឃាត់ ការនេសាទនៅក្នុងរដូវបិទនេសាទ ឬការធ្វើនេសាទ ដោយគ្មានឬក្រោយពីអស់កូតា ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារ គ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ពាក់ព័ន្ធ។

(ឃ) ការនេសាទទៅលើផលស្តុកមួយដែលត្រូវបានដាក់បម្រាមឬត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងការធ្វើ នេសាទ។

(ង) ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេសាទហាមឃាត់។

(ច) ការបន្លំឬលាក់បាំងការដាក់សញ្ញាសម្គាល់ អត្តសញ្ញាណ ឬការចុះបញ្ជីនាវា។

(ឆ) ការលាក់បាំង ការជ្រៀតជ្រែក ឬការបំបាត់ភស្តុតាងទាក់ទងដល់ការស៊ើបអង្កេត។

(ជ) ការរំលោភបំពានញឹកញាប់ដែលបានបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។ ឬ

(ឈ) ការរំលោភបំពានដទៃទៀត ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងនីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬ ក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ពាក់ព័ន្ធ។

១២- ថ្វីបើមានបទប្បញ្ញត្តិដទៃចែងក្នុងមាត្រានេះក៏ដោយ ក៏រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិអាចធ្វើសកម្មភាពបំពេញ កាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនបានគ្រប់ពេល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ ទាក់ទងទៅនឹងការចោទប្រកាន់ពីការ រំលោភបំពាន។ នៅពេលដែលនាវាស្ថិតនៅក្រោមការកំណត់របស់រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចតាមការស្នើសុំ ពីរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវដោះលែងនាវានោះទៅឱ្យរដ្ឋជាម្ចាស់ទង់ជាតិវិញ ដោយ ភ្ជាប់ជាមួយនូវព័ត៌មានពេញលេញស្តីពីវឌ្ឍនភាពនិងលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួន។

១៣- មាត្រានេះគ្មានព្យសនកម្មចំពោះសិទ្ធិរបស់រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ដើម្បីចាត់វិធានការណាមួយរាប់បញ្ចូល ទាំងនីតិវិធីដាក់ទោសទណ្ឌ ស្របទៅតាមច្បាប់របស់រដ្ឋខ្លួននោះទេ។

១៤- មាត្រានេះអនុវត្តដោយមានការកែសម្រួលដោយមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់ន័យដើម ប្រសិនបើមានការ ចាំបាច់ ចំពោះការឡើងនិងការធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវា ដោយរដ្ឋដែលជាសមាជិករបស់អង្គការគ្រប់គ្រង ជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬរដ្ឋចូលរួមក្នុងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ និង ដែលមានព័ត៌មានច្បាស់លាស់អាចជឿជាក់បានថានាវានេសាទដែលបំពាក់ទង់ជាតិរបស់រដ្ឋដែលជាភាគី

មួយទៀតបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពណាមួយដែលផ្ទុយទៅនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សពាក់ព័ន្ធដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៅក្នុងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការឬក្រុមការងារនោះ ដែលកើតមានឡើងនៅក្រោយពេលនាវាទាំងនោះបានចូលទៅក្នុងតំបន់មួយដែលស្ថិតនៅក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិរបស់រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចក្នុងពេលធ្វើដំណើរទៅនេសាទនោះ។

១៥- នៅកន្លែងដែលអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់បានបង្កើតយន្តការជំនួសមួយដែលបានផ្តល់កាតព្វកិច្ចប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះដល់សមាជិករបស់អង្គការឬរដ្ឋចូលរួមក្នុងក្រុមការងារនោះ ដើម្បីធានាដល់ការអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សសមាជិករបស់អង្គការឬរដ្ឋចូលរួមនៅក្នុងក្រុមការងារនោះ អាចយល់ព្រមដើម្បីកំណត់ព្រំដែននៃការអនុវត្តរបស់ពួកគេ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ទាក់ទងនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងតំបន់ដែនសមុទ្រអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ។

១៦- វិធានការដែលត្រូវបានលើកឡើងដោយរដ្ឋមិនមែនជារដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិទាក់ទងទៅនឹងនាវាដែលធ្វើសកម្មភាពផ្ទុយនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ត្រូវកំណត់ឱ្យសមមាត្រនឹងស្ថានទម្ងន់ទោសនៃការរំលោភបំពាននោះ។

១៧- នៅកន្លែងដែលមានព័ត៌មានសមហេតុផលក្នុងការសង្ស័យថានាវានេសាទនៅក្នុងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិមិនមានសញ្ជាតិ រដ្ឋនោះអាចឡើងនិងធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវានោះបាន។ នៅកន្លែងណាដែលមានភស្តុតាងសមល្មមនិងជឿជាក់បាន រដ្ឋនោះអាចចាត់វិធានការសមស្របតាមច្បាប់អន្តរជាតិ។

១៨- រដ្ឋនានាត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាតឬបាត់បង់ដែលកើតឡើងចំពោះនាវានេសាទនោះចំពោះការចាត់វិធានការស្របតាមមាត្រានេះ នៅពេលដែលការធ្វើអធិការកិច្ចនោះមិនស្របច្បាប់ឬលើសពីការតម្រូវឱ្យធ្វើ ដើម្បីអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃមាត្រានេះ នៅពេលព័ត៌មានដែលមាននោះមិនគ្រប់គ្រាន់។

មាត្រា២២

នីតិវិធីជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការឡើងនិងការធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវាស្របតាម

១- រដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវធានាថាមន្ត្រីអធិការកិច្ចរបស់ខ្លួនជាមន្ត្រីដែលមាននីតិសម្បទាត្រឹមត្រូវ ដូចខាងក្រោម៖

(ក) បង្ហាញលិខិតសម្គាល់ខ្លួនទៅមេបញ្ជាការនាវានិងឯកសារស្តីពីវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សពាក់ព័ន្ធឬច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិដែលអនុវត្តនៅក្នុងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិជាធរមានឱ្យស្របតាមវិធានការទាំងនោះ។

(ខ) ផ្តល់ដំណឹងទៅរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនៅពេលឡើងនិងធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវា។

(គ) មិនរំខានដល់មេបញ្ជាការនាវាក្នុងការទាក់ទងជាមួយអាជ្ញាធរនៃរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ក្នុងពេលឡើងនិងធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវា។

(ឃ) ផ្តល់របាយការណ៍មួយច្បាប់ស្តីពីការឡើងនិងការធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវា ទៅមេបញ្ជាការនាវានិងទៅអាជ្ញាធររដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ដោយកត់ត្រានៅក្នុងរបាយការណ៍នោះនូវការជំទាស់ឬការអះអាងណាមួយដែលមេបញ្ជាការនាវាចង់ឱ្យដាក់នៅក្នុងរបាយការណ៍នោះ។

(ង) ចាកចេញពីនាវាភ្លាមក្រោយពីបានធ្វើអធិការកិច្ចចប់សព្វគ្រប់ ប្រសិនជាមន្ត្រីអធិការកិច្ចរកមិនឃើញមានភស្តុតាងស្តីពីការរំលោភបំពានធ្ងន់ធ្ងរណាមួយនោះទេ។ និង

(ច) ជៀសវាងការប្រើប្រាស់កម្លាំងប្រដាប់អាវុធ លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចនិងកន្លែងដែលមន្ត្រីអធិការកិច្ចត្រូវបានរារាំងក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន។ កម្រិតនៃកម្លាំងប្រដាប់អាវុធដែលត្រូវប្រើមិនត្រូវលើសពីតម្រូវការជាក់ស្តែងឡើយ។

២- មន្ត្រីអធិការកិច្ចដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវពីរដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវមានសិទ្ធិអំណាចដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចនាវា អាជ្ញាបណ្ណនេសាទ ឧបករណ៍នេសាទ សម្ភារៈនេសាទ កំណត់ត្រា បរិក្ខារ ត្រីនិងផលិតផលត្រី និងឯកសារពាក់ព័ន្ធណាមួយដែលចាំបាច់សម្រាប់ធ្វើឱ្យផ្ទាត់ការអនុវត្តតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សពាក់ព័ន្ធ។

៣- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវធានាថាមេបញ្ជាការរបស់នាវាៈ

(ក) ទទួលយកនិងសម្របសម្រួលដល់ការឡើងលើនាវាភ្លាមៗនិងប្រកបដោយសុវត្ថិភាពចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ច។

(ខ) សហការនិងជួយការធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវាឱ្យស្របតាមនីតិវិធីទាំងនោះ។

(គ) មិនរារាំង មិនបំភិតបំភ័យ ឬមិនជ្រៀតជ្រែកមន្ត្រីអធិការកិច្ចក្នុងការបំពេញភារកិច្ចពួកគេ។

(ឃ) អនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ចទាក់ទងជាមួយអាជ្ញាធរនៃរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនិងរដ្ឋធ្វើអធិការកិច្ចក្នុងកំលុងពេលនៃការឡើងនិងការធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវានោះ។

(ង) ផ្តល់បរិក្ខារសមស្របរួមទាំងចំណីអាហារនិងការទទួលឱ្យស្នាក់នៅដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៅកន្លែងណាដែលសមស្រប។ និង

(ច) សម្របសម្រួលការចាកចេញពីនាវាប្រកបដោយសុវត្ថិភាពដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ច។

៤- នៅពេលដែលមេបញ្ជាការនាវាបដិសេធមិនឱ្យឡើងនិងធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវាស្របទៅនឹងមាត្រានេះនិងមាត្រា២១ លើកលែងតែក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវសុំពន្យារពេលការឡើងនិងធ្វើអធិការកិច្ច ដូចបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ នីតិវិធី និងការអនុវត្តជាអន្តរជាតិទាក់ទងទៅនឹងសុវត្ថិភាពលើផ្ទៃសមុទ្រ និងត្រូវណែនាំមេបញ្ជាការនាវានោះឱ្យយល់ព្រមទទួលយកការឡើងលើនិងការធ្វើអធិការកិច្ចនៅលើនាវា។ ប្រសិនបើមេបញ្ជាការនាវានោះនៅតែមិនធ្វើតាមការណែនាំ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវព្យួរការអនុញ្ញាតការធ្វើនេសាទនិងបញ្ជានាវានោះឱ្យត្រឡប់ទៅកំពង់ផែរដ្ឋរបស់ខ្លួនវិញភ្លាម។ រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅរដ្ឋដែលធ្វើអធិការកិច្ចចំពោះសកម្មភាពដែលខ្លួនបានធ្វើ នៅពេលដែលកើតឡើងនូវហេតុការណ៍ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌនេះ។

មាត្រា២៣
វិធានការដែលត្រូវប្រកាន់យកដោយរដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែ

១- រដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែមានសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចចាត់វិធានការស្របទៅតាមច្បាប់អន្តរជាតិដើម្បីជំរុញប្រសិទ្ធភាពវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់និងសកលលោក។ នៅពេលចាត់វិធានការទាំងនោះ រដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែមិនត្រូវរើសអើងប្រឆាំងចំពោះនាវារបស់រដ្ឋណាមួយឡើយ។

២- រដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែអាចត្រួតពិនិត្យឯកសារ ឧបករណ៍នេសាទ និងផលនេសាទនៅលើនាវានេសាទ នៅពេលនាវាទាំងនោះស្ថិតនៅកំពង់ផែរបស់ខ្លួនដោយស្ម័គ្រចិត្តឬនៅក្នុងចំណតនៅសមុទ្រក្រៅ។

៣- រដ្ឋនានាអាចអនុម័តច្បាប់ដែលផ្តល់អំណាចដល់អាជ្ញាធរជាតិពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីហាមឃាត់ការឡើងផលនេសាទនៅកំពង់ផែនិងការផ្ទេរផលនេសាទនៅកន្លែងណាដែលផលនេសាទនោះត្រូវបាននេសាទក្នុងលក្ខណៈដែលធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ប្រសិទ្ធភាពរបស់វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬសកលលោកនៅក្នុងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ។

៤- មាត្រានេះនឹងមិនប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តដោយរដ្ឋដែលមានដែនអធិបតេយ្យភាពចំពោះកំពង់ផែដែលស្ថិតក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់អន្តរជាតិ។

ផ្នែកទី៧
តម្រូវការរបស់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ

មាត្រា២៤

ការទទួលស្គាល់តម្រូវការពិសេសរបស់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ

១- រដ្ឋនានាត្រូវផ្តល់ការទទួលស្គាល់ពេញលេញចំពោះតម្រូវការពិសេសរបស់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីឆ្ងាយ និងការអភិវឌ្ឍផលផលសម្រាប់ផលស្តុកទាំងនោះ។ ដើម្បីសម្រេចបានទិសដៅនេះ រដ្ឋនានាត្រូវផ្តល់ជំនួយដល់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈកម្មវិធីអភិវឌ្ឍរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ អង្គការស្បៀង និងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ ទីភ្នាក់ងារឯកទេស អង្គការសម្របសម្រួលបរិស្ថានពិភពលោក គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍដោយនិរន្តរភាព និងអង្គការនិងស្ថាប័នថ្នាក់តំបន់និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។

២- ដើម្បីធ្វើឱ្យកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការបង្កើតវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីឆ្ងាយ រដ្ឋនានាត្រូវគិតទៅដល់តម្រូវការពិសេសចំពោះរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ ដែលមានជាពិសេសដូចជា៖

(ក) ភាពងាយរងគ្រោះរបស់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍដែលពឹងអាស្រ័យលើការធ្វើអាជីវកម្មធនធានមានជីវិតនៅក្នុងសមុទ្រ រួមបញ្ចូលទាំងការផ្តល់អាហារូបត្ថម្ភមួយផ្នែកឬតាមតម្រូវការរបស់ប្រជាជននៃរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍទាំងនោះ។

(ខ) តម្រូវការដើម្បីជៀសឱ្យផុតពីផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននិងធានាដល់ការធ្វើនេសាទរបស់អ្នកនេសាទសម្រាប់តែចិញ្ចឹមជីវិត ខ្នាតតូច ឬអ្នកនេសាទជាលក្ខណៈប្រពៃណី និងស្ត្រីដែលជាកម្មករនេសាទ រួមទាំងជនជាតិដើមភាគតិចនៅក្នុងរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ ជាពិសេស រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍដែលជាកោះតូចៗ។ និង

(គ) តម្រូវការដើម្បីធានាថាវិធានការទាំងអស់នោះនឹងមិនដាក់បន្ទុកធ្ងន់ធ្ងរបង្កឡើងដោយលទ្ធផលនៃការអនុវត្តសកម្មភាពអភិរក្សនេះ ត្រូវបានផ្ទេរដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលទៅកាន់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍនោះទេ។

មាត្រា២៥

ទម្រង់នៃកិច្ចសហការជាមួយរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ

១- រដ្ឋនានាត្រូវសហការគ្នាដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈអង្គការថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬសកលលោក៖

(ក) ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ ជាពិសេស រដ្ឋមានការអភិវឌ្ឍតិចតួចជាងគេ ក្នុងចំណោមរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍទាំងនោះ ឱ្យធ្វើការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយនិងអភិវឌ្ឍការធ្វើនេសាទរបស់ពួកគេលើផលស្តុកទាំងនោះ។

(ខ) ដើម្បីជួយដល់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍ ជាពិសេស រដ្ឋមានការអភិវឌ្ឍតិចតួចជាងគេ ក្នុងចំណោមរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍនិងរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍដែលជាកោះតូច។ ដើម្បីឱ្យរដ្ឋទាំងនោះចូលរួមនៅក្នុងការធ្វើនេសាទផលស្តុកក្នុងដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ ដោយរួមទាំងការសម្របសម្រួលឱ្យរដ្ឋទាំងនោះអាចធ្វើនេសាទដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥និងមាត្រា១១។ និង

(គ) សម្របសម្រួលការចូលរួមរបស់រដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍជាមួយអង្គការនិងក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។

២- កិច្ចសហការជាមួយរដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍក្នុងគោលបំណងដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវដាក់បញ្ចូលបទប្បញ្ញត្តិនៃជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ ជំនួយការនានាទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ជំនួយការបច្ចេកទេសការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា រួមទាំងការចូលរួមធ្វើពាណិជ្ជកម្មរួមគ្នា និងផ្តល់សេវាប្រឹក្សានិងពិគ្រោះយោបល់។

៣- ជំនួយទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ក្នុងគោលដៅច្បាស់លាស់ មានជាអាទិ៍៖

(ក) ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ តាមរយៈការប្រមូល រាយការណ៍ ផ្ទៀងផ្ទាត់ ការផ្លាស់ប្តូរ និងការវិភាគទិន្នន័យជលផល និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ។

(ខ) ការវាយតម្លៃផលស្តុកនិងការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ។ និង

(គ) ការតាមដាន ការត្រួតពិនិត្យ ការអង្កេត ការអនុវត្ត និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ដោយរួមមានដូចជាវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនិងការកសាងសមត្ថភាពនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ការអភិវឌ្ឍ និងមូលនិធិនៃកម្មវិធីអ្នកសង្កេតការថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ និងការចូលរួមប្រើបច្ចេកវិទ្យានិងសម្ភារៈ។

មាត្រា២៦
ជំនួយពិសេសក្នុងការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

១- រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវសហការបង្កើតមូលនិធិពិសេស ដើម្បីជួយដល់បណ្តារដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍក្នុងការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការជួយដល់បណ្តារដ្ឋទាំងនោះក្នុងការបង់ថ្លៃចំណាយដែលកើតឡើងក្នុងការចូលរួមក្នុងដំណើរការនៃការដោះស្រាយវិវាទ ក្នុងករណីដែលរដ្ឋនេះគឺជារដ្ឋភាគី។

២- រដ្ឋនិងអង្គការអន្តរជាតិទាំងអស់ គួរតែជួយដល់បណ្តារដ្ឋកំពុងអភិវឌ្ឍក្នុងការបង្កើតអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ថ្មី ឬក្នុងការពង្រឹងអង្គការឬក្រុមការងារដែលមានស្រាប់សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សជលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីមធ្យមឬជលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

ផ្នែកទី៨
ការដោះស្រាយវិវាទដោយសន្តិវិធី

មាត្រា២៧

កាតព្វកិច្ចដើម្បីដោះស្រាយវិវាទដោយសន្តិវិធី

រដ្ឋទាំងអស់មានកាតព្វកិច្ចដោះស្រាយវិវាទរបស់ខ្លួន តាមរយៈការចរចា ការស៊ើបអង្កេត ការសម្រុះសម្រួល ការផ្សះផ្សា អាជ្ញាកណ្តាល ការដោះស្រាយតាមតុលាការឬតាមរយៈភ្នាក់ងារឬការរៀបចំថ្នាក់តំបន់ ឬមធ្យោបាយសន្តិវិធីផ្សេងទៀតតាមជម្រើសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។

មាត្រា២៨

ការបង្ការវិវាទ

រដ្ឋនានាត្រូវសហការគ្នាដើម្បីទប់ស្កាត់វិវាទ។ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅនេះ រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវឯកភាពគ្នាលើនីតិវិធីនៃការសម្រេចចិត្តយ៉ាងរហ័សនិងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងបណ្តាអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ និងត្រូវពង្រឹងនីតិវិធីនៃការសម្រេចចិត្តដែលមានស្រាប់ក្នុងករណីចាំបាច់។

មាត្រា២៩

វិវាទផ្នែកបច្ចេកទេស

នៅពេលដែលវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាបច្ចេកទេស រដ្ឋសាមីទាំងអស់អាចបញ្ជូនករណីទំនាស់នេះទៅឱ្យក្រុមការងារចំពោះកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលបានបង្កើតជាអ្នកដោះស្រាយ។ ក្រុមការងារចំពោះកិច្ចត្រូវឆ្លងយោបល់រដ្ឋសាមីនិងត្រូវព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាជាប្រញាប់ ដោយគ្មានជំនួយពីនីតិវិធីច្បាប់សម្រាប់ការដោះស្រាយវិវាទទាំងនោះ។

មាត្រា៣០

នីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទ

១- បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងការដោះស្រាយវិវាទដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែកទី១៥នៃអនុសញ្ញា ត្រូវអនុវត្តដោយមានការកែសម្រួលដោយមិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់ន័យដើម ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ចំពោះវិវាទរវាងរដ្ឋភាគីទាំងឡាយនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះដែលទាក់ទងនឹងការបកស្រាយនិងការអនុវត្តនូវកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ថាតើពួកគេជាភាគីក្នុងអនុសញ្ញាដែរឬទេ។

២- បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងការដោះស្រាយវិវាទដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែកទី១៥នៃអនុសញ្ញា ត្រូវអនុវត្តជម្រើសដូចគ្នាចំពោះវិវាទណាមួយរវាងរដ្ឋភាគីទាំងឡាយនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះជាមួយនឹងការបកស្រាយនិងការអនុវត្តនូវកិច្ចព្រមព្រៀងដែលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់និងសកលលោកពាក់ព័ន្ធនឹងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយដែលខ្លួនជាភាគី រួមទាំងវិវាទណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកទាំងនោះ ទោះបីជាពួកគេជាភាគីឬមិនមែនជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក៏ដោយ។

៣- នីតិវិធីណាមួយដែលទទួលយកដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនិងអនុសញ្ញា អនុលោមតាមមាត្រា ២៨៧នៃអនុសញ្ញា ត្រូវអនុវត្តចំពោះការដោះស្រាយវិវាទទាំងឡាយដែលចែងនៅក្នុងផ្នែកនេះ លើកលែងតែរដ្ឋភាគីបានចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័ន ឬយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬទទួលយកនីតិវិធីមួយផ្សេងទៀត អនុលោមតាមមាត្រា២៨៧ សម្រាប់ការដោះស្រាយវិវាទទាំងឡាយនៅក្នុងផ្នែកនេះនៅគ្រប់កាលៈទេសៈ។

៤- រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះដែលមិនមែនជាភាគីនៃអនុសញ្ញា នៅពេលបានចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័ន ឬយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬក្រោយមកត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើសតាមមធ្យោបាយមួយឬច្រើនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា២៨៧ កថាខណ្ឌទី១នៃអនុសញ្ញា សម្រាប់ការដោះស្រាយវិវាទដែលកើតឡើងក្នុងផ្នែកនេះបានគ្រប់ពេល។ មាត្រា២៨៧ ត្រូវអនុវត្តចំពោះសេចក្តីប្រកាសនេះ ក៏ដូចជាចំពោះវិវាទណាមួយដែលប្រកាសមិនបានគ្របដណ្តប់ចំពោះរដ្ឋជាភាគី។ ដើម្បីគោលបំណងនៃការផ្សះផ្សានិងអាជ្ញាកណ្តាល ដែលអនុលោមតាមឧបសម្ព័ន្ធទី៥ ទី៧ និងទី៨នៃអនុសញ្ញា រដ្ឋនោះត្រូវមានសិទ្ធិស្នើសុំដាក់បញ្ចូលឈ្មោះអ្នកផ្សះផ្សា អាជ្ញាកណ្តាល និងជំនាញការទៅក្នុងបញ្ជីដូចមានយោងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៥ មាត្រា២ និងឧបសម្ព័ន្ធទី៧ មាត្រា២ និងឧបសម្ព័ន្ធទី៨ មាត្រា២ សម្រាប់ការដោះស្រាយវិវាទដែលកើតឡើងនៅក្នុងផ្នែកនេះ។

៥- តុលាការឬសាលាក្តីណាមួយដែលវិវាទត្រូវបានដាក់ជូនក្រោមផ្នែកនេះ ត្រូវស្នើអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃអនុសញ្ញានៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីផលផលដែលពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់តំបន់

ថ្នាក់អនុតំបន់ ឬសកលលោក ក៏ដូចជាបទដ្ឋានទូទៅដែលបានទទួលស្គាល់សម្រាប់ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមានជីវិតនៅក្នុងសមុទ្រនិងច្បាប់អន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ស្របគ្នានឹងអនុសញ្ញាដែលធានាការអភិរក្សជលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីមធ្យមឬជលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីឆ្ងាយពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៣១

វិធានការបណ្តោះអាសន្ន

១- ក្នុងពេលមិនទាន់មានការដោះស្រាយវិវាទអនុលោមតាមផ្នែកនេះ ភាគីទំនាស់ត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងឱ្យមានការរៀបចំការអនុវត្តបណ្តោះអាសន្នជាក់ស្តែង។

២- ដោយមិនធ្វើបុរេវិនិច្ឆ័យនៃមាត្រា២៩០នៃអនុសញ្ញា តុលាការឬសាលាក្តីដែលវិវាទត្រូវបានដាក់ជូននៅក្នុងផ្នែកនេះ អាចចាត់វិធានការបណ្តោះអាសន្នណាមួយដែលខ្លួនចាត់ទុកថាសមស្របដើម្បីរក្សាការពារសិទ្ធិជូនភាគីទំនាស់ទាំងនោះឬដើម្បីបង្ការការខូចខាតដល់ជលស្តុកដែលកំពុងស្ថិតក្នុងភាពមិនច្បាស់លាស់ ព្រមទាំងក្នុងកាលៈទេសៈដូចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៧ កថាខណ្ឌទី៥ និងមាត្រា១៦ កថាខណ្ឌទី២។

៣- រដ្ឋភាគីក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះដែលមិនមែនជាភាគីនៃអនុសញ្ញាអាចប្រកាសថាតុលាការអន្តរជាតិស្តីពីនីតិសមុទ្រគ្មានសិទ្ធិកែតម្រូវឬលុបចោលនូវវិធានការបណ្តោះអាសន្នណាមួយ បើគ្មានការយល់ព្រមពីរដ្ឋភាគីទាំងនោះ ទោះជាមិនផ្អែកតាមមាត្រា២៩០នៃកថាខណ្ឌទី៥នៃអនុសញ្ញានេះក៏ដោយ។

មាត្រា៣២

ដែនកំណត់ស្តីពីនីតិវិធីដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងការដោះស្រាយវិវាទ

មាត្រា២៩៧ កថាខណ្ឌទី៣នៃអនុសញ្ញាអាចអនុវត្តបានក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ផ្នែកទី៩
ភាគីមិនមែនជាសមាជិកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង

មាត្រា៣៣
ភាគីមិនមែនជាសមាជិកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង

១- រដ្ឋភាគីត្រូវលើកទឹកចិត្តឱ្យរដ្ឋមិនមែនជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះក្លាយជាភាគីនិងអនុម័តច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិដែលស្របជាមួយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- រដ្ឋភាគីនានាត្រូវចាត់វិធានការស្របជាមួយនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងច្បាប់អន្តរជាតិ ដើម្បីទប់ស្កាត់សកម្មភាពរបស់នាវាដែលបំពាក់ទង់ជាតិរដ្ឋមិនមែនភាគី ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ផ្នែកទី១០
ការជឿទុកចិត្តនិងការរំលោភសិទ្ធិ

មាត្រា៣៤

ការជឿទុកចិត្តនិងការរំលោភសិទ្ធិ

រដ្ឋភាគីត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការជឿទុកចិត្តទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងត្រូវអនុវត្តសិទ្ធិដែលទទួលស្គាល់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមិនបង្កើតជាបញ្ហាដល់ការរំលោភបំពាននៃសិទ្ធិឡើយ។

ផ្នែកទី១១

ការកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៣៥

ការកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវ

រដ្ឋភាគីគឺមានភាពទទួលខុសត្រូវ អនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិក្នុងការបង្កការខូចខាតឬការបាត់បង់ប្រយោជន៍ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ផ្នែកទី១២
សន្ធិសីទពិនិត្យឡើងវិញ

មាត្រា៣៦

សន្ធិសីទពិនិត្យឡើងវិញ

១- បួនឆ្នាំក្រោយពីថ្ងៃដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវកោះប្រជុំសន្និសីទមួយ ក្នុងគោលបំណងវាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដើម្បីធានាការ

គ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។ អគ្គលេខាធិការនឹងអញ្ជើញរដ្ឋភាគីទាំងអស់ឱ្យចូលរួម ព្រមទាំងរដ្ឋនិងស្ថាប័នដែលនឹងមានសិទ្ធិភ្លាយជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ក៏ដូចជាអង្គការអន្តរជាតិបាលនិងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលមានសិទ្ធិចូលរួមជាអ្នកសង្កេតការណ៍។

២- សន្និសីទត្រូវពិនិត្យនិងវាយតម្លៃឡើងវិញនូវបទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយប្រសិនបើចាំបាច់ ត្រូវស្នើសុំមធ្យោបាយក្នុងការពង្រឹងខ្លឹមសារនិងវិធីសាស្ត្រនៃការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាំងនោះ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងមធ្យោយបាយដោះស្រាយបញ្ហាណាមួយដែលកំពុងបន្តកើតមាននៅក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។

ផ្នែកទី១៣
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៣៧
ការចុះហត្ថលេខា

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានបើកចំហឱ្យចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋទាំងអស់និងស្ថាប័នផ្សេងៗទៀត ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា១ កថាខណ្ឌទី២(ខ) រួចត្រូវទុករយៈពេលសម្រាប់ចុះហត្ថលេខានៅទីស្នាក់ការអង្គការសហប្រជាជាតិចំនួន១២ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៥។

មាត្រា៣៨
ការផ្តល់សច្ចាប័ន

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋនិងស្ថាប័នផ្សេងៗទៀត ដោយអនុលោមតាមមាត្រា១ កថាខណ្ឌទី២(ខ)។ លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នត្រូវតម្កល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា៣៩
ការចូលជាសមាជិក

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនៅតែបើកចំហសម្រាប់ការចូលជាសមាជិកពីសំណាក់រដ្ឋនិងស្ថាប័នផ្សេងៗទៀត ដោយយោងទៅតាមមាត្រា១ កថាខណ្ឌទី២(ខ)។ លិខិតុបករណ៍នៃការចូលបន្ថែមត្រូវតម្កល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា៤០

ការចូលជាធរមាន

១- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវចូលជាធរមានរយៈពេល៣០ថ្ងៃ ក្រោយពីថ្ងៃដាក់តម្កល់លិខិតបករណ៍ទី៣០ នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក។

២- សម្រាប់រដ្ឋនិងស្ថាប័នដែលផ្តល់សច្ចាប័នលើកិច្ចព្រមព្រៀងឬចូលជាសមាជិកក្រោយពីការតម្កល់លិខិតបករណ៍ទី៣០ ការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវចូលជាធរមាននៅ៣០ថ្ងៃក្រោយពីការដាក់តម្កល់លិខិតបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកនោះ។

មាត្រា៤១

ការអនុវត្តបណ្តោះអាសន្ន

១- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នដោយរដ្ឋឬស្ថាប័នដែលបានយល់ព្រមអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន តាមរយៈការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់អ្នកទទួលបន្ទុកការកា្សទុកតម្កល់ឯកសារ។ ការអនុវត្តបណ្តោះអាសន្ននោះត្រូវមានសុពលភាពចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងនោះ។

២- ការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នដោយរដ្ឋឬស្ថាប័នត្រូវបញ្ចប់នៅពេលកិច្ចព្រមព្រៀងចូលជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋឬស្ថាប័ន ឬអាស្រ័យលើការជូនដំណឹងរបស់រដ្ឋឬស្ថាប័នជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីការបញ្ចប់ការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នរបស់ខ្លួន ទៅកាន់អ្នកទទួលបន្ទុកតម្កល់ឯកសារ។

មាត្រា៤២

ការបម្រុងទុកនិងការលើកលែង

គ្មានការបម្រុងទុកនិងការលើកលែងណាមួយដែលត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះទេ។

មាត្រា៤៣

សេចក្តីប្រកាសនិងសេចក្តីថ្លែងការណ៍

មាត្រា៤២មិនរារាំងរដ្ឋឬស្ថាប័ន នៅពេលចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័នឬយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មិនឱ្យធ្វើសេចក្តីប្រកាសឬសេចក្តីថ្លែងការណ៍ ទោះបីជាការដាក់ប្រយោគឬឈ្មោះឱ្យស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិរបស់ខ្លួនទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវផ្តល់នូវការបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តី

ប្រកាសឬសេចក្តីថ្លែងការណ៍ថាមិនសំដៅដល់ការដកចេញឬកែប្រែភាពស្របច្បាប់របស់បទប្បញ្ញត្តិ
របស់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ក្នុងការអនុវត្តរបស់រដ្ឋឬស្ថាប័ននោះឡើយ។

មាត្រា៤៤

ទំនាក់ទំនងជាមួយកិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងទៀត

១- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងមិនកែប្រែសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋភាគីដែលមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង
ផ្សេងទៀត សមស្របជាមួយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងមិនប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋភាគីផ្សេង
ទៀតដែលសិទ្ធិឬការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេស្ថិតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- រដ្ឋភាគីចំនួនពីរឬច្រើនអាចសម្រេចកែប្រែកិច្ចព្រមព្រៀងឬផ្អាកប្រតិបត្តិជាបណ្តោះអាសន្ននូវបទប្បញ្ញត្តិ
នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អាចអនុវត្តតែម្នាក់ឯងចំពោះទំនាក់ទំនងរវាងពួកគេដែលបានផ្តល់នូវកិច្ចព្រម
ព្រៀងទាំងនោះជាបណ្តោះអាសន្ន ដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងបទប្បញ្ញត្តិពីអ្វីដែលមិនសមស្របនឹងគោល
បំណងនិងគោលដៅនៃការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងបានផ្តល់បន្ថែមទៀត
លើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះថាវានឹងមិនប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តគោលការណ៍មូលដ្ឋានដែលមាននៅទីនេះ
ហើយបទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនេះមិនប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀត ឬ
ការអនុវត្តនូវកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៣- រដ្ឋភាគីដែលមានបំណងដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី២ ត្រូវជូនដំណឹងពី
គោលបំណងរបស់គេដល់រដ្ឋភាគីផ្សេងទៀត តាមរយៈអ្នកទទួលបន្ទុកតម្កល់ទុកកិច្ចព្រមព្រៀងដើម្បី
បញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង កែប្រែ ឬការផ្អាកនូវអ្វីដែលបានដាក់ជូន។

មាត្រា៤៥

វិសោធនកម្ម

១- រដ្ឋភាគីមួយអាចទាក់ទងទៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ដោយសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
ដើម្បីស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និងស្នើសុំឱ្យកោះប្រជុំសន្និសីទ ដើម្បីពិចារណាលើការធ្វើ
សំណើវិសោធនកម្មនេះ។ អគ្គលេខាធិការត្រូវផ្សព្វផ្សាយលិខិតស្នើសុំនេះទៅកាន់រដ្ឋភាគីទាំងអស់។
ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល៦ខែ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការផ្សព្វផ្សាយលិខិតស្នើសុំនេះ រដ្ឋភាគីច្រើនជាង
ពាក់កណ្តាលពេញចិត្តឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើនេះ អគ្គលេខាធិការត្រូវកោះប្រជុំសន្និសីទ។

២- នីតិវិធីនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តធ្វើវិសោធនកម្មអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងសន្និសីទតាមរយៈការកោះ
ប្រជុំ ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខណ្ឌទី១ ហើយត្រូវអនុវត្តដូចគ្នានៅក្នុងសន្និសីទអង្គការសហប្រជាជាតិ

ស្តីពីផលស្កុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្កុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ បើមិនដូច្នេះទេ នីតិវិធីធ្វើវិសោធនកម្មត្រូវសម្រេចដោយសន្និសីទនេះ។ សន្និសីទនេះគួរតែខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីសម្រេចកិច្ចព្រមព្រៀងលើការធ្វើវិសោធនកម្មណាមួយ ដោយការមូលមតិគ្នាជាឯកឆន្ទនិងមិនគួរមានការបោះឆ្នោតធ្វើវិសោធកម្មទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងរហូតទាល់តែកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបញ្ចុះបញ្ចូលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអស់លទ្ធភាព។

៣- នៅពេលដែលបានអនុម័តហើយ វិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបើកចំហសម្រាប់ការចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋភាគីទាំងអស់នៅឯទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងរយៈពេល ១២ខែគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុម័តនេះ លើកលែងតែមានចែងផ្ទុយពីនេះ នៅក្នុងវិសោធនកម្មនោះ។

៤- មាត្រា៣៨ មាត្រា៣៩ មាត្រា៤៧ និងមាត្រា៥០ ត្រូវអនុវត្តចំពោះការធ្វើវិសោធនកម្មទាំងអស់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៥- វិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងចូលជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋភាគីផ្តល់សច្ចាប័នឬផ្តល់សុពលភាពដល់ការធ្វើវិសោធនកម្មនោះនៅ៣០ថ្ងៃក្រោយ គិតចាប់ពីថ្ងៃដាក់តម្កល់លិខិតបកររណ៍ផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកដោយរដ្ឋភាគីសមាជិកចំនួនពីរភាគបី(២/៣)។ បន្ទាប់មក រដ្ឋដែលផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិកត្រូវចូលជាធរមាននៅ៣០ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃដាក់តម្កល់លិខិតបកររណ៍ផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិក។

៦- ការធ្វើវិសោធនកម្មតិចឬច្រើន គឺអាចផ្តល់ឱ្យភាគីពាក់ព័ន្ធចូលរួមផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលរួមជាសមាជិក ជាជាងការតម្រូវនៅក្នុងមាត្រានេះ។

៧- រដ្ឋដែលនឹងក្លាយជាសមាជិករបស់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បន្ទាប់ពីការធ្វើវិសោធនកម្មចូលជាធរមានដោយស្របតាមកថាខណ្ឌទី៥ នៅពេលបរាជ័យក្នុងការបង្ហាញឆន្ទៈ មិនឯកភាពក្នុងការធ្វើវិសោធនកម្មនេះត្រូវ៖

(ក) បានចាត់ទុកថាជាសមាជិកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដូចដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម។ និង

(ខ) បានចាត់ទុកថាជាសមាជិកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមិនបានធ្វើវិសោធនកម្ម ក្នុងនាមជារដ្ឋភាគីដែលមិនស្ថិតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានធ្វើវិសោធកម្មនោះទេ។

មាត្រា៤៦

ការប្តឹងជំទាស់

១- រដ្ឋភាគីអាចសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនទៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ប្រកាសពីការមិនឯកភាពលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និងអាចបង្ហាញពីហេតុផលរបស់ខ្លួន។ ការបរាជ័យក្នុងការចង្អុលបង្ហាញពីហេតុផលនឹងមិនប៉ះពាល់ដល់សុពលភាពនៃការប្តឹងជំទាស់នោះទេ។ ការប្តឹងជំទាស់នេះនឹងមានប្រសិទ្ធភាពមួយឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានការជូនដំណឹងនេះ លើកលែងតែមានការបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងនៅពេលក្រោយ។

២- ការប្តឹងជំទាស់នេះនឹងមិនប៉ះពាល់ដល់កាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋភាគីណាមួយ ក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលមាននៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ លើកលែងតែជាប្រធានបទដាច់ដោយឡែកនៅក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិ។

មាត្រា៤៧

ការចូលរួមដោយអង្គការអន្តរជាតិ

១- ក្នុងករណីអង្គការអន្តរជាតិមួយដូចមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៩ មាត្រា១នៃអនុសញ្ញានេះ មិនមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់ដណ្តប់លើគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ប៉ុន្តែយោងតាមឧបសម្ព័ន្ធទី៩នៃអនុសញ្ញា ត្រូវអនុវត្តតាមជម្រើសដូចគ្នាដោយមិនកែប្រែន័យដើម ដើម្បីចូលរួមជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ ដូចមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃឧបសម្ព័ន្ធខាងក្រោមមិនត្រូវបានអនុវត្ត៖

(ក) មាត្រា២ក្នុងឃ្លាទី១។ និង

(ខ) មាត្រា៣ក្នុងកថាខណ្ឌទី១។

២- ក្នុងករណីអង្គការអន្តរជាតិមួយ ដូចមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៩ មាត្រា១នៃអនុសញ្ញាមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់ដណ្តប់លើគ្រប់បញ្ហាក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោមនេះត្រូវអនុវត្តចំពោះការចូលរួមដោយអង្គការអន្តរជាតិដូចមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ៖

(ក) នៅពេលចុះហត្ថលេខាឬការចូលជាសមាជិកបន្ថែម អង្គការអន្តរជាតិនេះត្រូវធ្វើសេចក្តីប្រកាសដូចខាងក្រោម៖

(i) មានសមត្ថកិច្ចគ្រប់ដណ្តប់លើគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ដែលបានកំណត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

(ii) សម្រាប់ហេតុផលនេះ រដ្ឋជាសមាជិករបស់អង្គការនេះ មិនត្រូវក្លាយជារដ្ឋភាគី លើកលែងតែបានគោរពបូរណភាពទឹកដីរបស់ខ្លួននៅពេលដែលអង្គការអន្តរជាតិមិនអាចទទួលខុសត្រូវ។ និង

(iii) សុខចិត្តទទួលយកសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

(ខ) ការចូលរួមរបស់អង្គការអន្តរជាតិ ទោះក្នុងករណីណាមួយក៏ដោយនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ក៏គ្មានសិទ្ធិត្រួតត្រាលើរដ្ឋជាសមាជិកនៃអង្គការអន្តរជាតិនេះបានឡើយ។

(គ) ក្នុងករណីមានវិវាទរវាងកាតព្វកិច្ចរបស់អង្គការអន្តរជាតិដែលស្ថិតនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងបង្កើតអង្គការអន្តរជាតិនោះឡើង ឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធណាមួយ កាតព្វកិច្ចនានាដែលផ្ទុយពីកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា៤៨

ឧបសម្ព័ន្ធ

១- ឧបសម្ព័ន្ធទាំងអស់បង្កើតជាផ្នែកនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ហើយរាល់ការប្រើជាឯកសារយោងត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយឧបសម្ព័ន្ធទាំងនេះ។

២- ឧបសម្ព័ន្ធទាំងនេះអាចនឹងត្រូវបានកែសម្រួលពីពេលវេលាមួយទៅពេលវេលាមួយទៀតដោយរដ្ឋភាគី។ ការកែសម្រួលនេះត្រូវផ្អែកលើការពិចារណាតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រនិងបច្ចេកទេស។ ដោយមិនយោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤៥ ការកែសម្រួលក្នុងឧបសម្ព័ន្ធត្រូវបានអនុម័តដោយកុងសង់ស៊ុសនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់រដ្ឋភាគី ហើយនឹងត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងមានសុពលភាពដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃខែបានអនុម័តឬតាមកាលបរិច្ឆេទផ្សេងទៀតដែលបានឯកភាពក្នុងពេលកែសម្រួលឡើងវិញ។ ប្រសិនបើការកែសម្រួលក្នុងឧបសម្ព័ន្ធមិនត្រូវបានអនុម័តដោយកុងសង់ស៊ុសនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះទេ នីតិវិធីធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រា៤៥អាចយកទៅអនុវត្តបាន។

មាត្រា៤៩

អ្នកតម្កល់ឯកសារ

អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ គឺជាអ្នកទទួលបន្ទុកតម្កល់ឯកសារកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និងការធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងឬកំណែសម្រួលបន្ថែមណាមួយ។

មាត្រា៥០

ឃថាភូតភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀង

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវធ្វើឡើងជាជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្ប៉ាញ៉ុល មានភាពស្របច្បាប់ដូចគ្នា។

ជាសក្ខីភាព ឯកអគ្គរដ្ឋទូតពេញសមត្ថភាព មានសមត្ថកិច្ចស្របច្បាប់លើការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

បើកឱ្យចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងញូវយ៉ក នាថ្ងៃទី៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៥ គឺជាឯកសារដើមតែមួយគត់ជាភាសាអារ៉ាប់ អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្ប៉ាញ៉ុល។

ឧបសម្ព័ន្ធទី១
តម្រូវការស្តង់ដាសម្រាប់ការប្រមូលនិងការចែករំលែកទិន្នន័យ

មាត្រា១

គោលការណ៍ទូទៅ

១- ការប្រមូល ការចងក្រង និងការវិភាគទិន្នន័យបានទាន់ពេលវេលា គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ។ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅនេះ ទិន្នន័យជលផលពីផលស្តុកត្រីនៅតំបន់សមុទ្រអន្តរជាតិនិងតំបន់ស្ថិតក្រោមដែនយុត្តាធិការជាតិគឺតម្រូវឱ្យមាននិងគួរតែត្រូវបានប្រមូលនិងចងក្រងតាមវិធីសាស្ត្រមួយ ដែលមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការវិភាគស្ថិតិ ក្នុងគោលបំណងនៃការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សធនធានជលផល។ ទិន្នន័យទាំងនោះរួមមានទិន្នន័យពីផលនេសាទដែលចាប់បាននិងស្ថិតិពីសមត្ថភាពនេសាទ ព្រមទាំងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធជលផលផ្សេងទៀត ដូចជាស្ថិតិពាក់ព័ន្ធនឹងនាវានេសាទនិងទិន្នន័យផ្សេងទៀតសម្រាប់ធ្វើឱ្យសមត្ថភាពនេសាទបានតាមស្តង់ដារ។ ទិន្នន័យដែលប្រមូលបានគួរមានដូចជា ព័ត៌មានអំពីផលនេសាទប្រភេទមិនមែនគោលដៅ និងប្រភេទពាក់ព័ន្ធឬពឹងអាស្រ័យ។ គ្រប់ព័ត៌មានទាំងអស់ត្រូវតែមានការផ្ទៀងផ្ទាត់ច្បាស់លាស់ ដើម្បីធានាពីភាពពិតប្រាកដរបស់វា។ ទិន្នន័យមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់នឹងត្រូវបានរក្សាទុកជាការសម្ងាត់។ ការចែកចាយទិន្នន័យបែបនេះ គឺជាកម្មវត្ថុនៃលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់។

២- ជំនួយរួមមានការបណ្តុះបណ្តាល ក៏ដូចជាជំនួយហិរញ្ញវត្ថុនិងបច្ចេកទេស ត្រូវតែផ្តល់ឱ្យទៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីកសាងសមត្ថភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សធនធាន សមុទ្រមានជីវិត។ ជំនួយទាំងនោះត្រូវផ្តោតលើការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពក្នុងការអនុវត្តប្រមូលទិន្នន័យនិងការផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យ កម្មវិធីអ្នកសង្កេតការណ៍ ការវិភាគទិន្នន័យ និងការគាំទ្រក្នុងគម្រោងវាយតម្លៃផលស្តុក។ ការចូលរួមយ៉ាងពេញលេញរបស់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រនិងអ្នកគ្រប់គ្រងដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍទៅលើការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ គួរត្រូវបានលើកកម្ពស់។

មាត្រា២

គោលការណ៍នៃការប្រមូល ការចងក្រង និងការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ

គោលការណ៍ទូទៅខាងក្រោមគួរត្រូវបានពិចារណានៅក្នុងការកំណត់ប៉ារ៉ាម៉ែត្រសម្រាប់ការប្រមូល ការចងក្រង និងការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យពីការធ្វើនេសាទផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីមធ្យមនិងផលស្តុកត្រីផ្លាស់ទីឆ្ងាយ៖

(ក) រដ្ឋនានាត្រូវធានាថាទិន្នន័យដែលប្រមូលបានពីនាវានេសាទបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួន ពីសកម្មភាពនេសាទដោយយោងទៅតាមលក្ខណៈនៃការធ្វើនេសាទតាមវិធីសាស្ត្រនីមួយៗ (ឧទាហរណ៍៖ អួនអូស សន្ទូចរនង និងអួនទិត ហ្វូងត្រីដែលនេសាទបានដោយស្ទូនិងសន្ទូច និងការនេសាទរាល់ថ្ងៃដោយសន្ទូចអូស) និងមានព័ត៌មានលម្អិតគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការវាយតម្លៃផលស្តុកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

(ខ) រដ្ឋនានាត្រូវធានាថាទិន្នន័យផលនេសាទត្រូវបានធ្វើរាងថ្នាត់តាមប្រព័ន្ធសមស្របមួយ។

(គ) រដ្ឋនានាត្រូវចងក្រងទិន្នន័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនិងទិន្នន័យគាំទ្រផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រផ្សេងទៀត និងត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យតាមទម្រង់ព្រមព្រៀងនិងទាន់ពេលវេលាដល់អង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលពាក់ព័ន្ធថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ដែលមានវត្តមាននៅទីនោះ។ បើមិនដូច្នោះទេ រដ្ឋនានាគួរតែសហការគ្នាដើម្បីផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈយន្តការកិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្សេងទៀតណាមួយក៏បាន ដូចដែលបានព្រមព្រៀងជាមួយគ្នា។

(ឃ) រដ្ឋនានាត្រូវឯកភាពគ្នានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ឬបើមិនដូច្នោះទេ នៅលើការបញ្ជាក់ទិន្នន័យនិងទម្រង់ទិន្នន័យដែលត្រូវផ្តល់ជូនដោយអនុលោមតាមឧបសម្ព័ន្ធនេះនិងដោយពិចារណាលើធម្មជាតិរបស់ផលស្តុកនិងផលស្តុកជលផលនៅក្នុងតំបន់។ អង្គការឬក្រុមការងារនេះគួរស្នើសុំរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិកឬអ្នកដែលមិនមែនជាអ្នកចូលរួម ឱ្យជួយផ្តល់ទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពនេសាទរបស់នាវាបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួន។

(ង) អង្គការឬក្រុមការងារនេះត្រូវរៀបចំចងក្រងទិន្នន័យដែលងាយស្រួលរកបានគ្រប់ពេលនិងនៅក្នុងទម្រង់ដែលបានឯកភាពគ្នា ដើម្បីផ្តល់ឱ្យរដ្ឋដែលមានការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនិងពេលវេលាដែលបានកំណត់ឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារនោះ។ និង

(ច) អ្នកវិទ្យាសាស្ត្ររបស់រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនិងអ្នកមកពីអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងធនធានជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់ គួរវិភាគទិន្នន័យដោយឡែកឬរួមគ្នាតាមលក្ខណៈដែលសមស្របបំផុត។

មាត្រា៣

ទិន្នន័យជលផលជាមូលដ្ឋាន

១- រដ្ឋនានាត្រូវប្រមូលនិងផ្តល់ទិន្នន័យឱ្យអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងធនធានជលផលថ្នាក់តំបន់និងអនុតំបន់ដែលបានបង្កើតឡើងនូវប្រភេទទិន្នន័យលម្អិត ដើម្បីវាយតម្លៃផលស្តុកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពស្របតាមនីតិវិធីដែលបានឯកភាពគ្នាដូចខាងក្រោម៖

(ក) តារាងស្ថិតិផលនេសាទនិងឧបករណ៍នេសាទតាមរដូវនេសាទ ប្រភេទឧបករណ៍និងតាមប្រភេទនាវានេសាទ។

(ខ) ផលនេសាទសរុបគិតជាចំនួន ទម្ងន់ ឬទិន្នន័យទាំងពីរនេះ ដោយបែងចែកតាមប្រភេទផលនេសាទ(ប្រភេទគោលដៅនិងមិនមែនគោលដៅ) ឱ្យសមស្របតាមប្រភេទផលនេសាទនីមួយៗ។ ទម្ងន់ប៉ាន់ស្មានផលនេសាទសរុប គឺស្មើនឹងទម្ងន់ប៉ាន់ស្មានផលនេសាទស្រស់សរុបដែលផ្ទេរនៅលើផែនេសាទ ដែលបានកំណត់ដោយអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ។

(គ) ស្ថិតិផលនេសាទដែលបោះបង់ចោល រួមបញ្ចូលផលនេសាទដែលប៉ាន់ស្មានគិតជាចំនួនឬទម្ងន់តាមប្រភេទត្រីដែលជាតម្រូវការក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យក្នុងវិស័យផលផល។

(ឃ) ស្ថិតិនៃប្រសិទ្ធភាពនេសាទសមស្របទៅនឹងវិធីសាស្ត្រនេសាទនីមួយៗ។ និង

(ង) ទីតាំង កាលបរិច្ឆេទ និងពេលវេលានៃការនេសាទ និងស្ថិតិផ្សេងទៀតនៅពេលធ្វើនេសាទតាមការចាំបាច់។

២- រដ្ឋនានាត្រូវប្រមូលផងដែរនូវព័ត៌មានតាមការចាំបាច់ផ្តល់ឱ្យអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងផលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការវាយតម្លៃផលស្តុករួមមាន៖

(ក) សមាសភាគនៃផលនេសាទគិតតាមប្រវែង ទម្ងន់ និងភេទ។

(ខ) ព័ត៌មានជីវសាស្ត្រដទៃទៀតដែលគាំទ្រដល់ការវាយតម្លៃផលស្តុកដូចជា អាយុ ការលូតលាស់ កំណើន របាយកន្លែងរស់នៅ និងអត្តសញ្ញាណផលស្តុក។ និង

(គ) ការស្រាវជ្រាវពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត រួមទាំងការស្រាវជ្រាវពីភាពសម្បូរ ជីវម៉ាស់ រលកសំឡេងក្នុងទឹក កត្តាបរិស្ថានដែលប៉ះពាល់ដល់ភាពសម្បូរបែបនៃផលស្តុក និងការសិក្សាពីភូមិសាស្ត្រសាគរសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

មាត្រា៤

ទិន្នន័យនិងព័ត៌មាននាវានេសាទ

១- រដ្ឋនានាត្រូវប្រមូលទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងនាវានេសាទ សម្រាប់ធ្វើបទដ្ឋានសមាសភាពក្រុមនាវា និងកម្លាំងនេសាទរបស់នាវា និងសម្រាប់ការបម្លែងរវាងរង្វាស់នៃកម្លាំងនេសាទផ្សេងៗ ក្នុងការវិភាគទិន្នន័យនៃផលចាប់និងឧបករណ៍នេសាទ៖

(ក) អត្តសញ្ញាណនាវានេសាទ ទង់ជាតិ និងកំពង់ផែនេសាទដែលបានចុះបញ្ជី។

(ខ) ប្រភេទនាវានេសាទ។

(គ) ការកំណត់ទំហំនាវានេសាទ(ឧទាហរណ៍៖ សម្ភារៈក្នុងការសាងសង់ កាលបរិច្ឆេទនៃការសាងសង់ ប្រវែង និងចំណុះចុះបញ្ជី កម្លាំងម៉ាស៊ីនសំខាន់ ចំណុះផ្ទុក និងវិធីសាស្ត្រក្នុងការរក្សាផលនេសាទ)។ និង

(ឃ) ការរៀបរាប់អំពីឧបករណ៍នេសាទ(ឧទាហរណ៍៖ ប្រភេទ ធាតុផ្សំក្នុងការផលិត និងចំនួនឧបករណ៍នេសាទ)។

២- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវប្រមូលទិន្នន័យដូចតទៅ៖

(ក) ឧបករណ៍ជំនួយកំណត់ទីតាំងនិងនាវាចរណ៍។

(ខ) ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងនិងវិទ្យុផ្តល់សញ្ញាអន្តរជាតិ។ និង

(គ) ចំនួននាវិក។

មាត្រា៥

ការរាយការណ៍

រដ្ឋនីមួយៗត្រូវធានាថានាវានេសាទបំពាក់ទង់ជាតិរបស់ខ្លួន ធ្វើរបាយការណ៍ទៅកាន់រដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់ជាតិ ហើយប្រសិនបើមានការព្រមព្រៀងគ្នា ត្រូវធ្វើសៀវភៅកត់ត្រាទិន្នន័យផលនេសាទនិងប្រសិទ្ធភាពនេសាទ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងទិន្នន័យនេសាទត្រីនៅដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ ដែលមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់និងទៀងទាត់ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់តំបន់ និងថ្នាក់អន្តរជាតិ និងទៅកាន់អង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងធនធានជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់។ ទិន្នន័យទាំងនេះនឹងត្រូវបញ្ជូនតាមការចាំបាច់តាមវិទ្យុទាក់ទង ទូរលេខ ទូរសារ ឬការបញ្ជូនតាមផ្កាយរណប ឬតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត។

មាត្រា៦

ការផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យ

រដ្ឋនានា ឬអង្គការ ឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ត្រូវរៀបចំយន្តការសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យជលផលដូចជា៖

(ក) ការផ្ទៀងផ្ទាត់ទីតាំងនាវាតាមរយៈប្រព័ន្ធតាមដាន។

(ខ) កម្មវិធីអ្នកសង្កេតការណ៍ ដើម្បីតាមដានត្រួតពិនិត្យផលនេសាទ ប្រសិទ្ធភាពនេសាទ និងសមាសភាគផលនេសាទ(ប្រភេទគោលដៅនិងមិនមែនគោលដៅ) និងសេចក្តីលម្អិតផ្សេងទៀតនៃការធ្វើនេសាទ។

(គ) ដំណើរគន្លងរបស់នាវា ការសំចត និងរបាយការណ៍ផ្ទេរទំនិញ។ និង

(ឃ) សំណាកពីកំពង់ផែ។

មាត្រា៧

ការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ

១- ទិន្នន័យដែលប្រមូលដោយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិត្រូវតែចែករំលែកជាមួយរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិដទៃទៀតនិងរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរតាមរយៈអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ពាក់ព័ន្ធ។ អង្គការឬក្រុមការងារទាំងនេះត្រូវរៀបចំចងក្រងទិន្នន័យនិងចែករំលែកឱ្យបានទៀងទាត់និងតាមទម្រង់ដែលបានឯកភាពគ្នា ដល់ប្រទេសនានាដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌឯកភាពដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការឬក្រុមការងារនោះ ខណៈដែលការថែរក្សាភាពសម្ងាត់របស់ទិន្នន័យដើម និងគួរពង្រីកវិសាលភាពតាមដែលអាចធ្វើបាន ដោយត្រូវអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធមូលដ្ឋានទិន្នន័យដែលអាចផ្តល់លទ្ធភាពទាញយកទិន្នន័យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចំពោះក្រុមពាក់ព័ន្ធដែលបានឯកភាព។

២- នៅកម្រិតសកលលោក ការប្រមូលនិងផ្សព្វផ្សាយទិន្នន័យគួរត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ។ នៅកន្លែងដែលមិនទាន់មានអង្គការឬក្រុមការងារគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ អង្គការនោះនឹងធ្វើដូចគ្នានៅថ្នាក់តំបន់ឬអនុតំបន់ជាមួយប្រទេសពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ។

ឧបសម្ព័ន្ធទី២

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អនុវត្តអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន ក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីមធ្យមឬផលស្តុកត្រីឆ្លាស់ទីឆ្ងាយ

១- អភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន គឺជាបរិមាណប៉ាន់ស្មានដែលបានមកពីវិធីសាស្ត្រវិទ្យាសាស្ត្រដោយព្រមព្រៀងគ្នា ឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពរបស់ធនធាននិងការធ្វើនេសាទ ហើយដែលអាចត្រូវបានប្រើជាគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងជលផល។

២- អភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន២ប្រភេទត្រូវបានគេប្រើ គឺការអភិរក្សឬដែនកំណត់អភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុននៃចំណុចគោល និងការគ្រប់គ្រង ឬគោលដៅអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុននៃចំណុចគោល។ ចំណុចគោលដែលមានដែនកំណត់ គឺការកំណត់តំបន់នេសាទក្នុងគោលបំណងដើម្បីហាមឃាត់ការធ្វើ

នេសាទនៅក្នុងតំបន់សុវត្ថិភាពជីវសាស្ត្រកំណត់មួយដែលផលស្តុកអាចផ្តល់ទិន្នផលអតិបរមាប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ចំណុចគោលរបស់គោលដៅត្រូវបានរៀបចំទុកដើម្បីបំពេញតាមគោលបំណងក្នុងការគ្រប់គ្រង។

៣- ចំណុចគោលនៃអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន គឺជាផលស្តុកជាក់លាក់មួយដែលគិតគូរអំពីសមត្ថភាពបន្តពូជ ភាពធន់ទ្រាំរបស់ផលស្តុកនីមួយៗ លក្ខណៈនៃអាជីវកម្មនេសាទលើផលស្តុក ក៏ដូចជាប្រភពអត្រាបាត់បង់និងប្រភពមិនច្បាស់លាស់មួយចំនួនធំទៀត។

៤- យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រង ត្រូវខំថែរក្សាឬស្តារឡើងវិញនូវបរិមាណផលស្តុកដែលបាននេសាទ និងជាពិសេស ប្រភេទដែលពាក់ព័ន្ធឬមិនមែនគោលដៅ នៅក្នុងកម្រិតសមស្របតាមចំណុចគោលនៃអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា។ ចំណុចគោលនៃអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុននេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកត្តាជំរុញការឯកភាពជាមុនសម្រាប់សកម្មភាពគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។ យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងត្រូវបញ្ចូលនូវវិធានការដែលអាចអនុវត្តបាន នៅពេលដែលចំណុចតម្លៃគោលនៃអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនកំពុងខិតជិតដល់។

៥- យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងផលផល ត្រូវធានាថាហានិភ័យនៃការនេសាទលើសពីដែនកំណត់នៃចំណុចគោលនៃអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន គឺមានតិចតួចបំផុត។ ប្រសិនបើផលស្តុកធ្លាក់ចុះនៅក្រោមចំណុចគោលកំណត់ឬមានហានិភ័យនៃការធ្លាក់ចុះក្រោមចំណុចគោល សកម្មភាពគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សត្រូវបានផ្លូចផ្តើមឡើងក្នុងគោលបំណងជួយសម្រួលដល់ការស្តារឡើងវិញនូវផលស្តុកទាំងនោះ។ យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងផលផលត្រូវធានាថាចំណុចគោលរបស់គោលដៅ មិនត្រូវលើសពីចំណុចជាមធ្យមទេ។

៦- ក្នុងពេលដែលព័ត៌មានក្នុងការកំណត់ចំណុចគោលសម្រាប់ការនេសាទមានភាពមិនគ្រប់គ្រាន់ឬគ្មានសោះ ចំណុចគោលបណ្តោះអាសន្នមួយគួរត្រូវបានកំណត់ឡើង។ ចំណុចគោលបណ្តោះអាសន្ននេះ អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយភាពស្រដៀងគ្នាទៅនឹងផលស្តុកប្រហាក់ប្រហែលគ្នាឬដែលបានដឹងច្បាស់លាស់។ នៅក្នុងស្ថានភាពបែបនោះ ការនេសាទគឺជាប្រធានបទដែលត្រូវបង្កើនការតាមដាន ដើម្បីមានលទ្ធភាពកែសម្រួលឡើងវិញនូវចំណុចគោលបណ្តោះអាសន្នជាព័ត៌មានដែលមានភាពប្រសើរឡើងអាចរកបាន។

៧- អត្រាបាត់បង់ត្រីនៅពេលនេសាទ ដែលអាចគណនាជាទិន្នផលនេសាទនិរន្តរភាពអតិបរមា គួរត្រូវបានកំណត់ថាជាបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់កំណត់ចំណុចគោល។ ចំពោះផលស្តុកដែលមិនត្រូវបាននេសាទហួសកម្រិត យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងផលផលត្រូវធានាថាអត្រាបាត់បង់ត្រីពីការនេសាទមិនត្រូវលើសពីអ្វីដែលឆ្លើយតបទៅនឹងទិន្នផលនិរន្តរភាពអតិបរមា ហើយជីវម៉ាស់មិនត្រូវធ្លាក់ចុះក្រោមកម្រិតចាប់ផ្តើមដែលបានកំណត់ជាមុននោះទេ។ ចំពោះផលស្តុកដែលរងការនេសាទលើសកម្រិត ជីវម៉ាស់ដែលនឹងផលិតបានទិន្នផលនិរន្តរភាពអតិបរមាអាចបម្រើជាគោលដៅស្តារឡើងវិញ។

UNITED
NATIONS

A

General Assembly

Distr.
GENERAL

A/CONF.164/37
8 September 1995

ORIGINAL: ENGLISH

UNITED NATIONS CONFERENCE ON
STRADDLING FISH STOCKS AND
HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS
Sixth session
New York, 24 July-4 August 1995

AGREEMENT FOR THE IMPLEMENTATION OF THE PROVISIONS OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA OF 10 DECEMBER 1982 RELATING TO THE CONSERVATION AND MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

95-27467S (E) 271095

/...

AGREEMENT FOR THE IMPLEMENTATION OF THE PROVISIONS OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA OF 10 DECEMBER 1982 RELATING TO THE CONSERVATION AND MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

The States Parties to this Agreement,

Recalling the relevant provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982,

Determined to ensure the long-term conservation and sustainable use of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks,

Resolved to improve cooperation between States to that end,

Calling for more effective enforcement by flag States, port States and coastal States of the conservation and management measures adopted for such stocks,

Seeking to address in particular the problems identified in chapter 17, programme area C, of Agenda 21 adopted by the United Nations Conference on Environment and Development, namely, that the management of high seas fisheries is inadequate in many areas and that some resources are overutilized; noting that there are problems of unregulated fishing, over-capitalization, excessive fleet size, vessel reflagging to escape controls, insufficiently selective gear, unreliable databases and lack of sufficient cooperation between States,

Committing themselves to responsible fisheries,

Conscious of the need to avoid adverse impacts on the marine environment, preserve biodiversity, maintain the integrity of marine ecosystems and minimize the risk of long-term or irreversible effects of fishing operations,

Recognizing the need for specific assistance, including financial, scientific and technological assistance, in order that developing States can participate effectively in the conservation, management and sustainable use of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks,

Convinced that an agreement for the implementation of the relevant provisions of the Convention would best serve these purposes and contribute to the maintenance of international peace and security,

Affirming that matters not regulated by the Convention or by this Agreement continue to be governed by the rules and principles of general international law,

Have agreed as follows:

PART I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Use of terms and scope

1. For the purposes of this Agreement:

(a) "Convention" means the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982;

(b) "conservation and management measures" means measures to conserve and manage one or more species of living marine resources that are adopted and applied consistent with the relevant rules of international law as reflected in the Convention and this Agreement;

(c) "fish" includes molluscs and crustaceans except those belonging to sedentary species as defined in article 77 of the Convention; and

(d) "arrangement" means a cooperative mechanism established in accordance with the Convention and this Agreement by two or more States for the purpose, inter alia, of establishing conservation and management measures in a subregion or region for one or more straddling fish stocks or highly migratory fish stocks.

2. (a) "States Parties" means States which have consented to be bound by this Agreement and for which the Agreement is in force.

(b) This Agreement applies mutatis mutandis:

(i) to any entity referred to in article 305, paragraph 1 (c), (d) and (e), of the Convention and

(ii) subject to article 47, to any entity referred to as an "international organization" in Annex IX, article 1, of the Convention

which becomes a Party to this Agreement, and to that extent "States Parties" refers to those entities.

3. This Agreement applies mutatis mutandis to other fishing entities whose vessels fish on the high seas.

Article 2

Objective

The objective of this Agreement is to ensure the long-term conservation and sustainable use of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks through effective implementation of the relevant provisions of the Convention.

Article 3

Application

1. Unless otherwise provided, this Agreement applies to the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks beyond areas under national jurisdiction, except that articles 6 and 7 apply also to the conservation and management of such stocks within areas under national jurisdiction, subject to the different legal regimes that apply within areas under national jurisdiction and in areas beyond national jurisdiction as provided for in the Convention.

2. In the exercise of its sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing straddling fish stocks and highly migratory fish stocks within areas under national jurisdiction, the coastal State shall apply mutatis mutandis the general principles enumerated in article 5.

3. States shall give due consideration to the respective capacities of developing States to apply articles 5, 6 and 7 within areas under national jurisdiction and their need for assistance as provided for in this Agreement. To this end, Part VII applies mutatis mutandis in respect of areas under national jurisdiction.

Article 4

Relationship between this Agreement and the Convention

Nothing in this Agreement shall prejudice the rights, jurisdiction and duties of States under the Convention. This Agreement shall be interpreted and applied in the context of and in a manner consistent with the Convention.

PART II

CONSERVATION AND MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

Article 5

General principles

In order to conserve and manage straddling fish stocks and highly migratory fish stocks, coastal States and States fishing on the high seas shall, in giving effect to their duty to cooperate in accordance with the Convention:

(a) adopt measures to ensure long-term sustainability of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and promote the objective of their optimum utilization;

(b) ensure that such measures are based on the best scientific evidence available and are designed to maintain or restore stocks at levels capable of producing maximum sustainable yield, as qualified by relevant environmental and economic factors, including the special requirements of developing States, and taking into account fishing patterns, the interdependence of stocks and any generally recommended international minimum standards, whether subregional, regional or global;

(c) apply the precautionary approach in accordance with article 6;

(d) assess the impacts of fishing, other human activities and environmental factors on target stocks and species belonging to the same ecosystem or associated with or dependent upon the target stocks;

(e) adopt, where necessary, conservation and management measures for species belonging to the same ecosystem or associated with or dependent upon the target stocks, with a view to maintaining or restoring populations of such species above levels at which their reproduction may become seriously threatened;

(f) minimize pollution, waste, discards, catch by lost or abandoned gear, catch of non-target species, both fish and non-fish species, (hereinafter referred to as non-target species) and impacts on associated or dependent species, in particular endangered species, through measures including, to the extent practicable, the development and use of selective, environmentally safe and cost-effective fishing gear and techniques;

(g) protect biodiversity in the marine environment;

(h) take measures to prevent or eliminate overfishing and excess fishing capacity and to ensure that levels of fishing effort do not exceed those commensurate with the sustainable use of fishery resources;

(i) take into account the interests of artisanal and subsistence fishers;

(j) collect and share, in a timely manner, complete and accurate data concerning fishing activities on, inter alia, vessel position, catch of target and non-target species and fishing effort, as set out in Annex I, as well as information from national and international research programmes;

(k) promote and conduct scientific research and develop appropriate technologies in support of fishery conservation and management; and

(l) implement and enforce conservation and management measures through effective monitoring, control and surveillance.

Article 6

Application of the precautionary approach

1. States shall apply the precautionary approach widely to conservation, management and exploitation of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks in order to protect the living marine resources and preserve the marine environment.

2. States shall be more cautious when information is uncertain, unreliable or inadequate. The absence of adequate scientific information shall not be used as a reason for postponing or failing to take conservation and management measures.

3. In implementing the precautionary approach, States shall:

(a) improve decision-making for fishery resource conservation and management by obtaining and sharing the best scientific information available and implementing improved techniques for dealing with risk and uncertainty;

(b) apply the guidelines set out in Annex II and determine, on the basis of the best scientific information available, stock-specific reference points and the action to be taken if they are exceeded;

(c) take into account, inter alia, uncertainties relating to the size and productivity of the stocks, reference points, stock condition in relation to such reference points, levels and distribution of fishing mortality and the impact of fishing activities on non-target and associated or dependent species, as well as existing and predicted oceanic, environmental and socio-economic conditions; and

(d) develop data collection and research programmes to assess the impact of fishing on non-target and associated or dependent species and their environment, and adopt plans which are necessary to ensure the conservation of such species and to protect habitats of special concern.

4. States shall take measures to ensure that, when reference points are approached, they will not be exceeded. In the event that they are exceeded, States shall, without delay, take the action determined under paragraph 3 (b) to restore the stocks.

5. Where the status of target stocks or non-target or associated or dependent species is of concern, States shall subject such stocks and species to enhanced monitoring in order to review their status and the efficacy of conservation and management measures. They shall revise those measures regularly in the light of new information.

6. For new or exploratory fisheries, States shall adopt as soon as possible cautious conservation and management measures, including, inter alia, catch limits and effort limits. Such measures shall remain in force until there are sufficient data to allow assessment of the impact of the fisheries on the long-term sustainability of the stocks, whereupon conservation and management measures based on that assessment shall be implemented. The latter measures shall, if appropriate, allow for the gradual development of the fisheries.

7. If a natural phenomenon has a significant adverse impact on the status of straddling fish stocks or highly migratory fish stocks, States shall adopt conservation and management measures on an emergency basis to ensure that fishing activity does not exacerbate such adverse impact. States shall also adopt such measures on an emergency basis where fishing activity presents a serious threat to the sustainability of such stocks. Measures taken on an emergency basis shall be temporary and shall be based on the best scientific evidence available.

Article 7

Compatibility of conservation and management measures

1. Without prejudice to the sovereign rights of coastal States for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing the living marine resources within areas under national jurisdiction as provided for in the Convention, and the right of all States for their nationals to engage in fishing on the high seas in accordance with the Convention:

(a) with respect to straddling fish stocks, the relevant coastal States and the States whose nationals fish for such stocks in the adjacent high seas area shall seek, either directly or through the appropriate mechanisms for cooperation provided for in Part III, to agree upon the measures necessary for the conservation of these stocks in the adjacent high seas area;

(b) with respect to highly migratory fish stocks, the relevant coastal States and other States whose nationals fish for such stocks in the region shall cooperate, either directly or through the appropriate mechanisms for cooperation provided for in Part III, with a view to ensuring conservation and promoting the objective of optimum utilization of such stocks throughout the region, both within and beyond the areas under national jurisdiction.

2. Conservation and management measures established for the high seas and those adopted for areas under national jurisdiction shall be compatible in order to ensure conservation and management of the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks in their entirety. To this end, coastal States and States fishing on the high seas have a duty to cooperate for the purpose of achieving

compatible measures in respect of such stocks. In determining compatible conservation and management measures, States shall:

(a) take into account the conservation and management measures adopted and applied in accordance with article 61 of the Convention in respect of the same stocks by coastal States within areas under national jurisdiction and ensure that measures established in respect of such stocks for the high seas do not undermine the effectiveness of such measures;

(b) take into account previously agreed measures established and applied for the high seas in accordance with the Convention in respect of the same stocks by relevant coastal States and States fishing on the high seas;

(c) take into account previously agreed measures established and applied in accordance with the Convention in respect of the same stocks by a subregional or regional fisheries management organization or arrangement;

(d) take into account the biological unity and other biological characteristics of the stocks and the relationships between the distribution of the stocks, the fisheries and the geographical particularities of the region concerned, including the extent to which the stocks occur and are fished in areas under national jurisdiction;

(e) take into account the respective dependence of the coastal States and the States fishing on the high seas on the stocks concerned; and

(f) ensure that such measures do not result in harmful impact on the living marine resources as a whole.

3. In giving effect to their duty to cooperate, States shall make every effort to agree on compatible conservation and management measures within a reasonable period of time.

4. If no agreement can be reached within a reasonable period of time, any of the States concerned may invoke the procedures for the settlement of disputes provided for in Part VIII.

5. Pending agreement on compatible conservation and management measures, the States concerned, in a spirit of understanding and cooperation, shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature. In the event that they are unable to agree on such arrangements, any of the States concerned may, for the purpose of obtaining provisional measures, submit the dispute to a court or tribunal in accordance with the procedures for the settlement of disputes provided for in Part VIII.

6. Provisional arrangements or measures entered into or prescribed pursuant to paragraph 5 shall take into account the provisions of this Part, shall have due regard to the rights and obligations of all States concerned, shall not jeopardize or hamper the reaching of final agreement on compatible conservation and management measures and shall be without prejudice to the final outcome of any dispute settlement procedure.

7. Coastal States shall regularly inform States fishing on the high seas in the subregion or region, either directly or through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or through other appropriate means, of the measures they have adopted for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks within areas under their national jurisdiction.

8. States fishing on the high seas shall regularly inform other interested States, either directly or through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or through other appropriate means, of the measures they have adopted for regulating the activities of vessels flying their flag which fish for such stocks on the high seas.

PART III

MECHANISMS FOR INTERNATIONAL COOPERATION CONCERNING STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

Article 8

Cooperation for conservation and management

1. Coastal States and States fishing on the high seas shall, in accordance with the Convention, pursue cooperation in relation to straddling fish stocks and highly migratory fish stocks either directly or through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, taking into account the specific characteristics of the subregion or region, to ensure effective conservation and management of such stocks.

2. States shall enter into consultations in good faith and without delay, particularly where there is evidence that the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks concerned may be under threat of over-exploitation or where a new fishery is being developed for such stocks. To this end, consultations may be initiated at the request of any interested State with a view to establishing appropriate arrangements to ensure conservation and management of the stocks. Pending agreement on such arrangements, States shall observe the provisions of this Agreement and shall act in good faith and with due regard to the rights, interests and duties of other States.

3. Where a subregional or regional fisheries management organization or arrangement has the competence to establish conservation and management measures for particular straddling fish stocks or highly migratory fish stocks, States fishing for the stocks on the high seas and relevant coastal States shall give effect to their duty to cooperate by becoming members of such organization or participants in such arrangement, or by agreeing to apply the conservation and management measures established by such organization or arrangement. States having a real interest in the fisheries concerned may become members of such organization or participants in such arrangement. The terms of participation in such organization or arrangement shall not preclude such States from membership or participation; nor shall they be applied in a manner which discriminates against any State or group of States having a real interest in the fisheries concerned.

4. Only those States which are members of such an organization or participants in such an arrangement, or which agree to apply the conservation and management measures established by such organization or arrangement, shall have access to the fishery resources to which those measures apply.

5. Where there is no subregional or regional fisheries management organization or arrangement to establish conservation and management measures for a particular straddling fish stock or highly migratory fish stock, relevant coastal States and States fishing on the high seas for such stock in the subregion or region shall cooperate to establish such an organization or enter into other appropriate arrangements to ensure conservation and management of such stock and shall participate in the work of the organization or arrangement.

6. Any State intending to propose that action be taken by an intergovernmental organization having competence with respect to living resources should, where such action would have a significant effect on conservation and management measures already established by a competent subregional or regional fisheries management organization or arrangement, consult through that organization or arrangement with its members or participants. To the extent practicable, such consultation should take place prior to the submission of the proposal to the intergovernmental organization.

Article 9

Subregional and regional fisheries management organizations and arrangements

1. In establishing subregional or regional fisheries management organizations or in entering into subregional or regional fisheries management arrangements for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks, States shall agree, inter alia, on:

(a) the stocks to which conservation and management measures apply, taking into account the biological characteristics of the stocks concerned and the nature of the fisheries involved;

(b) the area of application, taking into account article 7, paragraph 1, and the characteristics of the subregion or region, including socio-economic, geographical and environmental factors;

(c) the relationship between the work of the new organization or arrangement and the role, objectives and operations of any relevant existing fisheries management organizations or arrangements; and

(d) the mechanisms by which the organization or arrangement will obtain scientific advice and review the status of the stocks, including, where appropriate, the establishment of a scientific advisory body.

2. States cooperating in the formation of a subregional or regional fisheries management organization or arrangement shall inform other States which they are

aware have a real interest in the work of the proposed organization or arrangement of such cooperation.

Article 10

Functions of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements

In fulfilling their obligation to cooperate through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, States shall:

(a) agree on and comply with conservation and management measures to ensure the long-term sustainability of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks;

(b) agree, as appropriate, on participatory rights such as allocations of allowable catch or levels of fishing effort;

(c) adopt and apply any generally recommended international minimum standards for the responsible conduct of fishing operations;

(d) obtain and evaluate scientific advice, review the status of the stocks and assess the impact of fishing on non-target and associated or dependent species;

(e) agree on standards for collection, reporting, verification and exchange of data on fisheries for the stocks;

(f) compile and disseminate accurate and complete statistical data, as described in Annex I, to ensure that the best scientific evidence is available, while maintaining confidentiality where appropriate;

(g) promote and conduct scientific assessments of the stocks and relevant research and disseminate the results thereof;

(h) establish appropriate cooperative mechanisms for effective monitoring, control, surveillance and enforcement;

(i) agree on means by which the fishing interests of new members of the organization or new participants in the arrangement will be accommodated;

(j) agree on decision-making procedures which facilitate the adoption of conservation and management measures in a timely and effective manner;

(k) promote the peaceful settlement of disputes in accordance with Part VIII;

(l) ensure the full cooperation of their relevant national agencies and industries in implementing the recommendations and decisions of the organization or arrangement; and

(m) give due publicity to the conservation and management measures established by the organization or arrangement.

Article 11

New members or participants

In determining the nature and extent of participatory rights for new members of a subregional or regional fisheries management organization, or for new participants in a subregional or regional fisheries management arrangement, States shall take into account, inter alia:

(a) the status of the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and the existing level of fishing effort in the fishery;

(b) the respective interests, fishing patterns and fishing practices of new and existing members or participants;

(c) the respective contributions of new and existing members or participants to conservation and management of the stocks, to the collection and provision of accurate data and to the conduct of scientific research on the stocks;

(d) the needs of coastal fishing communities which are dependent mainly on fishing for the stocks;

(e) the needs of coastal States whose economies are overwhelmingly dependent on the exploitation of living marine resources; and

(f) the interests of developing States from the subregion or region in whose areas of national jurisdiction the stocks also occur.

Article 12

Transparency in activities of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements

1. States shall provide for transparency in the decision-making process and other activities of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements.

2. Representatives from other intergovernmental organizations and representatives from non-governmental organizations concerned with straddling fish stocks and highly migratory fish stocks shall be afforded the opportunity to take part in meetings of subregional and regional fisheries management organizations and arrangements as observers or otherwise, as appropriate, in accordance with the procedures of the organization or arrangement concerned. Such procedures shall not be unduly restrictive in this respect. Such intergovernmental organizations and non-governmental organizations shall have

timely access to the records and reports of such organizations and arrangements, subject to the procedural rules on access to them.

Article 13

Strengthening of existing organizations and arrangements

States shall cooperate to strengthen existing subregional and regional fisheries management organizations and arrangements in order to improve their effectiveness in establishing and implementing conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

Article 14

Collection and provision of information and cooperation in scientific research

1. States shall ensure that fishing vessels flying their flag provide such information as may be necessary in order to fulfil their obligations under this Agreement. To this end, States shall in accordance with Annex I:

(a) collect and exchange scientific, technical and statistical data with respect to fisheries for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks;

(b) ensure that data are collected in sufficient detail to facilitate effective stock assessment and are provided in a timely manner to fulfil the requirements of subregional or regional fisheries management organizations or arrangements; and

(c) take appropriate measures to verify the accuracy of such data.

2. States shall cooperate, either directly or through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements:

(a) to agree on the specification of data and the format in which they are to be provided to such organizations or arrangements, taking into account the nature of the stocks and the fisheries for those stocks; and

(b) to develop and share analytical techniques and stock assessment methodologies to improve measures for the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

3. Consistent with Part XIII of the Convention, States shall cooperate, either directly or through competent international organizations, to strengthen scientific research capacity in the field of fisheries and promote scientific research related to the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks for the benefit of all. To this end, a State or the competent international organization conducting such research beyond areas under national jurisdiction shall actively promote the publication and

dissemination to any interested States of the results of that research and information relating to its objectives and methods and, to the extent practicable, shall facilitate the participation of scientists from those States in such research.

Article 15

Enclosed and semi-enclosed seas

In implementing this Agreement in an enclosed or semi-enclosed sea, States shall take into account the natural characteristics of that sea and shall also act in a manner consistent with Part IX of the Convention and other relevant provisions thereof.

Article 16

Areas of high seas surrounded entirely by an area under the national jurisdiction of a single State

1. States fishing for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks in an area of the high seas surrounded entirely by an area under the national jurisdiction of a single State and the latter State shall cooperate to establish conservation and management measures in respect of those stocks in the high seas area. Having regard to the natural characteristics of the area, States shall pay special attention to the establishment of compatible conservation and management measures for such stocks pursuant to article 7. Measures taken in respect of the high seas shall take into account the rights, duties and interests of the coastal State under the Convention, shall be based on the best scientific evidence available and shall also take into account any conservation and management measures adopted and applied in respect of the same stocks in accordance with article 61 of the Convention by the coastal State in the area under national jurisdiction. States shall also agree on measures for monitoring, control, surveillance and enforcement to ensure compliance with the conservation and management measures in respect of the high seas.

2. Pursuant to article 8, States shall act in good faith and make every effort to agree without delay on conservation and management measures to be applied in the carrying out of fishing operations in the area referred to in paragraph 1. If, within a reasonable period of time, the fishing States concerned and the coastal State are unable to agree on such measures, they shall, having regard to paragraph 1, apply article 7, paragraphs 4, 5 and 6, relating to provisional arrangements or measures. Pending the establishment of such provisional arrangements or measures, the States concerned shall take measures in respect of vessels flying their flag in order that they not engage in fisheries which could undermine the stocks concerned.

PART IV

NON-MEMBERS AND NON-PARTICIPANTS

Article 17

Non-members of organizations and non-participants in arrangements

1. A State which is not a member of a subregional or regional fisheries management organization or is not a participant in a subregional or regional fisheries management arrangement, and which does not otherwise agree to apply the conservation and management measures established by such organization or arrangement, is not discharged from the obligation to cooperate, in accordance with the Convention and this Agreement, in the conservation and management of the relevant straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

2. Such State shall not authorize vessels flying its flag to engage in fishing operations for the straddling fish stocks or highly migratory fish stocks which are subject to the conservation and management measures established by such organization or arrangement.

3. States which are members of a subregional or regional fisheries management organization or participants in a subregional or regional fisheries management arrangement shall, individually or jointly, request the fishing entities referred to in article 1, paragraph 3, which have fishing vessels in the relevant area to cooperate fully with such organization or arrangement in implementing the conservation and management measures it has established, with a view to having such measures applied de facto as extensively as possible to fishing activities in the relevant area. Such fishing entities shall enjoy benefits from participation in the fishery commensurate with their commitment to comply with conservation and management measures in respect of the stocks.

4. States which are members of such organization or participants in such arrangement shall exchange information with respect to the activities of fishing vessels flying the flags of States which are neither members of the organization nor participants in the arrangement and which are engaged in fishing operations for the relevant stocks. They shall take measures consistent with this Agreement and international law to deter activities of such vessels which undermine the effectiveness of subregional or regional conservation and management measures.

PART V

DUTIES OF THE FLAG STATE

Article 18

Duties of the flag State

1. A State whose vessels fish on the high seas shall take such measures as may be necessary to ensure that vessels flying its flag comply with subregional and regional conservation and management measures and that such vessels do not engage in any activity which undermines the effectiveness of such measures.

2. A State shall authorize the use of vessels flying its flag for fishing on the high seas only where it is able to exercise effectively its responsibilities in respect of such vessels under the Convention and this Agreement.

3. Measures to be taken by a State in respect of vessels flying its flag shall include:

(a) control of such vessels on the high seas by means of fishing licences, authorizations or permits, in accordance with any applicable procedures agreed at the subregional, regional or global level;

(b) establishment of regulations:

(i) to apply terms and conditions to the licence, authorization or permit sufficient to fulfil any subregional, regional or global obligations of the flag State;

(ii) to prohibit fishing on the high seas by vessels which are not duly licensed or authorized to fish, or fishing on the high seas by vessels otherwise than in accordance with the terms and conditions of a licence, authorization or permit;

(iii) to require vessels fishing on the high seas to carry the licence, authorization or permit on board at all times and to produce it on demand for inspection by a duly authorized person; and

(iv) to ensure that vessels flying its flag do not conduct unauthorized fishing within areas under the national jurisdiction of other States;

(c) establishment of a national record of fishing vessels authorized to fish on the high seas and provision of access to the information contained in that record on request by directly interested States, taking into account any national laws of the flag State regarding the release of such information;

(d) requirements for marking of fishing vessels and fishing gear for identification in accordance with uniform and internationally recognizable vessel and gear marking systems, such as the Food and Agriculture Organization of the United Nations Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels;

(e) requirements for recording and timely reporting of vessel position, catch of target and non-target species, fishing effort and other relevant fisheries data in accordance with subregional, regional and global standards for collection of such data;

(f) requirements for verifying the catch of target and non-target species through such means as observer programmes, inspection schemes, unloading reports, supervision of transshipment and monitoring of landed catches and market statistics;

(g) monitoring, control and surveillance of such vessels, their fishing operations and related activities by, inter alia:

(i) the implementation of national inspection schemes and subregional and regional schemes for cooperation in enforcement pursuant to articles 21 and 22, including requirements for such vessels to permit access by duly authorized inspectors from other States;

(ii) the implementation of national observer programmes and subregional and regional observer programmes in which the flag State is a participant, including requirements for such vessels to permit access by observers from other States to carry out the functions agreed under the programmes; and

(iii) the development and implementation of vessel monitoring systems, including, as appropriate, satellite transmitter systems, in accordance with any national programmes and those which have been subregionally, regionally or globally agreed among the States concerned;

(h) regulation of transshipment on the high seas to ensure that the effectiveness of conservation and management measures is not undermined; and

(i) regulation of fishing activities to ensure compliance with subregional, regional or global measures, including those aimed at minimizing catches of non-target species.

4. Where there is a subregionally, regionally or globally agreed system of monitoring, control and surveillance in effect, States shall ensure that the measures they impose on vessels flying their flag are compatible with that system.

PART VI

COMPLIANCE AND ENFORCEMENT

Article 19

Compliance and enforcement by the flag State

1. A State shall ensure compliance by vessels flying its flag with subregional and regional conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks. To this end, that State shall:

(a) enforce such measures irrespective of where violations occur;

(b) investigate immediately and fully any alleged violation of subregional or regional conservation and management measures, which may include the physical inspection of the vessels concerned, and report promptly to the State alleging the violation and the relevant subregional or regional organization or arrangement on the progress and outcome of the investigation;

(c) require any vessel flying its flag to give information to the investigating authority regarding vessel position, catches, fishing gear, fishing operations and related activities in the area of an alleged violation;

(d) if satisfied that sufficient evidence is available in respect of an alleged violation, refer the case to its authorities with a view to instituting proceedings without delay in accordance with its laws and, where appropriate, detain the vessel concerned; and

(e) ensure that, where it has been established, in accordance with its laws, a vessel has been involved in the commission of a serious violation of such measures, the vessel does not engage in fishing operations on the high seas until such time as all outstanding sanctions imposed by the flag State in respect of the violation have been complied with.

2. All investigations and judicial proceedings shall be carried out expeditiously. Sanctions applicable in respect of violations shall be adequate in severity to be effective in securing compliance and to discourage violations wherever they occur and shall deprive offenders of the benefits accruing from their illegal activities. Measures applicable in respect of masters and other officers of fishing vessels shall include provisions which may permit, inter alia, refusal, withdrawal or suspension of authorizations to serve as masters or officers on such vessels.

Article 20

International cooperation in enforcement

1. States shall cooperate, either directly or through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, to ensure compliance with and enforcement of subregional and regional conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

2. A flag State conducting an investigation of an alleged violation of conservation and management measures for straddling fish stocks or highly migratory fish stocks may request the assistance of any other State whose cooperation may be useful in the conduct of that investigation. All States shall endeavour to meet reasonable requests made by a flag State in connection with such investigations.

3. A flag State may undertake such investigations directly, in cooperation with other interested States or through the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement. Information on the progress and outcome of the investigations shall be provided to all States having an interest in, or affected by, the alleged violation.

4. States shall assist each other in identifying vessels reported to have engaged in activities undermining the effectiveness of subregional, regional or global conservation and management measures.

5. States shall, to the extent permitted by national laws and regulations, establish arrangements for making available to prosecuting authorities in other States evidence relating to alleged violations of such measures.

6. Where there are reasonable grounds for believing that a vessel on the high seas has been engaged in unauthorized fishing within an area under the jurisdiction of a coastal State, the flag State of that vessel, at the request of the coastal State concerned, shall immediately and fully investigate the matter. The flag State shall cooperate with the coastal State in taking appropriate enforcement action in such cases and may authorize the relevant authorities of the coastal State to board and inspect the vessel on the high seas. This paragraph is without prejudice to article 111 of the Convention.

7. States Parties which are members of a subregional or regional fisheries management organization or participants in a subregional or regional fisheries management arrangement may take action in accordance with international law, including through recourse to subregional or regional procedures established for this purpose, to deter vessels which have engaged in activities which undermine the effectiveness of or otherwise violate the conservation and management measures established by that organization or arrangement from fishing on the high seas in the subregion or region until such time as appropriate action is taken by the flag State.

Article 21

Subregional and regional cooperation in enforcement

1. In any high seas area covered by a subregional or regional fisheries management organization or arrangement, a State Party which is a member of such organization or a participant in such arrangement may, through its duly authorized inspectors, board and inspect, in accordance with paragraph 2, fishing vessels flying the flag of another State Party to this Agreement, whether or not such State Party is also a member of the organization or a participant in the arrangement, for the purpose of ensuring compliance with conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks established by that organization or arrangement.

2. States shall establish, through subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, procedures for boarding and inspection pursuant to paragraph 1, as well as procedures to implement other provisions of this article. Such procedures shall be consistent with this article and the basic procedures set out in article 22 and shall not discriminate against non-members of the organization or non-participants in the arrangement. Boarding and inspection as well as any subsequent enforcement action shall be conducted in accordance with such procedures. States shall give due publicity to procedures established pursuant to this paragraph.

3. If, within two years of the adoption of this Agreement, any organization or arrangement has not established such procedures, boarding and inspection pursuant to paragraph 1, as well as any subsequent enforcement action, shall, pending the establishment of such procedures, be conducted in accordance with this article and the basic procedures set out in article 22.

4. Prior to taking action under this article, inspecting States shall, either directly or through the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement, inform all States whose vessels fish on the high seas in the subregion or region of the form of identification issued to their duly authorized inspectors. The vessels used for boarding and inspection shall be clearly marked and identifiable as being on government service. At the time of becoming a Party to this Agreement, a State shall designate an appropriate authority to receive notifications pursuant to this article and shall give due publicity of such designation through the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement.

5. Where, following a boarding and inspection, there are clear grounds for believing that a vessel has engaged in any activity contrary to the conservation and management measures referred to in paragraph 1, the inspecting State shall, where appropriate, secure evidence and shall promptly notify the flag State of the alleged violation.

6. The flag State shall respond to the notification referred to in paragraph 5 within three working days of its receipt, or such other period as may be prescribed in procedures established in accordance with paragraph 2, and shall either:

(a) fulfil, without delay, its obligations under article 19 to investigate and, if evidence so warrants, take enforcement action with respect to the vessel, in which case it shall promptly inform the inspecting State of the results of the investigation and of any enforcement action taken; or

(b) authorize the inspecting State to investigate.

7. Where the flag State authorizes the inspecting State to investigate an alleged violation, the inspecting State shall, without delay, communicate the results of that investigation to the flag State. The flag State shall, if evidence so warrants, fulfil its obligations to take enforcement action with respect to the vessel. Alternatively, the flag State may authorize the inspecting State to take such enforcement action as the flag State may specify with respect to the vessel, consistent with the rights and obligations of the flag State under this Agreement.

8. Where, following boarding and inspection, there are clear grounds for believing that a vessel has committed a serious violation, and the flag State has either failed to respond or failed to take action as required under paragraphs 6 or 7, the inspectors may remain on board and secure evidence and may require the master to assist in further investigation including, where appropriate, by bringing the vessel without delay to the nearest appropriate port, or to such other port as may be specified in procedures established in accordance with paragraph 2. The inspecting State shall immediately inform the flag State of the name of the port to which the vessel is to proceed. The inspecting State and the flag State and, as appropriate, the port State shall take all necessary steps to ensure the well-being of the crew regardless of their nationality.

9. The inspecting State shall inform the flag State and the relevant organization or the participants in the relevant arrangement of the results of any further investigation.

10. The inspecting State shall require its inspectors to observe generally accepted international regulations, procedures and practices relating to the safety of the vessel and the crew, minimize interference with fishing operations and, to the extent practicable, avoid action which would adversely affect the quality of the catch on board. The inspecting State shall ensure that boarding and inspection is not conducted in a manner that would constitute harassment of any fishing vessel.

11. For the purposes of this article, a serious violation means:

(a) fishing without a valid licence, authorization or permit issued by the flag State in accordance with article 18, paragraph 3 (a);

(b) failing to maintain accurate records of catch and catch-related data, as required by the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement, or serious misreporting of catch, contrary to the catch reporting requirements of such organization or arrangement;

(c) fishing in a closed area, fishing during a closed season or fishing without, or after attainment of, a quota established by the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement;

(d) directed fishing for a stock which is subject to a moratorium or for which fishing is prohibited;

(e) using prohibited fishing gear;

(f) falsifying or concealing the markings, identity or registration of a fishing vessel;

(g) concealing, tampering with or disposing of evidence relating to an investigation;

(h) multiple violations which together constitute a serious disregard of conservation and management measures; or

(i) such other violations as may be specified in procedures established by the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement.

12. Notwithstanding the other provisions of this article, the flag State may, at any time, take action to fulfil its obligations under article 19 with respect to an alleged violation. Where the vessel is under the direction of the inspecting State, the inspecting State shall, at the request of the flag State, release the vessel to the flag State along with full information on the progress and outcome of its investigation.

13. This article is without prejudice to the right of the flag State to take any measures, including proceedings to impose penalties, according to its laws.

14. This article applies mutatis mutandis to boarding and inspection by a State Party which is a member of a subregional or regional fisheries management organization or a participant in a subregional or regional fisheries management arrangement and which has clear grounds for believing that a fishing vessel flying the flag of another State Party has engaged in any activity contrary to relevant conservation and management measures referred to in paragraph 1 in the high seas area covered by such organization or arrangement, and such vessel has subsequently, during the same fishing trip, entered into an area under the national jurisdiction of the inspecting State.

15. Where a subregional or regional fisheries management organization or arrangement has established an alternative mechanism which effectively discharges the obligation under this Agreement of its members or participants to ensure compliance with the conservation and management measures established by the organization or arrangement, members of such organization or participants in such arrangement may agree to limit the application of paragraph 1 as between themselves in respect of the conservation and management measures which have been established in the relevant high seas area.

16. Action taken by States other than the flag State in respect of vessels having engaged in activities contrary to subregional or regional conservation and management measures shall be proportionate to the seriousness of the violation.

17. Where there are reasonable grounds for suspecting that a fishing vessel on the high seas is without nationality, a State may board and inspect the vessel. Where evidence so warrants, the State may take such action as may be appropriate in accordance with international law.

18. States shall be liable for damage or loss attributable to them arising from action taken pursuant to this article when such action is unlawful or exceeds that reasonably required in the light of available information to implement the provisions of this article.

Article 22

Basic procedures for boarding and inspection pursuant to article 21

1. The inspecting State shall ensure that its duly authorized inspectors:

(a) present credentials to the master of the vessel and produce a copy of the text of the relevant conservation and management measures or rules and regulations in force in the high seas area in question pursuant to those measures;

(b) initiate notice to the flag State at the time of the boarding and inspection;

(c) do not interfere with the master's ability to communicate with the authorities of the flag State during the boarding and inspection;

(d) provide a copy of a report on the boarding and inspection to the master and to the authorities of the flag State, noting therein any objection or statement which the master wishes to have included in the report;

(e) promptly leave the vessel following completion of the inspection if they find no evidence of a serious violation; and

(f) avoid the use of force except when and to the degree necessary to ensure the safety of the inspectors and where the inspectors are obstructed in the execution of their duties. The degree of force used shall not exceed that reasonably required in the circumstances.

2. The duly authorized inspectors of an inspecting State shall have the authority to inspect the vessel, its licence, gear, equipment, records, facilities, fish and fish products and any relevant documents necessary to verify compliance with the relevant conservation and management measures.

3. The flag State shall ensure that vessel masters:

(a) accept and facilitate prompt and safe boarding by the inspectors;

(b) cooperate with and assist in the inspection of the vessel conducted pursuant to these procedures;

(c) do not obstruct, intimidate or interfere with the inspectors in the performance of their duties;

(d) allow the inspectors to communicate with the authorities of the flag State and the inspecting State during the boarding and inspection;

(e) provide reasonable facilities, including, where appropriate, food and accommodation, to the inspectors; and

(f) facilitate safe disembarkation by the inspectors.

4. In the event that the master of a vessel refuses to accept boarding and inspection in accordance with this article and article 21, the flag State shall, except in circumstances where, in accordance with generally accepted international regulations, procedures and practices relating to safety at sea, it is necessary to delay the boarding and inspection, direct the master of the vessel to submit immediately to boarding and inspection and, if the master does not comply with such direction, shall suspend the vessel's authorization to fish and order the vessel to return immediately to port. The flag State shall advise the inspecting State of the action it has taken when the circumstances referred to in this paragraph arise.

Article 23

Measures taken by a port State

1. A port State has the right and the duty to take measures, in accordance with international law, to promote the effectiveness of subregional, regional and global conservation and management measures. When taking such measures a port State shall not discriminate in form or in fact against the vessels of any State.

2. A port State may, inter alia, inspect documents, fishing gear and catch on board fishing vessels, when such vessels are voluntarily in its ports or at its offshore terminals.

3. States may adopt regulations empowering the relevant national authorities to prohibit landings and transshipments where it has been established that the catch has been taken in a manner which undermines the effectiveness of subregional, regional or global conservation and management measures on the high seas.

4. Nothing in this article affects the exercise by States of their sovereignty over ports in their territory in accordance with international law.

PART VII

REQUIREMENTS OF DEVELOPING STATES

Article 24

Recognition of the special requirements of developing States

1. States shall give full recognition to the special requirements of developing States in relation to conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and development of fisheries for such stocks. To this end, States shall, either directly or through the United Nations Development Programme, the Food and Agriculture Organization of the United Nations and other specialized agencies, the Global Environment Facility, the Commission on Sustainable Development and other appropriate international and regional organizations and bodies, provide assistance to developing States.

2. In giving effect to the duty to cooperate in the establishment of conservation and management measures for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks, States shall take into account the special requirements of developing States, in particular:

(a) the vulnerability of developing States which are dependent on the exploitation of living marine resources, including for meeting the nutritional requirements of their populations or parts thereof;

(b) the need to avoid adverse impacts on, and ensure access to fisheries by, subsistence, small-scale and artisanal fishers and women fishworkers, as well as indigenous people in developing States, particularly small island developing States; and

(c) the need to ensure that such measures do not result in transferring, directly or indirectly, a disproportionate burden of conservation action onto developing States.

Article 25

Forms of cooperation with developing States

1. States shall cooperate, either directly or through subregional, regional or global organizations:

(a) to enhance the ability of developing States, in particular the least-developed among them and small island developing States, to conserve and manage straddling fish stocks and highly migratory fish stocks and to develop their own fisheries for such stocks;

(b) to assist developing States, in particular the least-developed among them and small island developing States, to enable them to participate in high seas fisheries for such stocks, including facilitating access to such fisheries subject to articles 5 and 11; and

(c) to facilitate the participation of developing States in subregional and regional fisheries management organizations and arrangements.

2. Cooperation with developing States for the purposes set out in this article shall include the provision of financial assistance, assistance relating to human resources development, technical assistance, transfer of technology, including through joint venture arrangements, and advisory and consultative services.

3. Such assistance shall, inter alia, be directed specifically towards:

(a) improved conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks through collection, reporting, verification, exchange and analysis of fisheries data and related information;

(b) stock assessment and scientific research; and

(c) monitoring, control, surveillance, compliance and enforcement, including training and capacity-building at the local level, development and funding of national and regional observer programmes and access to technology and equipment.

Article 26

Special assistance in the implementation of this Agreement

1. States shall cooperate to establish special funds to assist developing States in the implementation of this Agreement, including assisting developing States to meet the costs involved in any proceedings for the settlement of disputes to which they may be parties.

2. States and international organizations should assist developing States in establishing new subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or in strengthening existing organizations or arrangements, for the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

PART VIII

PEACEFUL SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 27

Obligation to settle disputes by peaceful means

States have the obligation to settle their disputes by negotiation, inquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice.

Article 28

Prevention of disputes

States shall cooperate in order to prevent disputes. To this end, States shall agree on efficient and expeditious decision-making procedures within subregional and regional fisheries management organizations and arrangements and shall strengthen existing decision-making procedures as necessary.

Article 29

Disputes of a technical nature

Where a dispute concerns a matter of a technical nature, the States concerned may refer the dispute to an ad hoc expert panel established by them. The panel shall confer with the States concerned and shall endeavour to resolve the dispute expeditiously without recourse to binding procedures for the settlement of disputes.

Article 30

Procedures for the settlement of disputes

1. The provisions relating to the settlement of disputes set out in Part XV of the Convention apply mutatis mutandis to any dispute between States Parties to this Agreement concerning the interpretation or application of this Agreement, whether or not they are also Parties to the Convention.

2. The provisions relating to the settlement of disputes set out in Part XV of the Convention apply mutatis mutandis to any dispute between States Parties to this Agreement concerning the interpretation or application of a subregional, regional or global fisheries agreement relating to straddling fish stocks or highly migratory fish stocks to which they are parties, including any dispute concerning the conservation and management of such stocks, whether or not they are also Parties to the Convention.

3. Any procedure accepted by a State Party to this Agreement and the Convention pursuant to article 287 of the Convention shall apply to the settlement of disputes under this Part, unless that State Party, when signing, ratifying or acceding to this Agreement, or at any time thereafter, has accepted another procedure pursuant to article 287 for the settlement of disputes under this Part.

4. A State Party to this Agreement which is not a Party to the Convention, when signing, ratifying or acceding to this Agreement, or at any time thereafter, shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the means set out in article 287, paragraph 1, of the Convention for the settlement of disputes under this Part. Article 287 shall apply to such a declaration, as well as to any dispute to which such State is a party which is not covered by a declaration in force. For the purposes of conciliation and

arbitration in accordance with Annexes V, VII and VIII to the Convention, such State shall be entitled to nominate conciliators, arbitrators and experts to be included in the lists referred to in Annex V, article 2, Annex VII, article 2, and Annex VIII, article 2, for the settlement of disputes under this Part.

5. Any court or tribunal to which a dispute has been submitted under this Part shall apply the relevant provisions of the Convention, of this Agreement and of any relevant subregional, regional or global fisheries agreement, as well as generally accepted standards for the conservation and management of living marine resources and other rules of international law not incompatible with the Convention, with a view to ensuring the conservation of the straddling fish stocks and highly migratory fish stocks concerned.

Article 31

Provisional measures

1. Pending the settlement of a dispute in accordance with this Part, the parties to the dispute shall make every effort to enter into provisional arrangements of a practical nature.

2. Without prejudice to article 290 of the Convention, the court or tribunal to which the dispute has been submitted under this Part may prescribe any provisional measures which it considers appropriate under the circumstances to preserve the respective rights of the parties to the dispute or to prevent damage to the stocks in question, as well as in the circumstances referred to in article 7, paragraph 5, and article 16, paragraph 2.

3. A State Party to this Agreement which is not a Party to the Convention may declare that, notwithstanding article 290, paragraph 5, of the Convention, the International Tribunal for the Law of the Sea shall not be entitled to prescribe, modify or revoke provisional measures without the agreement of such State.

Article 32

Limitations on applicability of procedures for the settlement of disputes

Article 297, paragraph 3, of the Convention applies also to this Agreement.

PART IX

NON-PARTIES TO THIS AGREEMENT

Article 33

Non-parties to this Agreement

1. States Parties shall encourage non-parties to this Agreement to become parties thereto and to adopt laws and regulations consistent with its provisions.

2. States Parties shall take measures consistent with this Agreement and international law to deter the activities of vessels flying the flag of non-parties which undermine the effective implementation of this Agreement.

PART X

GOOD FAITH AND ABUSE OF RIGHTS

Article 34

Good faith and abuse of rights

States Parties shall fulfil in good faith the obligations assumed under this Agreement and shall exercise the rights recognized in this Agreement in a manner which would not constitute an abuse of right.

Part XI

RESPONSIBILITY AND LIABILITY

Article 35

Responsibility and liability

States Parties are liable in accordance with international law for damage or loss attributable to them in regard to this Agreement.

PART XII

REVIEW CONFERENCE

Article 36

Review conference

1. Four years after the date of entry into force of this Agreement, the Secretary-General of the United Nations shall convene a conference with a view

to assessing the effectiveness of this Agreement in securing the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks. The Secretary-General shall invite to the conference all States Parties and those States and entities which are entitled to become parties to this Agreement as well as those intergovernmental and non-governmental organizations entitled to participate as observers.

2. The conference shall review and assess the adequacy of the provisions of this Agreement and, if necessary, propose means of strengthening the substance and methods of implementation of those provisions in order better to address any continuing problems in the conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks.

PART XIII

FINAL PROVISIONS

Article 37

Signature

This Agreement shall be open for signature by all States and the other entities referred to in article 1, paragraph 2(b), and shall remain open for signature at United Nations Headquarters for twelve months from the fourth of December 1995.

Article 38

Ratification

This Agreement is subject to ratification by States and the other entities referred to in article 1, paragraph 2(b). The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 39

Accession

This Agreement shall remain open for accession by States and the other entities referred to in article 1, paragraph 2(b). The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 40

Entry into force

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification or accession.

2. For each State or entity which ratifies the Agreement or accedes thereto after the deposit of the thirtieth instrument of ratification or accession, this Agreement shall enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession.

Article 41

Provisional application

1. This Agreement shall be applied provisionally by a State or entity which consents to its provisional application by so notifying the depositary in writing. Such provisional application shall become effective from the date of receipt of the notification.

2. Provisional application by a State or entity shall terminate upon the entry into force of this Agreement for that State or entity or upon notification by that State or entity to the depositary in writing of its intention to terminate provisional application.

Article 42

Reservations and exceptions

No reservations or exceptions may be made to this Agreement.

Article 43

Declarations and statements

Article 42 does not preclude a State or entity, when signing, ratifying or acceding to this Agreement, from making declarations or statements, however phrased or named, with a view, inter alia, to the harmonization of its laws and regulations with the provisions of this Agreement, provided that such declarations or statements do not purport to exclude or to modify the legal effect of the provisions of this Agreement in their application to that State or entity.

Article 44

Relation to other agreements

1. This Agreement shall not alter the rights and obligations of States Parties which arise from other agreements compatible with this Agreement and which do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Agreement.

2. Two or more States Parties may conclude agreements modifying or suspending the operation of provisions of this Agreement, applicable solely to the

relations between them, provided that such agreements do not relate to a provision derogation from which is incompatible with the effective execution of the object and purpose of this Agreement, and provided further that such agreements shall not affect the application of the basic principles embodied herein, and that the provisions of such agreements do not affect the enjoyment by other States Parties of their rights or the performance of their obligations under this Agreement.

3. States Parties intending to conclude an agreement referred to in paragraph 2 shall notify the other States Parties through the depositary of this Agreement of their intention to conclude the agreement and of the modification or suspension for which it provides.

Article 45

Amendment

1. A State Party may, by written communication addressed to the Secretary-General of the United Nations, propose amendments to this Agreement and request the convening of a conference to consider such proposed amendments. The Secretary-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Secretary-General shall convene the conference.

2. The decision-making procedure applicable at the amendment conference convened pursuant to paragraph 1 shall be the same as that applicable at the United Nations Conference on Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks, unless otherwise decided by the conference. The conference should make every effort to reach agreement on any amendments by way of consensus and there should be no voting on them until all efforts at consensus have been exhausted.

3. Once adopted, amendments to this Agreement shall be open for signature at United Nations Headquarters by States Parties for twelve months from the date of adoption, unless otherwise provided in the amendment itself.

4. Articles 38, 39, 47 and 50 apply to all amendments to this Agreement.

5. Amendments to this Agreement shall enter into force for the States Parties ratifying or acceding to them on the thirtieth day following the deposit of instruments of ratification or accession by two thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party ratifying or acceding to an amendment after the deposit of the required number of such instruments, the amendment shall enter into force on the thirtieth day following the deposit of its instrument of ratification or accession.

6. An amendment may provide that a smaller or a larger number of ratifications or accessions shall be required for its entry into force than are required by this article.

7. A State which becomes a Party to this Agreement after the entry into force of amendments in accordance with paragraph 5 shall, failing an expression of a different intention by that State:

(a) be considered as a Party to this Agreement as so amended; and

(b) be considered as a Party to the unamended Agreement in relation to any State Party not bound by the amendment.

Article 46

Denunciation

1. A State Party may, by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, denounce this Agreement and may indicate its reasons. Failure to indicate reasons shall not affect the validity of the denunciation. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification, unless the notification specifies a later date.

2. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in this Agreement to which it would be subject under international law independently of this Agreement.

Article 47

Participation by international organizations

1. In cases where an international organization referred to in Annex IX, article 1, of the Convention does not have competence over all the matters governed by this Agreement, Annex IX to the Convention shall apply mutatis mutandis to participation by such international organization in this Agreement, except that the following provisions of that Annex shall not apply:

(a) article 2, first sentence; and

(b) article 3, paragraph 1.

2. In cases where an international organization referred to in Annex IX, article 1, of the Convention has competence over all the matters governed by this Agreement, the following provisions shall apply to participation by such international organization in this Agreement:

(a) at the time of signature or accession, such international organization shall make a declaration stating:

(i) that it has competence over all the matters governed by this Agreement;

(ii) that, for this reason, its member States shall not become States Parties, except in respect of their territories for which the international organization has no responsibility; and

(iii) that it accepts the rights and obligations of States under this Agreement;

(b) participation of such an international organization shall in no case confer any rights under this Agreement on member States of the international organization;

(c) in the event of a conflict between the obligations of an international organization under this Agreement and its obligations under the agreement establishing the international organization or any acts relating to it, the obligations under this Agreement shall prevail.

Article 48

Annexes

1. The Annexes form an integral part of this Agreement and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Agreement or to one of its Parts includes a reference to the Annexes relating thereto.

2. The Annexes may be revised from time to time by States Parties. Such revisions shall be based on scientific and technical considerations. Notwithstanding the provisions of article 45, if a revision to an Annex is adopted by consensus at a meeting of States Parties, it shall be incorporated in this Agreement and shall take effect from the date of its adoption or from such other date as may be specified in the revision. If a revision to an Annex is not adopted by consensus at such a meeting, the amendment procedures set out in article 45 shall apply.

Article 49

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of this Agreement and any amendments or revisions thereto.

Article 50

Authentic texts

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of this Agreement are equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

OPENED FOR SIGNATURE at New York, this fourth day of December, one thousand nine hundred and ninety-five, in a single original, in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages.

ANNEX I

STANDARD REQUIREMENTS FOR THE COLLECTION AND SHARING OF DATA

Article 1

General principles

1. The timely collection, compilation and analysis of data are fundamental to the effective conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks. To this end, data from fisheries for these stocks on the high seas and those in areas under national jurisdiction are required and should be collected and compiled in such a way as to enable statistically meaningful analysis for the purposes of fishery resource conservation and management. These data include catch and fishing effort statistics and other fishery-related information, such as vessel-related and other data for standardizing fishing effort. Data collected should also include information on non-target and associated or dependent species. All data should be verified to ensure accuracy. Confidentiality of non-aggregated data shall be maintained. The dissemination of such data shall be subject to the terms on which they have been provided.

2. Assistance, including training as well as financial and technical assistance, shall be provided to developing States in order to build capacity in the field of conservation and management of living marine resources. Assistance should focus on enhancing capacity to implement data collection and verification, observer programmes, data analysis and research projects supporting stock assessments. The fullest possible involvement of developing State scientists and managers in conservation and management of straddling fish stocks and highly migratory fish stocks should be promoted.

Article 2

Principles of data collection, compilation and exchange

The following general principles should be considered in defining the parameters for collection, compilation and exchange of data from fishing operations for straddling fish stocks and highly migratory fish stocks:

(a) States should ensure that data are collected from vessels flying their flag on fishing activities according to the operational characteristics of each fishing method (e.g., each individual tow for trawl, each set for long-line and purse-seine, each school fished for pole-and-line and each day fished for troll) and in sufficient detail to facilitate effective stock assessment;

(b) States should ensure that fishery data are verified through an appropriate system;

(c) States should compile fishery-related and other supporting scientific data and provide them in an agreed format and in a timely manner to the relevant

subregional or regional fisheries management organization or arrangement where one exists. Otherwise, States should cooperate to exchange data either directly or through such other cooperative mechanisms as may be agreed among them;

(d) States should agree, within the framework of subregional or regional fisheries management organizations or arrangements, or otherwise, on the specification of data and the format in which they are to be provided, in accordance with this Annex and taking into account the nature of the stocks and the fisheries for those stocks in the region. Such organizations or arrangements should request non-members or non-participants to provide data concerning relevant fishing activities by vessels flying their flag;

(e) such organizations or arrangements shall compile data and make them available in a timely manner and in an agreed format to all interested States under the terms and conditions established by the organization or arrangement; and

(f) scientists of the flag State and from the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement should analyse the data separately or jointly, as appropriate.

Article 3

Basic fishery data

1. States shall collect and make available to the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement the following types of data in sufficient detail to facilitate effective stock assessment in accordance with agreed procedures:

(a) time series of catch and effort statistics by fishery and fleet;

(b) total catch in number, nominal weight, or both, by species (both target and non-target) as is appropriate to each fishery. [Nominal weight is defined by the Food and Agriculture Organization of the United Nations as the live-weight equivalent of the landings];

(c) discard statistics, including estimates where necessary, reported as number or nominal weight by species, as is appropriate to each fishery;

(d) effort statistics appropriate to each fishing method; and

(e) fishing location, date and time fished and other statistics on fishing operations as appropriate.

2. States shall also collect where appropriate and provide to the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement information to support stock assessment, including:

(a) composition of the catch according to length, weight and sex;

(b) other biological information supporting stock assessments, such as information on age, growth, recruitment, distribution and stock identity; and

(c) other relevant research, including surveys of abundance, biomass surveys, hydro-acoustic surveys, research on environmental factors affecting stock abundance, and oceanographic and ecological studies.

Article 4

Vessel data and information

1. States should collect the following types of vessel-related data for standardizing fleet composition and vessel fishing power and for converting between different measures of effort in the analysis of catch and effort data:

(a) vessel identification, flag and port of registry;

(b) vessel type;

(c) vessel specifications (e.g., material of construction, date built, registered length, gross registered tonnage, power of main engines, hold capacity and catch storage methods); and

(d) fishing gear description (e.g., types, gear specifications and quantity).

2. The flag State will collect the following information:

(a) navigation and position fixing aids;

(b) communication equipment and international radio call sign; and

(c) crew size.

Article 5

Reporting

A State shall ensure that vessels flying its flag send to its national fisheries administration and, where agreed, to the relevant subregional or regional fisheries management organization or arrangement, logbook data on catch and effort, including data on fishing operations on the high seas, at sufficiently frequent intervals to meet national requirements and regional and international obligations. Such data shall be transmitted, where necessary, by radio, telex, facsimile or satellite transmission or by other means.

Article 6

Data verification

States or, as appropriate, subregional or regional fisheries management organizations or arrangements should establish mechanisms for verifying fishery data, such as:

(a) position verification through vessel monitoring systems;

(b) scientific observer programmes to monitor catch, effort, catch composition (target and non-target) and other details of fishing operations;

(c) vessel trip, landing and transshipment reports; and

(d) port sampling.

Article 7

Data exchange

1. Data collected by flag States must be shared with other flag States and relevant coastal States through appropriate subregional or regional fisheries management organizations or arrangements. Such organizations or arrangements shall compile data and make them available in a timely manner and in an agreed format to all interested States under the terms and conditions established by the organization or arrangement, while maintaining confidentiality of non-aggregated data, and should, to the extent feasible, develop database systems which provide efficient access to data.

2. At the global level, collection and dissemination of data should be effected through the Food and Agriculture Organization of the United Nations. Where a subregional or regional fisheries management organization or arrangement does not exist, that organization may also do the same at the subregional or regional level by arrangement with the States concerned.

ANNEX II

GUIDELINES FOR THE APPLICATION OF PRECAUTIONARY REFERENCE POINTS IN CONSERVATION AND MANAGEMENT OF STRADDLING FISH STOCKS AND HIGHLY MIGRATORY FISH STOCKS

1. A precautionary reference point is an estimated value derived through an agreed scientific procedure, which corresponds to the state of the resource and of the fishery, and which can be used as a guide for fisheries management.

2. Two types of precautionary reference points should be used: conservation, or limit, reference points and management, or target, reference points. Limit reference points set boundaries which are intended to constrain harvesting within safe biological limits within which the stocks can produce maximum sustainable yield. Target reference points are intended to meet management objectives.

3. Precautionary reference points should be stock-specific to account, inter alia, for the reproductive capacity, the resilience of each stock and the characteristics of fisheries exploiting the stock, as well as other sources of mortality and major sources of uncertainty.

4. Management strategies shall seek to maintain or restore populations of harvested stocks, and where necessary associated or dependent species, at levels consistent with previously agreed precautionary reference points. Such reference points shall be used to trigger pre-agreed conservation and management action. Management strategies shall include measures which can be implemented when precautionary reference points are approached.

5. Fishery management strategies shall ensure that the risk of exceeding limit reference points is very low. If a stock falls below a limit reference point or is at risk of falling below such a reference point, conservation and management action should be initiated to facilitate stock recovery. Fishery management strategies shall ensure that target reference points are not exceeded on average.

6. When information for determining reference points for a fishery is poor or absent, provisional reference points shall be set. Provisional reference points may be established by analogy to similar and better-known stocks. In such situations, the fishery shall be subject to enhanced monitoring so as to enable revision of provisional reference points as improved information becomes available.

7. The fishing mortality rate which generates maximum sustainable yield should be regarded as a minimum standard for limit reference points. For stocks which are not overfished, fishery management strategies shall ensure that fishing mortality does not exceed that which corresponds to maximum sustainable yield, and that the biomass does not fall below a predefined threshold. For overfished stocks, the biomass which would produce maximum sustainable yield can serve as a rebuilding target.

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៩/ ១៩៧០

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សហនត្ថមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរាវជ្ជរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជវជ្ជបូរណសន្តិ សុតមន្តណ សិរីវិបុណ
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៤/១៤៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការបើកផ្តល់ប្រាក់បំណាច់ជួនទីប្រឹក្សា ជំនួយការ លេខាធិការ និងមន្ត្រីដែលមានឋានៈស្មើ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បន្ទាប់

មាត្រា ១ : តែងតាំង និងផ្តល់ឋានៈ ដល់មន្ត្រីរាជការ របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ០២ រូប :

១- ឯកឧត្តម **សុំ ធី**	ជាអគ្គលេខាធិការរង នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព មានឋានៈស្មើអគ្គនាយក
២- ឯកឧត្តម **មើង មុនីរក្ស**	ជាអគ្គលេខាធិការរង នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព មានឋានៈស្មើអគ្គនាយក។

មាត្រា ២ : តែងតាំង និងផ្តល់ឋានៈ៯កឧត្តម **ជិត ពេឆរ៉ា** ជាជំនួយការអមក្រសួងបរិស្ថាន មានឋានៈស្មើអគ្គនាយក។

មាត្រា ៣ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

ពរណ.១៩១៤.១៩៩៦

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៩

នសីហមុនី

នរោត្តម សីហមុនី
បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ទេសនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

កិត្តិនីតិកោសលបណ្ឌិត **ម៉ិន ឈិន**

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៩/ ១៩៧១

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានតូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរាវជ្ជរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សម្ទហោតាស កម្ពុជ៦ករាជវជ្ជបូរណសន្តិ សុតមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងផែនការ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៣/០១៦ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៣០០/១១៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០១៤/១១៧៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៤ ស្តីពីគោលការណ៍រួម នៃការរៀបចំមុខងារសាធារណៈរបស់រដ្ឋ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : និយ័តកម្មតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ តាមអតីតភាពការងារ ដល់មន្ត្រីរាជការ ០៤ រូប នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងចំនួន ០៣ ៖

ក/-ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

១-លោកស្រី **ឡីក ស៊ីផន**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥

ខ/-ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

១-លោក **ប៉ាសួង សៅអន្ត**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤

គ/-ក្រសួងថែនការ

១-លោក **ចឹក អក្តី**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥
២-លោកស្រី **ហេង ម៉ាឡា**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦

មាត្រា ២ : និយ័តកម្មតម្លើងក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ តាមអតីតភាពការងារ ដល់មន្ត្រីរាជការ ០៨ រូប ទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងចំនួន ០២ ៖

ក/-ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

១-លោក **កែវ នាង**	ពីនាយក្រមការ ថ្នាក់លេខ ៥	មកជាវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣
២-លោក **សុឆ្ឆ ឆុងហេង**	ពីក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ១	មកជាវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣-លោក **អ៊ុំ សាវ៉ឿន**	ពីក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១
៤-លោក **ពៅ ឌណ្ណា៉រ**	ពីក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១
៥-លោក **និល មិថុនា**	ពីក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១
៦-លោក **សុខ ថៃ**	ពីក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១
៧-លោក **ភីម សុខា**	ពីក្រមការដើមខ្សែ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១

ខ/-ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ

១-លោកស្រី **ភៅ សាមាន**	ពីក្រមការ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤

មាត្រា ៣ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

ឧ.ស.ហមុនី

នរោត្តម សីហមុនី

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៩

ចាន ចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

កិត្តិនីតិកោសលបណ្ឌិត **មិន ឈិន**

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៩/ ១៩៧៤

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរាដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជ៦ករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងព័ត៌មាន
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៣០០/១១៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០១៤/១១៧៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៤ ស្តីពីគោលការណ៍រួម នៃការរៀបចំមុខងារសាធារណៈរបស់រដ្ឋ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : និយ័តកម្មតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ តាមអតីតភាពការងារ ដល់មន្ត្រីរាជការ ១១ រូប នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងព័ត៌មាន ៖

១- ឯកឧត្តម **អ៊ីម ផល្លី**	ពីឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២- លោក **យូ សំបូរ**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣
៣- លោក **អ៊ីង ហុងលៀង**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣
៤- លោកស្រី **ខ៉ែត ណារីន**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥- លោកស្រី **ចាប ផាត**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ២	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥
៦- លោក **ស ស៊ីណា**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL • ក្រាមរាជវាំង

៧-	លោក **លីវ សុខុន**	ពីអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦
៨-	លោក **យ៉ែន សីហា**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦
៩-	លោក **ហ៊ិល សំឡៀង**	ពីវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦
១០-	លោក **ឃូ ភៅ**	ពីអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦
១១-	លោកស្រី **សម ផល្លា**	ពីអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ២	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦

មាត្រា ២ : និយ័តកម្មត្តម្លើងក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ តាមអតីតភាពការងារ និងកម្រិតសញ្ញាប័ត្រ ដល់មន្ត្រីរាជការ ០៩ រូប ទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងព័ត៌មាន ៖

១-	លោកស្រី **ឃ្លិយ សុចារី**	ពីនាយក្រមការ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥
២-	លោកស្រី **តាន់ ឆៃវណ្ណា**	ពីនាយក្រមការ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦
៣-	លោក **ចិន សារ៉ាត**	ពីនាយក្រមការ ថ្នាក់លេខ ៦	មកជាវរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣
៤-	លោក **ឃុត ជារិទ្ធ**	ពីក្រមការងើមម៉ូយ ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១
៥-	លោក **ឈរ ឈុនសៀ**	ពីក្រមការងើមម៉ូយ ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១
៦-	លោក **សុខ ឧត្តម**	ពីក្រមការ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣
៧-	លោក **ឃួន ឋាន**	ពីក្រមការ ថ្នាក់លេខ ២	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣
៨-	លោក **ជា សារឹម**	ពីក្រមការ ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩-	លោកស្រី **សួយ សុខណ្ណានី**	ពីក្រមការ ថ្នាក់លេខ ៣	មកជាអនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤

មាត្រា ៣ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៩

នរោត្តម សីហមុនី

បានបម្លាស់ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកនិងប្រចាំការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

កិត្តិនីតិកោសលបណ្ឌិត ចិន ឈិន

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/១២១៩/ ១៩៧៧

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរាវជ្ជរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជ៦ករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត ក្រសួងការពារជាតិ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០១/២៣៧ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីការកែសម្រួលតួនាទីភារកិច្ច និងរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងរបស់ អគ្គបញ្ជាការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ជាកិច្ចបច្ចាមរណៈដល់សព នាយទាហាន ថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ និងវរសេនីយ៍ នៃកងយោធពល-ខេមរភូមិន្ទ ១៦ រូប ៖

ក-ឋានន្តរស័ក្តិឧត្តមសេនីយ៍ឯក

១-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**សុក**	**សមិទ្ធ**	អត្តលេខ ០០១៤៨២
២-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**ខីម**	**ធិញ**	អត្តលេខ ០០៣៤០២
៣-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**ស៊ីម**	**តៃ**	អត្តលេខ ០០១៤០២
៤-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**អ៊ីច**	**នីរត្ថន៍**	អត្តលេខ ០០៩៩៧២
៥-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**ឡេន**	**សារិន**	អត្តលេខ ០០០៣៧៦
៦-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**មួន**	**សារ៉ឿន**	អត្តលេខ ០០១៥៨៧

ខ-ឋានន្តរស័ក្តិឧត្តមសេនីយ៍ឆោ

១-ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	**គុន**	**យ៉ឿន**	អត្តលេខ ០០៥១១០

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL •

២-ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ជា	ជាន	អត្តលេខ ០០២១៧៣
៣-ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	គឹម	ជាន	អត្តលេខ ០០៩៨៧៩

គ-ជានន្តរស័ក្តិឧត្តមសេនីយ៍ត្រី

១-វរសេនីយ៍ឯក	ជឹម	ម៉ៅ	អត្តលេខ ០១៧២៤៥
២-វរសេនីយ៍ឯក	ម៉ៃ	សម្បត្តិ	អត្តលេខ ០១២៩៣១
៣-វរសេនីយ៍ឯក	ជុំ	សាខន	អត្តលេខ ០១៨៣៣០
៤-វរសេនីយ៍ឯក	ឡុច	តា	អត្តលេខ ០៣៣៨៨៩
៥-វរសេនីយ៍ឯក	ធូ	ចំរ៉ុន	អត្តលេខ ០០៣៣២១
៦-វរសេនីយ៍ឯក	គឹម	សម្បត្តិ	អត្តលេខ ០០៩៦៦២
៧-វរសេនីយ៍ឯក	ឡៀង	សាខន	អត្តលេខ ០១៩៤៨៥

មាត្រា២: សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុក អនុវត្ត ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ភ្នាំ-១៩១៤-១៩៩៩

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៩

ន សីហមុនី

នរោត្តម សីហមុនី

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

កិត្តិនីតិកោសលបណ្ឌិត **ម៉ិន ឈិន**

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១២១៩/ ១៥៧៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរាវជ្ជរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជ៦ករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៣/០១៧ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៣០០/១១៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៦០២/១៥១ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២១៩/២៥៨ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៩ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃសាលាភូមិន្ទរដ្ឋបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០១៤/១១៧៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៤ ស្តីពីគោលការណ៍រួម នៃការរៀបចំមុខងារសាធារណៈរបស់រដ្ឋ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

ទាត្រា ១ : តាំងសិប់ក្នុងឋានន្តរស័ក្តិអនុមន្ត្រី នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល នៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ដល់មន្ត្រីរាជការ ៥៩ រូប :

ក-តាំងសិប់ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៩

១- ណេក **ម៉ៅ សិលា** អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១ (បញ្ចប់ការសិក្សាពីសាលាភូមិន្ទរដ្ឋបាល)

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ខ-តាំងសិប់ចាប់ពីថ្ងៃទី ២៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៩

២-	លោក	ជិន ម៉ូរ៉ី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣-	លោក	ហួត ស៊ីដេវីត	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤-	លោកស្រី	លន់ លក្ខិណា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥-	លោកស្រី	ណាច សុបញ្ញា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦-	លោក	ហោច សុខណាច	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧-	លោកស្រី	ខៀវ សុគន្ធា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨-	លោក	សៀង រស្មី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩-	លោក	ម៉ែង ម៉ង់គុល	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១០-	លោក	ឆ្បុង សុក្រវិទ្ធ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១១-	លោក	ជូ ច័ន្ទសភា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១២-	លោកស្រី	ក្រុច ជាវី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១៣-	លោកស្រី	ជួន ណាវី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១៤-	លោក	ជី ឥសុល	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១៥-	លោកស្រី	ឃឹម ស៊ីដូនិច	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១៦-	លោក	សំរិត សុធី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១៧-	លោក	ហ៊ីម សីហា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១៨-	លោក	ពត សុធី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
១៩-	លោក	ឃ៊ីម ស៊ីណា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២០-	លោក	អេង សំអាត	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២១-	លោកស្រី	ឆួន សុជាតា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២២-	លោកស្រី	ឥច្ឆ ស្រីវត្ថ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២៣-	លោក	ឈុំ សំណាង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២៤-	លោក	ឡេង ឥរៈបុត្រ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២៥-	លោកស្រី	ឆ្បុង កន្ធិដ្ឋា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២៦-	លោកស្រី	ធី លីកា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២៧-	លោកស្រី	គឹ ចាន់	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២៨-	លោក	ខេន ប៊ុនឈឿង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
២៩-	លោក	ជា គង់អៀង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣០-	លោក	ហ៊ាន់ ថាប៉ុង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣១-	លោកស្រី	លី គីមហ៊ាង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣២-	លោក	សួស ម៉ានិត	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤

៣៣-	លោក	ឆ្ង មនោរ័ត្ន	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣៤-	លោក	ហ៊ួរ ឡាចឌី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣៥-	លោកស្រី	ពេជ ចរិយា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣៦-	លោក	គឹម ពិសី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣៧-	លោក	អាំង ស៊ុនហ័ង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣៨-	លោកស្រី	ឆឹង ម៉ីលី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៣៩-	លោក	ជា ច័ន្ទជាណូ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤០-	លោក	ព្រឿង រិទ្ធី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤១-	លោកស្រី	ថៃ ពុទ្ធាវី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤២-	លោក	ជាវ ជាវី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤៣-	លោក	ស្រ៊ុន ចារិទ្ធ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤៤-	លោកស្រី	ម៉ក់ ជារ៉ាវីឥណ្ណា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤៥-	លោកស្រី	សាយ វិចិតា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤៦-	លោក	រស់ សុភាព	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤៧-	លោក	ញឹម ម៉ាយ៉ាន់	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤៨-	លោក	ឆុន លាងអូន	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៤៩-	លោក	ង៉ែង ជិញ្ញ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥០-	លោកស្រី	សុខ សុផាន	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥១-	លោក	សាំង ចិត្រា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥២-	លោកស្រី	ចាន់ សុភ័ណ្ឌ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥៣-	លោកស្រី	ម៉ូត លាភី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥៤-	លោកស្រី	រើន ភណ្ណា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥៥-	លោក	ចាន់ ថា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥៦-	លោក	ឆឺ លីណូ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥៧-	លោក	ហួត ខៃអុច	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥៨-	លោកស្រី	តួន រតនៈ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៥៩-	លោកស្រី	ស្បឿន រ័ត្នមន្តី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦០-	លោក	ង៉ែន ឫណា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦១-	លោក	គឹម ម៉ៅ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦២-	លោកស្រី	លន ម៉ីរ័ត្ន	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦៣-	លោក	សំរិទ្ធ ជិនរិទ្ធី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦៤-	លោក	ឆុយ រុំ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤

៦៥-	លោកស្រី	ហួ ផល្លី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦៦-	លោកស្រី	ថោ ឡោ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦៧-	លោកស្រី	ហួន ចន្ធមុនី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦៨-	លោក	ឃុំ សុភួន	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៦៩-	លោកស្រី	ង៉ាន់ ជានី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧០-	លោក	ហ៊ុត ង៉ាន់ជាក់	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧១-	លោក	សុជា ជាតិ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧២-	លោកស្រី	នុយ គន្ធីម	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧៣-	លោកស្រី	ហ៊ាង ស្រីណា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧៤-	លោក	ឈន សុផើង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧៥-	លោក	ប៉ុន សុខអូន	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧៦-	លោកស្រី	ង៉ាន់ សូនី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧៧-	លោក	ង៉ាន់ ប៊ុនថន	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧៨-	លោក	សុំ ង៉ែ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៧៩-	លោកស្រី	ស ស៊ីយេត	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨០-	លោកស្រី	ហាន សុខា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨១-	លោកស្រី	ជា ធិញ្ញហ៊ុយ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨២-	លោក	សួន ណារ៉ុង	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨៣-	លោកស្រី	ពាង កញ្ញា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨៤-	លោក	គង់ ម៉ានីកា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨៥-	លោក	ឆេត សុវណ្ណរិទ្ធ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨៦-	លោក	គឹម សីហា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨៧-	លោក	បុត្រ ទិបុល	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨៨-	លោក	ជ្រង ខំ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៨៩-	លោក	ថេង ទាសនា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩០-	លោក	តឺ តាន់	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩១-	លោក	រៀម ប៊ុនលី	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩២-	លោកស្រី	សាំង ជាន្លីកា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩៣-	លោកស្រី	កែវ ពេជ្រសុនីតា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩៤-	លោក	ប៊ិច ចាន់សុផារ៉ា	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩៥-	លោក	ស៊ុ ង៉ាន់ឆៃ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩៦-	លោក	ឈាន ពិសិដ្ឋ	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤

៩៧-	លោក	**ឆាយ ថុច**	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩៨-	លោកស្រី	**សូរ សុខកញ្ញា**	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤
៩៩-	លោក	**ញឹម ចាន់ថុនា**	អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤

មាត្រា ២ : តាំងស៊ប់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌដល់លោក **ឡាច សីមលី** ទៅក្នុងឋានន្តរស័ក្តិមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ ថ្នាក់លេខ ៤ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ នៅក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៩។

មាត្រា ៣ : សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

តាមសារណាលេខ ១៧១៤.២០០

នរោត្តម សីហមុនី

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៩

នរោត្តម សីហមុនី

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

កិត្តិនីតិកោសលបណ្ឌិត ម៉ិន ឈិន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ : ២៤០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិ
តាមដំណែកនៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០២០

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ០១រោច ខែ បឋមាសាឍ ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស.២៥៦២ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៦ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៩/០២៥ ចុះថ្ងៃ សុក្រ ០៩រោច ខែ មិគសិរ ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស.២៥៦៣ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០២០
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៧ ស្តីពីការកែសម្រួលអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

សម្រេច

មាត្រា១.-

ឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិ ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០២០ ត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួងនីមួយៗ តាមស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមជំពូកនៃចំណាត់ថ្នាក់សេដ្ឋកិច្ចនៃមាតិកាថវិកា ព្រមទាំងត្រូវបានបែងចែកជាឥណទានថវិកាកម្មវិធី ដូចមានក្នុងតារាងភ្ជាប់ជាមួយអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា២.-

ការបែងចែកឥណទានចំណាយផ្ទៃក្នុងជំពូកទាំងនេះតាមគណនី និងអនុគណនី នៃចំណាត់-ថ្នាក់សេដ្ឋកិច្ចនៃមាតិកាថវិកា និងតាមចំណាត់ថ្នាក់កម្មវិធីនៃមាតិកាថវិកា ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីដែលជាប្រធានក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃសុក្រ ៤ កើត ខែ បុស្ស ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស.២៥៦៣
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច/ឯកឧត្តម/ លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា៣
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រីសូមមហាគ្គលេខា

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

អគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	០១-ព្រះបរមរាជវាំង	**102.815,0**
	ចំណាយចរន្ត	**102.815,0**
60	ការទិញ	11.390,0
61	សេវាកម្ម	16.829,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	54.496,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	19.980,0
63	ពន្ធនិងអាករ	120,0
	០២-រដ្ឋសភា	**193.937,0**
	ចំណាយចរន្ត	**193.937,0**
60	ការទិញ	20.433,0
61	សេវាកម្ម	64.370,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	100.116,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	8.451,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	451,0
63	ពន្ធនិងអាករ	116,0
	០៣-ព្រឹទ្ធសភា	**87.309,0**
	ចំណាយចរន្ត	**87.309,0**
60	ការទិញ	7.443,0
61	សេវាកម្ម	25.728,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	49.038,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	5.000,0
63	ពន្ធនិងអាករ	100,0
	០៤-ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ	**13.700,0**
	ចំណាយចរន្ត	**13.700,0**
60	ការទិញ	956,0
61	សេវាកម្ម	2.004,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	10.599,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	99,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	20,0
63	ពន្ធនិងអាករ	22,0
	០៥-គណៈរដ្ឋមន្ត្រី	**503.384,0**
	ផ្នែក១-ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	**427.020,0**
	ចំណាយចរន្ត	**427.020,0**
60	ការទិញ	33.837,0
61	សេវាកម្ម	36.906,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	61.725,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	84.600,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	209.802,0
63	ពន្ធនិងអាករ	150,0
	ផ្នែក៣-រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល	**60.164,0**
	ចំណាយចរន្ត	**60.164,0**
60	ការទិញ	5.274,0
61	សេវាកម្ម	10.722,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	32.743,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	10.020,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	1.391,0
63	ពន្ធនិងអាករ	14,0
	ផ្នែក៤-ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	**16.200,0**
	ចំណាយចរន្ត	**16.200,0**
60	ការទិញ	2.829,0
61	សេវាកម្ម	7.438,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	5.915,0
63	ពន្ធនិងអាករ	18,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	០៦-ក្រសួងការពារជាតិ	**2.536.728,0**
	ចំណាយចរន្ត	**2.536.728,0**
60	ការទិញ	301.071,0
61	សេវាកម្ម	40.738,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	2.173.522,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	19.292,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	2.105,0
	០៧-ក្រសួងមហាផ្ទៃ	**2.044.605,0**
	ផ្នែក១-សន្តិសុខសាធារណៈ	**1.736.873,0**
	ចំណាយចរន្ត	**1.703.340,0**
60	ការទិញ	307.581,0
61	សេវាកម្ម	63.396,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	1.294.520,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	16.329,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	21.514,0
	ចំណាយមូលធន	**33.533,0**
21	អចលកម្មរូបី	33.533,0
	ផ្នែក២-រដ្ឋបាលទូទៅ	**307.732,0**
	ចំណាយចរន្ត	**255.261,0**
60	ការទិញ	81.518,0
61	សេវាកម្ម	15.292,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	147.995,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	933,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	9.500,0
63	ពន្ធនិងអាករ	23,0
	ចំណាយមូលធន	**52.471,0**
21	អចលកម្មរូបី	52.471,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	០៨-ក្រសួងធំនាក់ធំនឧជាមួយរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា និងអធិការកិច្ច	**44.229,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	**25.381,0**
	ចំណាយចរន្ត	**25.381,0**
60	ការទិញ	4.166,0
61	សេវាកម្ម	8.685,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	12.485,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	25,0
63	ពន្ធនិងអាករ	20,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**18.848,0**
	ចំណាយចរន្ត	**18.848,0**
60	ការទិញ	4.095,0
61	សេវាកម្ម	6.580,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	8.151,0
63	ពន្ធនិងអាករ	22,0
	០៩-ក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	**154.521,0**
	ចំណាយចរន្ត	**154.521,0**
60	ការទិញ	17.322,0
61	សេវាកម្ម	71.249,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	57.347,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	3.898,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	3.412,0
63	ពន្ធនិងអាករ	1.293,0
	១០-ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	**886.019,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	**857.368,0**
	ចំណាយចរន្ត	**857.368,0**
60	ការទិញ	85.984,4
61	សេវាកម្ម	67.144,6

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	145.515,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	6.370,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	28.234,0
63	ពន្ធនិងអាករ	524.120,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	28.651,0
	ចំណាយចរន្ត	28.651,0
60	ការទិញ	7.837,5
61	សេវាកម្ម	8.722,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	12.064,0
63	ពន្ធនិងអាករ	27,5
	១១-ក្រសួងព័ត៌មាន	90.170,3
	ផ្នែក១-ក្រសួង	61.381,6
	ចំណាយចរន្ត	61.381,6
60	ការទិញ	15.776,6
61	សេវាកម្ម	14.192,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	30.764,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	550,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	76,0
63	ពន្ធនិងអាករ	23,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	28.788,7
	ចំណាយចរន្ត	28.788,7
60	ការទិញ	5.836,2
61	សេវាកម្ម	6.637,7
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	16.308,2
63	ពន្ធនិងអាករ	6,6
	១២-ក្រសួងសុខាភិបាល	1.636.498,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	961.462,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	ចំណាយចរន្ត	961.462,0
60	ការទិញ	174.429,0
61	សេវាកម្ម	31.303,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	111.474,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	588.831,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	55.180,0
63	ពន្ធនិងអាករ	245,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	675.036,0
	ចំណាយចរន្ត	675.036,0
60	ការទិញ	57.404,0
61	សេវាកម្ម	60.660,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	453.715,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	102.979,0
63	ពន្ធនិងអាករ	278,0
	១៣-ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	74.247,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	47.909,0
	ចំណាយចរន្ត	47.909,0
60	ការទិញ	7.540,0
61	សេវាកម្ម	10.184,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	29.855,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	50,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	171,0
63	ពន្ធនិងអាករ	109,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	26.338,0
	ចំណាយចរន្ត	26.338,0
60	ការទិញ	4.211,0
61	សេវាកម្ម	7.127,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	14.970,0
63	ពន្ធនិងអាករ	30,0
	១៤-ក្រសួងផែនការ	**97.271,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	**47.883,0**
	ចំណាយចរន្ត	**47.883,0**
60	ការទិញ	7.245,5
61	សេវាកម្ម	17.284,5
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	23.203,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	10,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	90,0
63	ពន្ធនិងអាករ	50,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**49.388,0**
	ចំណាយចរន្ត	**49.388,0**
60	ការទិញ	3.940,0
61	សេវាកម្ម	7.230,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	38.192,0
63	ពន្ធនិងអាករ	26,0
	១៥-ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	**126.476,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	**104.479,0**
	ចំណាយចរន្ត	**104.479,0**
60	ការទិញ	15.686,0
61	សេវាកម្ម	43.480,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	41.614,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	3.120,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	500,0
63	ពន្ធនិងអាករ	79,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**21.997,0**

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	ចំណាយចរន្ត	21.997,0
60	ការទិញ	3.850,0
61	សេវាកម្ម	8.651,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	9.481,0
63	ពន្ធនិងអាករ	15,0
	១៦-ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	3.392.220,0
	ផ្នែក១-អប់រំ	456.941,7
	ចំណាយចរន្ត	271.941,7
60	ការទិញ	53.342,1
61	សេវាកម្ម	74.052,9
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	91.662,6
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	52.263,2
65	ឧបត្ថម្ភកធន	490,9
63	ពន្ធនិងអាករ	130,0
	ចំណាយមូលធន	185.000,0
21	អចលកម្មរូបី	185.000,0
	ផ្នែក២-ឧត្តមសិក្សា	40.200,9
	ចំណាយចរន្ត	40.200,9
60	ការទិញ	17.874,6
61	សេវាកម្ម	15.471,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	1.379,9
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	5.423,4
65	ឧបត្ថម្ភកធន	46,3
63	ពន្ធនិងអាករ	5,7
	ផ្នែក៣-យុវជននិងកីឡា	61.929,8
	ចំណាយចរន្ត	61.929,8
60	ការទិញ	7.646,9

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
61	សេវាកម្ម	12.857,7
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	227,2
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	41.164,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	34,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**2.833.147,6**
	ចំណាយចរន្ត	**2.833.147,6**
60	ការទិញ	112.636,0
61	សេវាកម្ម	137.324,1
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	2.490.705,1
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	92.283,6
63	ពន្ធនិងអាករ	198,8
	១៧-ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	**299.076,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	**185.074,0**
	ចំណាយចរន្ត	**169.074,0**
60	ការទិញ	22.867,0
61	សេវាកម្ម	53.304,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	72.974,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	60,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	19.581,0
63	ពន្ធនិងអាករ	288,0
	ចំណាយមូលធន	**16.000,0**
21	អចលកម្មរូបី	16.000,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**114.002,0**
	ចំណាយចរន្ត	**114.002,0**
60	ការទិញ	12.187,0
61	សេវាកម្ម	26.084,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	68.458,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	មរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	7.162,0
63	ពន្ធនិងអាករ	111,0
	១៨-ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	**185.150,7**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	151.322,8
	ចំណាយចរន្ត	151.322,8
60	ការទិញ	5.271,9
61	សេវាកម្ម	12.936,1
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	52.189,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	1.018,3
65	ឧបត្ថម្ភកធន	79.864,6
63	ពន្ធនិងអាករ	42,9
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	33.827,9
	ចំណាយចរន្ត	33.827,9
60	ការទិញ	3.351,6
61	សេវាកម្ម	8.233,2
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	21.948,9
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	289,0
63	ពន្ធនិងអាករ	5,2
	១៩-ក្រសួងបរិស្ថាន	**95.716,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	49.081,0
	ចំណាយចរន្ត	49.081,0
60	ការទិញ	8.140,0
61	សេវាកម្ម	15.418,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	22.810,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	1.930,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	703,0
63	ពន្ធនិងអាករ	80,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	46.635,0
	ចំណាយចរន្ត	46.635,0
60	ការទិញ	3.266,0
61	សេវាកម្ម	8.672,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	34.656,0
63	ពន្ធនិងអាករ	41,0
	២០-ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	386.723,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	332.759,6
	ចំណាយចរន្ត	142.759,6
60	ការទិញ	7.255,1
61	សេវាកម្ម	120.662,5
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	14.217,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	45,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	410,0
63	ពន្ធនិងអាករ	170,0
	ចំណាយមូលធន	190.000,0
21	អចលកម្មរូបី	190.000,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	53.963,4
	ចំណាយចរន្ត	53.963,4
60	ការទិញ	5.530,8
61	សេវាកម្ម	26.334,3
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	22.064,3
63	ពន្ធនិងអាករ	34,0
	២១-ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា	1.137.061,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	1.077.511,0
	ចំណាយចរន្ត	1.077.511,0
60	ការទិញ	4.689,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
61	សេវាកម្ម	7.760,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	20.402,5
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	1.022.543,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	22.076,5
63	ពន្ធនិងអាករ	40,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**59.550,0**
	ចំណាយចរន្ត	**59.550,0**
60	ការទិញ	4.155,0
61	សេវាកម្ម	12.191,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	25.300,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	17.881,0
63	ពន្ធនិងអាករ	23,0
	២២-ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	**79.594,6**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	**59.822,4**
	ចំណាយចរន្ត	**59.822,4**
60	ការទិញ	10.669,8
61	សេវាកម្ម	14.216,1
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	30.267,2
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	74,3
65	ឧបត្ថម្ភកធន	4.568,6
63	ពន្ធនិងអាករ	26,4
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**19.772,2**
	ចំណាយចរន្ត	**19.772,2**
60	ការទិញ	3.928,1
61	សេវាកម្ម	6.083,9
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	9.741,5
63	ពន្ធនិងអាករ	18,7

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	២៣-ក្រសួងធម្មការនិងសាសនា	73.427,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	27.373,0
	ចំណាយចរន្ត	27.373,0
60	ការទិញ	5.129,9
61	សេវាកម្ម	4.534,3
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	16.254,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	1.444,8
63	ពន្ធនិងអាករ	10,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	46.054,0
	ចំណាយចរន្ត	46.054,0
60	ការទិញ	2.706,8
61	សេវាកម្ម	5.229,9
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	37.757,2
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	358,0
63	ពន្ធនិងអាករ	2,1
	២៤-ក្រសួងកិច្ចការនារី	55.262,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	25.099,0
	ចំណាយចរន្ត	25.099,0
60	ការទិញ	3.197,0
61	សេវាកម្ម	10.950,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	7.406,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	3.505,0
63	ពន្ធនិងអាករ	41,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	30.163,0
	ចំណាយចរន្ត	30.163,0
60	ការទិញ	3.870,0
61	សេវាកម្ម	8.525,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	15.799,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	1.950,0
63	ពន្ធនិងអាករ	19,0
	២៥-ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន	**889.482,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	**827.480,1**
	ចំណាយចរន្ត	**344.900,1**
60	ការទិញ	10.179,4
61	សេវាកម្ម	293.994,7
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	40.416,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	50,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	50,0
63	ពន្ធនិងអាករ	210,0
	ចំណាយមូលធន	**482.580,0**
21	អចលកម្មរូបី	482.580,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**62.001,9**
	ចំណាយចរន្ត	**62.001,9**
60	ការទិញ	4.365,2
61	សេវាកម្ម	13.129,1
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	44.273,0
63	ពន្ធនិងអាករ	234,6
	២៦-ក្រសួងយុត្តិធម៌	**165.049,0**
	ផ្នែក១-យុត្តិធម៌	**52.952,0**
	ចំណាយចរន្ត	**52.952,0**
60	ការទិញ	10.846,0
61	សេវាកម្ម	19.120,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	18.664,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	3.592,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
65	ឧបត្ថម្ភកធន	700,0
63	ពន្ធនិងអាករ	30,0
	ផ្នែក២-តុបេរការកំពូល	**7.896,0**
	ចំណាយចរន្ត	7.896,0
60	ការទិញ	1.768,0
61	សេវាកម្ម	1.418,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	4.682,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	10,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	12,0
63	ពន្ធនិងអាករ	6,0
	ផ្នែក៣-សាលាឧទ្ធរណ៍	**7.877,0**
	ចំណាយចរន្ត	7.877,0
60	ការទិញ	995,0
61	សេវាកម្ម	870,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	6.005,0
63	ពន្ធនិងអាករ	7,0
	ផ្នែក៤-ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអន្តរាគមន៍	**6.328,0**
	ចំណាយចរន្ត	6.328,0
60	ការទិញ	2.448,0
61	សេវាកម្ម	1.244,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	2.621,0
63	ពន្ធនិងអាករ	15,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**89.996,0**
	ចំណាយចរន្ត	89.996,0
60	ការទិញ	10.177,0
61	សេវាកម្ម	23.198,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	56.589,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
63	ពន្ធនិងអាករ	32,0
	២៧-ក្រសួងទេសចរណ៍	**102.966,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	79.034,0
	ចំណាយចរន្ត	79.034,0
60	ការទិញ	4.113,0
61	សេវាកម្ម	32.577,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	18.530,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	2.035,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	21.764,0
63	ពន្ធនិងអាករ	15,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	23.932,0
	ចំណាយចរន្ត	23.932,0
60	ការទិញ	4.027,0
61	សេវាកម្ម	7.190,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	12.699,0
63	ពន្ធនិងអាករ	16,0
	២៨-ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់	**153.759,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	97.998,0
	ចំណាយចរន្ត	81.498,0
60	ការទិញ	10.851,0
61	សេវាកម្ម	17.651,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	26.021,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	50,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	26.900,0
63	ពន្ធនិងអាករ	25,0
	ចំណាយមូលធន	16.500,0
21	អចលកម្មរូបី	16.500,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	55.761,0
	ចំណាយចរន្ត	55.761,0
60	ការទិញ	4.300,0
61	សេវាកម្ម	6.667,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	44.789,0
63	ពន្ធនិងអាករ	5,0
	២៩-ក្រសួងធនធានទឹកនិងឧតុនិយម	**322.245,0**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	284.193,0
	ចំណាយចរន្ត	125.990,0
60	ការទិញ	7.520,0
61	សេវាកម្ម	88.410,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	19.451,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	10.109,0
63	ពន្ធនិងអាករ	500,0
	ចំណាយមូលធន	158.203,0
21	អចលកម្មរូបី	158.203,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	38.052,0
	ចំណាយចរន្ត	38.052,0
60	ការទិញ	4.335,0
61	សេវាកម្ម	16.226,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	16.389,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	1.004,0
63	ពន្ធនិងអាករ	98,0
	៣០-គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត	**64.622,0**
	ចំណាយចរន្ត	64.622,0
60	ការទិញ	12.691,0
61	សេវាកម្ម	33.309,0

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	18.387,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	2,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	50,0
63	ពន្ធនិងអាករ	183,0
	៣១-អាជ្ញាធរសេវាកម្មជាតិ	**14.986,0**
	ចំណាយចរន្ត	14.986,0
60	ការទិញ	2.702,0
61	សេវាកម្ម	3.455,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	8.796,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	9,0
63	ពន្ធនិងអាករ	24,0
	៣២-ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	**267.355,4**
	ផ្នែក១-ក្រសួង	207.752,9
	ចំណាយចរន្ត	207.752,9
60	ការទិញ	33.926,0
61	សេវាកម្ម	30.334,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	87.165,2
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	36.882,9
65	ឧបត្ថម្ភកធន	19.384,8
63	ពន្ធនិងអាករ	60,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	59.602,5
	ចំណាយចរន្ត	59.602,5
60	ការទិញ	6.393,8
61	សេវាកម្ម	9.641,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	43.555,1
63	ពន្ធនិងអាករ	12,6

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
	៣៣-ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ	49.604,0
	ចំណាយចរន្ត	49.604,0
60	ការទិញ	6.212,0
61	សេវាកម្ម	18.669,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	24.493,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	30,0
63	ពន្ធនិងអាករ	200,0
	៣៤-ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ	61.238,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	39.075,0
	ចំណាយចរន្ត	39.075,0
60	ការទិញ	4.235,0
61	សេវាកម្ម	7.147,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	15.311,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	50,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	12.312,0
63	ពន្ធនិងអាករ	20,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	22.163,0
	ចំណាយចរន្ត	22.163,0
60	ការទិញ	3.520,6
61	សេវាកម្ម	8.513,0
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	10.121,0
63	ពន្ធនិងអាករ	8,4
	៣៥-ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	62.644,0
	ផ្នែក១-ក្រសួង	41.041,0
	ចំណាយចរន្ត	41.041,0
60	ការទិញ	8.486,8
61	សេវាកម្ម	13.444,2

តារាងបែងចែកឥណទានចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិតាមជំពូក
នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២០

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	បរិយាយ	ចំនួនទឹកប្រាក់
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	18.163,0
62	អត្ថប្រយោជន៍សង្គម	80,0
65	ឧបត្ថម្ភកធន	817,0
63	ពន្ធនិងអាករ	50,0
	ផ្នែក៩-មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	**21.603,0**
	ចំណាយចរន្ត	**21.603,0**
60	ការទិញ	4.954,7
61	សេវាកម្ម	6.028,7
64	បន្ទុកបុគ្គលិក	10.605,5
63	ពន្ធនិងអាករ	14,1
	ចំណាយមិនទាន់បែងចែកមានមុខសញ្ញា	**14.645.765,0**
	ចំណាយចរន្ត	**2.721.081,0**
66	សងការប្រាក់	542.077,0
65	ឧបត្ថម្ភរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក និងឃុំ សង្កាត់	1.085.458,0
65	ចំណាយចរន្តក្នុងការអនុវត្តគម្រោង	254.662,0
69	ចំណាយមិនបានគ្រោងទុក	838.884,0
	ចំណាយមូលធន	**11.924.684,0**
50	ការទូទាត់ប្រាក់កម្ចី	1.105.922,0
21	អចលកម្មរូបី	10.519.462,0
	-វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស	4.466.272,0
	-វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេស	6.053.190,0
26	ការវិនិយោគ	32.800,0
27	អចលកម្មហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងៗ	266.500,0
	សរុបចំណាយចរន្ត	**18.036.884,0**
	ក្រសួង	13.577.610,8
	មន្ទីរជំនាញរាជធានី ខេត្ត	4.459.273,2
	សរុបចំណាយមូលធន	**13.058.971,0**
	សរុបចំណាយថវិកាថ្នាក់ជាតិ	**31.095.855,0**

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ : ០២ សសរ

សេចក្តីសម្រេច
ស្តីពី
ការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៥ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងទេសចរណ៍
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០៩/០០៧ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីទេសចរណ៍
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ២៥៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងទេសចរណ៍
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៥៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជា
- បានឃើញសេចក្តីសម្រេចលេខ៩១ សសរ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍

សម្រេច

ប្រការ១ : តែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជាចំនួន ០២រូប ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម៖

១. លោកស្រី	**ខៃ ចិន្តា**	ប្រធានសមាគមសណ្ឋាគារកម្ពុជា ជំនួសលោក **ឌិន សុមេធារិទ្ធ**
២. លោក	**អាឡាំង ប្រ៊ុន** (Alain Brun)	នាយកប្រតិបត្តិអាកាសចរណ៍កម្ពុជា ជំនួសលោក **អេរិក ឌីលូបែល។**

ប្រការ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួងនិងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃសុក្រ ៨ រោច ខែភទ្របទ ឆ្នាំកុរ ឯកស័ក ព.ស.២៥៦៣
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ២០២០

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចប្រការ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

សូមរក្សាសិទ្ធិនិងបោះពុម្ពដោយនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច នៃ
អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ចនិងតម្កល់ឯកសារជាតិ
ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី